BENDROJO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. balandžio 29 d.*

„Deliktinė atsakomybė — Ombudsmeno atliktas skundo, susijusio su viešo konkurso kandidatų rezervo sąrašo tvarkymu, nagrinėjimas — Įgaliojimai atlikti tyrimą — Rūpestingumo pareiga — Prarasta galimybė — Neturtinė žala“

Byloje T-217/11

Claire Staelen, gyvenanti Bridelyje (Liuksemburgas), iš pradžių atstovaujama advokatų L. Levi, M. Vandenbussche ir A. Blot, vėliau F. Wies ir A. Hertzog ir galiausiai V. Olona,

ieškovė,

prieš

Europos ombudsmeną, atstovaujamą G. Grill, padedamo advokatų D. Waelbroeck ir A. Duron,

atsakovą,

dėl ieškinio, kuriuo prašoma atlyginti žalą, kurią ieškovė tariamai patyrė Europos ombudsmenui išnagrinėjus jos skundą dėl kandidatų rezervo sąrašo, sudaryto po viešo konkurso EUR/A/151/98, kuriame ji buvo įrašyta kaip laimėtoja, netinkamo tvarkymo

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas M. Prek, teisėjai I. Labucka ir V. Kreuschitz (pranešėjas),

posėdžio sekretorė C. Kristensen, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2014 m. balandžio 9 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: prancūzų.

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

I – *Dėl faktinių aplinkybių, susiklosčiusių iki skundo pateikimo Ombudsmenui*

1 1999 m. kovo 2 d. *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* buvo paskelbtas pranešimas apie konkursą (OL C 60 A, p. 10), susijęs su viešo konkurso (testų ir užduočių) rengimu administratorių, kurių kalba yra prancūzų, rezervo sąrašui sudaryti (EUR/A/151/98) (toliau – konkursas EUR/A/151/98). Šį konkursą rengė Parlamentas ir Europos Sąjungos Taryba. Ieškovė pateikė kandidatūrą dalyvauti šiame konkurse.

2 Ieškovė C. Staelen nuo 1999 m. lapkričio 11 d. iki 2000 m. lapkričio 27 d. buvo įdarbinta Europos Parlamente A kategorijos pagalbine darbuotoja. Pasibaigus šiam terminui ji pasirašė laikinojo darbuotojo sutartį kaip A7 lygio 3 pakopos, o vėliau – to paties lygio 4 pakopos darbuotoja. Jos sutartis su Parlamentu pasibaigė 2003 m. lapkričio 26 d. Nuo to laiko ji nedirba.

3 2000 m. birželio 8 ir 9 d. ieškovė laikė konkurso EUR/A/151/98 egzaminą raštu.

4 2000 m. spalio 26 d. konkurso EUR/A/151/98 komisijos pirmininkas pranešė ieškovei, kad per rašytinį egzaminą ji surinko tik 17 balų (reikalaujama minimaliai surinkti 20 balų), todėl į tolesnį šio konkurso egzaminų etapą ji nepateko. 2001 m. sausio 12 d. buvo sudarytas šio konkurso kandidatų rezervo sąrašas.

5 2001 m. sausio 30 d., kai ieškovės skundas buvo atmestas, ji pareiškė ieškinį Bendrajame Teisme dėl 2000 m. spalio 26 d. sprendimo.

6 2003 m. kovo 5 d. Bendrasis Teismas panaikino 2000 m. spalio 26 d. konkurso EUR/A/151/98 atrankos komisijos sprendimą, kuriuo ieškovei neleista laikyti kitų egzaminų, kurie buvo rengiami po egzamino raštu (2003 m. kovo 5 d. Sprendimas *Staelen / Parlamentas*, T-24/01, Rink. VT, EUT:2003:52).

7 2004 m. kovo 22 d. Europos Parlamentas, vykdydamas šio sprendimo 6 punkte nurodytą Sprendimą *Staelen / Parlamentas* (EUT:2003:52), surengė egzaminą žodžiu, jį ieškovė laikė kaip vienintelė kandidatė.

8 2004 m. liepos 22 d. ieškovė padavė skundą, reikalaudama, kad jai būtų pateikti jos dalyvavimo konkurse EUR/A/151/98 rezultatai.

9 2004 m. rugpjūčio 18 d. Parlamentas pranešė ieškovei, kad jos pavardė nebuvo įrašyta į rezervo sąrašą, nes jos surinktas bendras balų skaičius buvo mažesnis už tą, kurį surinko paskutinėje šio rezervo sąrašo vietoje atsidūręs kandidatas.

10 2005 m. sausio 19 d., kai jos skundas buvo atmestas, ieškovė dėl 2004 m. rugpjūčio 18 d. sprendimo Bendrajame Teisme pareiškė ieškinį dėl panaikinimo ir žalos atlyginimo.

11 2005 m. gegužės 19 d. Parlamentas pranešė ieškovei, kad nusprendė įrašyti ją į konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašą ir kad šis sąrašas galioja iki 2007 m. birželio 1 d.

12 2006 m. spalio 18 d. Nutartyje *Staelen / Parlamentas* (T-32/05, EU:T:2006:328) Bendrasis Teismas nusprendė, kad 2005 m. sausio 19 d. pateikto ieškinio dėl panaikinimo nebereikia nagrinėti, ir atmetė ieškinį dėl žalos atlyginimo.

13 Negavusi jokių darbo pasiūlymų, ieškovė raštu kreipėsi į įvairias Europos Sąjungos institucijas, konkrečiai – į Parlamentą ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetą, siekdama susirasti darbą. Visi šie prašymai buvo atmesti.

II – *Dėl skundo Ombudsmenui*

14 2006 m. lapkričio 14 d. ieškovė padavė skundą Ombudsmenui dėl Parlamento netinkamo administravimo tvarkant konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašą (toliau – skundas).

15 2007 m. sausio 30 d. Ombudsmenas pranešė ieškovei, kad skundas bus nagrinėjamas ir kad Parlamentui pateiktas prašymas pateikti nuomonę dėl, pirma, ieškovės bylos tvarkymo ją įrašius į konkurso EUR/ A/151/98 kandidatų rezervo sąrašą ir, antra, ieškovės prašymo ją vertinti teisingai skiriant į laisvas darbo vietas Sąjungos institucijose.

16 2007 m. kovo 20 d. Parlamentas pateikė Ombudsmenui savo nuomonę.

17 2007 m. gegužės 3 d. Ombudsmenas pranešė Parlamentui, jog mano, kad būtina ištirti jo dokumentus, visų pirma siekiant išsiaiškinti, ar kitoms Sąjungos institucijoms buvo pranešta apie Parlamento sprendimą įrašyti ieškovę į konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašą, o jeigu taip, kaip tai buvo padaryta.

18 2007 m. gegužės 11 d. ieškovė pateikė Ombudsmenui savo pastabas dėl Parlamento nuomonės, susijusios su skundu.

19 2007 m. gegužės 15 d. ieškovė paprašė, kad Parlamentas pratęstų konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašo galiojimą. Tą pačią dieną šio prašymo kopija buvo nusiųsta Ombudsmenui. Ombudsmeno tarnybos tą pačią dieną ėmėsi tikrinti Parlamento dokumentų bylas. Jose buvo aštuoni konfidencialūs dokumentai.

20 2007 m. gegužės 16 d. Ombudsmenas parengė „Ombudsmeno atliktos dokumentų patikros ataskaitą“ (toliau – patikros ataskaita). Šioje ataskaitoje buvo nurodyta, kad Ombudsmeno atstovai gavo aštuonių konfidencialių dokumentų kopijas, vienas iš jų apibūdintas taip: „vadinamasis „*pooling*“ dokumentas, kurį išplatino Europos personalo atrankos tarnyba [EPSO] ir kuriame nurodytas visų skirtingų [Sąjungos] institucijų surengtų konkursų rezervo sąrašuose liekančių kandidatų skaičius.“

21 2007 m. gegužės 24 d. Ombudsmenas pateikė ieškovei ir Parlamentui patikros ataskaitą.

22 2007 m. gegužės 24 d. raštu, kurio kopija buvo perduota ieškovei, Ombudsmenas pasiūlė Parlamentui pratęsti konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašo galiojimą, kad būtų galima numatyti draugiško sprendimo galimybę, jeigu būtų konstatuotas netinkamas administravimas. 2007 m. gegužės 31 d. Parlamentas pranešė Ombudsmenui, kad pratęsė minėto sąrašo galiojimą iki 2007 m. rugpjūčio 31 d. 2007 m. birželio 6 d. ieškovei buvo pranešta apie tai, kad Parlamento generalinis sekretorius paprašė pradėti šio sąrašo galiojimo pratęsimo iki 2007 m. rugpjūčio 31 d. procedūrą. 2007 m. liepos 17 d. Parlamentas pranešė ieškovei, kad nusprendė pratęsti minėto sąrašo galiojimą iki 2007 m. rugpjūčio 31 d.

23 2007 m. rugpjūčio 28 d. ieškovė parašė laišką Ombudsmenui, kuriame nurodė, kad konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašo, į kurį ji buvo įrašyta, galiojimas buvo pratęstas tik trim mėnesiams, nors šis rezervo sąrašas pradiniams konkurso laimėtojams galiojo ilgiau. 2007 m. rugpjūčio 29 d. laišku Ombudsmenas atsakė į ieškovės laišką.

24 2007 m. spalio 15 d. Parlamentas nurodė ieškovei, kad, jeigu ji pageidauja, jos paraiškos byla bus saugoma 2,5 metų nuo konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašo galiojimo pabaigos. 2007 m. spalio 19 d. ieškovė atsakė, jog tai, kad minėto sąrašo galiojimas buvo pratęstas tik tris mėnesius, patvirtina, kad ji buvo diskriminuojama.

25 2007 m. spalio 22 d. Ombudsmenas įteikė ieškovei savo sprendimą dėl jos skundo (toliau – 2007 m. spalio 22 d. sprendimas). Jame Ombudsmenas nenustatė Parlamento netinkamo administravimo. Savo išvadą jis grindė tuo, kad 2007 m. gegužės 15 d. atlikta Parlamento dokumentų patikra leido įrodyti, kad nuo 2005 m. gegužės mėn. Parlamentas įdarbino tik konkrečios specializacijos administratorius, kurių kalba yra prancūzų. Jis taip pat nurodė, jog minėta patikra atskleidė, kad ieškovės kandidatūra buvo pateikta visiems Parlamento generaliniams direktoratams (GD) (žr. minėto sprendimo 2.4 punktą). Tuomet jis patikslino: „tyrimas patvirtino tai, ką Parlamentas jau buvo nurodęs savo nuomonėje, t. y. kad [konkurso EUR/A/151/98 kandidatų] rezervo sąrašas, kuriame nurodytas [ieškovės] prieinamumas, buvo pateiktas kitoms [Sąjungos] institucijoms“ ir kad „tyrimas taip pat patvirtino, jog jos gyvenimo aprašymas buvo išsiųstas tarnybai, prašančiai pateikti šiuo klausimu informaciją, t. y. Tarybai“ (žr. minėto sprendimo 2.5 punktą). Galiausiai, kiek tai susiję su minėto sąrašo galiojimo pratęsimu, jis pažymėjo, kad šis klausimas priklauso kompetentingos institucijos diskrecijai, ir palankiai įvertino tai, kad Parlamentas pareiškė esąs pasirengęs pratęsti šio sąrašo galiojimą (žr. to paties sprendimo 2.6 punktą).

III – *Dėl tyrimo Ombudsmeno iniciatyva*

26 Priėmus 2007 m. spalio 22 d. sprendimą ieškovė parašė Ombudsmenui dar kelis laiškus, kuriuose nurodė jo klaidas, susijusias su jo tyrimo dėl konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašo užbaigimu ir šio sąrašo oficialiu nepaskelbimu ir neišplatinimu institucijoms (be kita ko, žr. 2008 m. sausio 24 d., liepos 14 d. ir rugpjūčio 1 d. laiškus). Ieškovė reikalavo, kad Ombudsmenas šiuo pagrindu atnaujintų savo tyrimą. Ombudsmenas savo 2008 m. liepos 1 d. ir 21 d., taip pat spalio 1 d. atsakymuose patvirtino išvadas, kurias buvo padaręs 2007 m. spalio 22 d. sprendime. 2008 m. spalio 8 d. laišku ieškovė nutraukė šį susirašinėjimą, uždrausdama Ombudsmenui toliau jai rašyti.

27 2009 m. lapkričio 5 d. Europos Parlamento narė P. ieškovės prašymu susisiekė su Ombudsmenu ir paprašė jo peržiūrėti 2007 m. spalio 22 d. sprendimą. 2010 m. kovo 4 d. P. nusiuntė Ombudsmenui raginimą.

28 2010 m. kovo 10 d. Ombudsmenas atsakė į P. laiškus, atsiprašydamas už pavėluotą atsakymą, ir patvirtino savo išvadą, kad nagrinėdamas skundą nenustatė Parlamento netinkamo administravimo. Visų pirma jis dar kartą nurodė, kad jo patikra patvirtino, kad nagrinėjamas rezervo sąrašas buvo pateiktas kitoms Sąjungos institucijoms ir kad paskyrimų tarnybos (toliau – PT) sprendimas dėl rezervo sąrašo galiojimo termino pabaigos priklauso šios tarnybos diskrecijai.

29 2010 m. balandžio 14 d. P. susisiekė su Ombudsmenu ir pareikalavo persiųsti savo pastabas dėl 2010 m. kovo 17 d. laiško, kurį jam nusiuntė į pensiją jau išėjusi Parlamento pareigūnė ir buvusi ieškovės kolegė W. ir kurio kopiją ji pridėjo, turinio. Minėtame laiške buvo įvairių klausimų, susijusių su Ombudsmeno tyrimu, ir įvairių kaltinimų jam.

30 2010 m. birželio 1 d. laiške P. apkaltino Ombudsmeną padarius tam tikrus pažeidimus, pirmiausia – iškreipus faktus nurodant, kad konkurso EUR/A/151/98 rezervo sąrašas, į kurį buvo įrašyta ir ieškovė, buvo pateiktas kitoms institucijoms. Be to, ji pabrėžė, kad ieškovė patyrė didelę žalą dėl Ombudsmeno elgesio, todėl ji tikisi, kad jis pateiks konkrečius pasiūlymus dėl šios žalos atlyginimo.

31 2010 m. birželio 11 d. Ombudsmenas atsakė į P. laišką, atsiprašydamas už pavėluotą atsakymą ir pažymėdamas, kad 2010 m. balandžio 14 d. ir birželio 1 d. laiškų turinys bus kruopščiai ištirtas, kad byla paskirta kitam pareigūnui ir kad P. bus informuota apie šio tyrimo išvadas iki 2010 m. birželio mėn. pabaigos.

32 2010 m. birželio 29 d. Ombudsmenas pranešė P. apie jos 2010 m. balandžio 14 d. ir birželio 1 d. laiškų tyrimo išvadas. Pirma, jis pripažino, kad jo sprendimo 2.5 punkto pirmame sakinyje buvo klaida, nes jame buvo nurodyta, kad „Parlamentas savo nuomonėje jau nurodė“, kad konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašas, į kurį buvo įrašyta ieškovė, buvo pateiktas kitoms Sąjungos institucijoms. Šiuo klausimu jis atsiprašė ieškovės ir P. Antra, Ombudsmenas paaiškino, kad jo išvada dėl to, kad minėtas sąrašas, kuriame nurodytas ieškovės prieinamumas, buvo pateiktas kitoms Sąjungos institucijoms, buvo grindžiama vadinamuoju „pooling“ dokumentu. Ombudsmenas išreiškė apgailestavimą, kad anksčiau tinkamai nepabrėžė šio fakto. Be to, jis pripažino, kad tame dokumente nebuvo tiksliai nurodyta data, kada Parlamentas pateikė atitinkamą informaciją EPSO ar kitoms institucijoms, nors faktinių aplinkybių chronologija turėjo esminę reikšmę, atsižvelgiant į šio rezervo sąrašo galiojimo pabaigą 2007 m. birželio 1 d. Taigi jis nurodė, kad priėmė sprendimą pradėti tyrimą savo iniciatyva, kad patikrintų, ar Parlamento atveju nebuvo netinkamo administravimo.

33 Tos pačios dienos raštu Ombudsmenas pranešė Parlamentui apie 2007 m. spalio 22 d. sprendimo 2.5 punkte padarytą klaidą, apie šio sprendimo klaidų ištaisymą ir sprendimą pradėti tyrimą savo iniciatyva siekiant patikrinti, ar Parlamentui vertinant ieškovės atvejį nebuvo jo netinkamo administravimo. Šiomis aplinkybėmis Ombudsmenas paprašė Parlamento pateikti jam nuomonę ir papildomą informaciją įvairiais aspektais. Taigi jis paprašė Parlamento patikslinti, kokiomis priemonėmis jis pranešė EPSO, Tarybai ir kitoms Sąjungos institucijoms ir įstaigoms apie tai, kad ieškovė yra įrašyta į konkurso EUR /A/151/98 kandidatų rezervo sąrašą, paaiškinti, kodėl jis neatsakė į 2007 m. gegužės 15 d. ieškovės prašymą pratęsti minėto sąrašo galiojimo terminą, patikslinti, ar prieš priimdamas sprendimą, ar reikia pratęsti šio sąrašo galiojimą, jis tarėsi su Taryba, o jeigu jis to nepadarė, tuomet nurodyti to priežastį ir pareikšti savo poziciją dėl to, kad ieškovė buvo įrašyta į minėtą sąrašą tik 2 metus ir 3 mėnesius, nors kiti kandidatai šiame sąraše išbuvo beveik 6,5 metų.

34 2010 m. liepos 5 d. Ombudsmenas susitiko su P. Šio susitikimo metu P. įteikė jam kopiją laiško, kurį W. jai atsiuntė 2010 m. birželio 30 d. ir kuriame W. nurodė, kad ieškovė prarado bet kokį pasitikėjimą Ombudsmeno gebėjimu pradėti objektyvią procedūrą ir kad tokiomis aplinkybėmis jis turi nedelsdamas užbaigti savo tyrimą. Tą pačią dieną už bylą atsakingas Ombudsmeno pareigūnas susitiko su W. ir per šį susitikimą W. patvirtino, jog ieškovė įtaria, kad Ombudsmenas ir Parlamentas sudarė slaptą susitarimą.

35 2010 m. liepos 12 d. W. pranešė Ombudsmenui, kad ieškovė nesutinka su nauju tyrimu, nes įtaria Ombudsmeną slaptai susitarus su Parlamentu. Ombudsmenui buvo pateikta dokumento, kuriame išsamiai išdėstyti ieškovės svarstymai, susiję su nauju tyrimu, kopija. Tame dokumente ieškovė nurodė, kad galimas jos sutikimas su šiuo tyrimu priklausys nuo Ombudsmeno atsakymo į jos įtarimus.

36 2010 m. liepos 19 d. raštu, skirtu W., Ombudsmenas atsakė į klausimus, pateiktus dokumente, kuriame buvo pateikti išsamūs ieškovės svarstymai, susiję su nauju tyrimu. Jis patikino ieškovę, kad jokio slapto susitarimo nėra ir kad jis džiaugtųsi, jeigu ieškovė sutiktų, kad tyrimas būtų atliekamas Ombudsmeno iniciatyva.

37 2010 m. liepos 26 d. W. atsakė, kad ji ir ieškovė pakartoja ir išplečia anksčiau suformuluotus kaltinimus. Jis patikslino, kad ieškovė neatsiima savo prieštaravimų dėl Ombudsmeno naujo tyrimo.

38 2010 m. rugsėjo 8 d. Ombudsmenas atsakė į 2010 m. liepos 26 d. W. laišką ir pirmiausia nurodė, kad nėra tikslo atsakyti į kiekvieną W. ir ieškovės pateiktą argumentą, nes, atrodo, jos pasiryžusios dėl šių kaltinimų kreiptis į kitus organus.

39 2010 m. lapkričio 15 d. Parlamentas pateikė nuomonę, atsakydamas į klausimus, kuriuos Ombudsmenas pateikė jam savo 2010 m. birželio 29 d. rašte. Savo nuomonėje jis nurodė, kad pagal šiuo klausimu taikomą politiką visi duomenys, susiję su ieškove, buvo sunaikinti praėjus 2,5 m. nuo konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašo galiojimo pabaigos, t. y. 2010 m. kovo mėn. Taigi jis negalėjo savo atsakymų patvirtinti dokumentais, kaip jis paprastai daro, ir turėjo pasikliauti savo pareigūnų, kurie tuo metu buvo atsakingi už šį klausimą, atmintimi. Atsakydamas į Ombudsmeno klausimus, jis, be kita ko, patvirtino, kad EPSO, Taryba ir kitos Sąjungos institucijos ir įstaigos buvo laiku informuotos apie tai, kad ieškovė buvo įrašyta į minėtą sąrašą, kad su Taryba buvo konsultuotasi prieš pratęsiant šio sąrašo galiojimą ir kad potencialiai suinteresuotos institucijos turėjo ilgesnį terminą susisiekti su ieškove nei su kitais į tą patį sąrašą įrašytais kandidatais.

40 2010 m. lapkričio 22 d. Ombudsmenas pateikė Parlamentui naujus klausimus ir tos pačios dienos raštu, kurio kopija buvo persiųsta ieškovei, informavo apie tai P. Tame rašte jis taip pat nurodė, kad jeigu ieškovė ir toliau prieštaraus Ombudsmeno tyrimo atlikimui savo iniciatyva, analizė bus atliekama remiantis tik iki šiol jau turėta informacija ir informacija, kurią Parlamentas dar turi pateikti Ombudsmenui.

41 2011 m. sausio 24 d. atsakyme į naujus Ombudsmeno klausimus Parlamentas patvirtino, kad visa ieškovės bylos medžiaga yra sunaikinta ir kad jis nebeturi nei paprastų, nei elektroninių laiškų, kuriais pranešė kitoms Sąjungos institucijoms ir įstaigoms apie tai, kad ieškovė yra įrašyta į konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašą.

42 2011 m. kovo 31 d. Ombudsmenas priėmė sprendimą nutraukti tyrimą savo iniciatyva (toliau – 2011 m. kovo 31 d. sprendimas). Tame sprendime jis padarė išvadą, kad Parlamento netinkamo administravimo atvejo, susijusio su ieškovės 2007 m. gegužės 15 d. laiško vertinimu ir ieškovės įrašymo į konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašą trukme, nenustatyta. Be to, jis padarė išvadą, kad tebevykstančių tyrimų nebereikia toliau tęsti, atsižvelgiant į tai, kad ieškovė tam prieštarauja ir kad nėra viršesnio viešojo intereso.

Procesas ir šalių reikalavimai

43 2011 m. balandžio 20 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu pareiškimu ieškovė pareiškė šį ieškinį dėl žalos atlyginimo.

44 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

— priteisti iš Ombudsmeno sumokėti ieškovei 559 382,13 EUR sumą praeityje patirtai turtinei žalai atlyginti ir palūkanas už pavėluotą mokėjimą, apskaičiuotas pagal Europos Centrinio Banko nustatytą normą, ją padidinus dviem procentiniais punktais;

— priteisti iš Ombudsmeno sumokėti Bendrijos pensijų fondui pensijos įmokas ieškovės naudai, apskaičiuotas pagal bazinį atlyginimą, t. y. iš viso pagal 482 225,97 EUR sumą, laikotarpiu nuo 2005 m. birželio mėn. iki 2011 m. balandžio mėn.;

— nurodyti Ombudsmenui nuo 2011 m. gegužės mėn. iki 2026 m. kovo mėn. kas mėnesį mokėti ieškovei sumą, atitinkančią AD kategorijos pareigūnų, antrus metus priklausančių AD 9 lygio 2 pakopai, atlyginimą, atsižvelgiant į įprastą šio lygio pareigūno stažą, ir įmokas į pensijų fondą bei įmokas į ligonių kasą ieškovės naudai;

— priteisti iš Ombudsmeno sumokėti jai 50 000 EUR neturtinės žalos atlyginimą;

— priteisti iš Ombudsmeno bylinėjimosi išlaidas.

45 Ombudsmenas Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

46 Dublike ieškovė prašo Bendrojo Teismo, taikant proceso organizavimo ir tyrimo priemones, įpareigoti:

— Ombudsmeną pateikti patikros medžiagoje esančius dokumentus ir 2007 m. gegužės 24 ir 31 d. laiškus, susijusius su konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašo, į kurį ieškovė buvo įrašyta, galiojimo pratęsimu;

— Europos ombudsmeną N. Diamandouros atvykti ieškinio padavimo momentu;

— apklausti A. ir B. iš Ombudsmeno tarnybų ir C., P., H. ir S. iš Parlamento tarnybų, siekiant išsiaiškinti Parlamento darbuotojų Ombudsmeno atstovams per 2007 m. gegužės 15 d. patikrą pateiktų dokumentų turinį.

47 2012 m. balandžio 25 d. ieškovė paprašė Bendrojo Teismo suteikti galimybę šioje byloje pateikti dokumentus, gautus byloje F-9/12, *Staelen / Parlamentas*, kuri dar nagrinėjama Tarnautojų teisme, kaip naujus įrodymus. Šis prašymas buvo patenkintas 2012 m. gegužės 23 d. pirmosios kolegijos pirmininko sprendimu. Jo 2012 m. birželio 19 d. sprendimu minėtame prašyme nurodyti dokumentai ir 2012 m. birželio 6 d. lydraštis buvo pridėti prie bylos medžiagos, išskyrus Parlamento atsiliepimą į ieškinį byloje F-9/12.

48 2012 m. spalio 23 d. ieškovė paprašė Bendrojo Teismo paprašyti Parlamento ir Ombudsmeno pateikti du raštus, susijusius su kai kurių Ombudsmeno nuo 2007 m. gegužės mėn. tyrimo pradžios turėtų dokumentų kopijų perdavimu Parlamentui. Atsakydamas į šį prašymą, Ombudsmenas pateikė du prašomus raštus Bendrojo Teismo kanceliarijai. 2012 m. lapkričio 21 d. pirmosios kolegijos pirmininko sprendimu šie raštai buvo pridėti prie bylos medžiagos.

49 2012 m. gruodžio 19 d. ieškovė pateikė Bendrojo Teismo kanceliarijai naujus įrodymus ir prašymą taikyti proceso organizavimo priemones, remdamasi naujausiais pokyčiais byloje F-9/12. 2013 m. sausio 24 d. pirmosios kolegijos pirmininko sprendimu šis raštas ir jo priedai buvo pridėti prie bylos medžiagos.

50 2013 m. liepos 11 d. Tarnautojų teismas priėmė sprendimą byloje F-9/12, kuriame įpareigojo Parlamentą, pirma, atlyginti turtinę žalą, įvertintą *ex æquo et bono* 10 000 EUR, patirtą dėl to, kad ieškovė prarado galimybę būti įrašyta į rezervo sąrašą dėl Parlamento elgesio, ir, antra, atlyginti ieškovės patirtą neturtinę žalą, kuri buvo įvertinta *ex æquo et bono* 5 000 EUR (2013 m. liepos 11 d. Sprendimo *CC / Parlamentas*, F-9/12, Rink. VT, EU:F:2013:116, 124 ir 128 punktai).

51 Kadangi 2013 m. rugsėjo 17 d. Bendrojo Teismo sprendimu (OL C 313, p. 2) jo kolegijų sudėtis buvo pakeista, teisėjas pranešėjas buvo paskirtas į ketvirtąją kolegiją, kuriai, atsižvelgiant į tai, ir buvo priskirta ši byla.

52 2013 m. rugpjūčio 28 d. ieškovė padavė apeliacinį skundą dėl šio sprendimo 50 punkte nurodyto Sprendimo *CC / Parlamentas* (EU:F:2013:116) (žr. bylą T-457/13 P).

53 2013 m. lapkričio 6 d. ieškovė paprašė taikant tyrimo priemones iškviesti E. O'Reilly, kuri pradėjo eiti Europos ombudsmeno pareigas vietoj N. Diamandouros, nes svarbu sužinoti, kokia jos pozicija dėl pirmtako padarytų pažeidimų ir kiek ji juos pripažįsta ar jų nepripažįsta.

54 Remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu Bendrasis Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendė paprašyti šalių raštu atsakyti į kai kuriuos klausimus ir pradėti žodinę proceso dalį. Šalys atsakė į šiuos klausimus per Bendrojo Teismo nustatytą terminą. Be to, per 2014 m. balandžio 9 d. teismo posėdį buvo išklausytos šalių kalbos ir atsakymai į Bendrojo Teismo žodžiu pateiktus klausimus.

Dėl teisės

I – *Dėl priimtinumo*

55 Pirmiausia Bendrasis Teismas primena, kad pagal SESV 268 straipsnį ir 340 straipsnio antrą pastraipą jis yra kompetentingas nagrinėti Ombudsmenui pareikštą ieškinį dėl žalos atlyginimo (2004 m. kovo 23 d. Sprendimas *Ombudsmenas / Lamberts*, C-234/02 P, Rink., EU:C:2004:174; 2002 m. balandžio 10 d. Sprendimo *Lamberts / Ombudsmenas*, T-209/00, Rink., EU:T:2002:94, 52 punktas ir 2008 m. rugsėjo 24 d. Sprendimo *M / Ombudsmenas*, T-412/05, EU:T:2008:397, 39 punktas).

56 Tačiau Ombudsmenui kyla abejonių dėl ieškovės suinteresuotumo pareikšti ieškinį, nes šiame ieškinyje ji ginčija Ombudsmeno savo iniciatyva atlikto tyrimo nepakankamą apimtį, nors pati aktyviai priešinosi šiam tyrimui. Be to, Ombudsmenas pažymi, kad nebuvo priimta jokio galutinio sprendimo dėl to, kada ir kaip Parlamentas pranešė kitoms institucijoms, įstaigoms ir organams apie tai, kad ieškovė yra įtraukta į konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašą. Jis mano, kad gali bet kada atnaujinti savo tyrimą šiuo klausimu. Todėl jam atrodo, kad šis ieškinys pareikštas per anksti.

57 Ieškovė mano, kad yra suinteresuota pareikšti ieškinį, atsižvelgdama į tai, kad Ombudsmenas užbaigė du tyrimus sprendimais, kuriais nenustatė Parlamento netinkamo administravimo atvejo.

58 Bendrojo Teismo nuomone, tai, kad ieškovė priešinosi Ombudsmeno tyrimui savo iniciatyva, neleidžia suabejoti jos suinteresuotumu pareikšti ieškinį šioje byloje. Nors tas tyrimas ir buvo atliktas be ieškovės sutikimo ir palaikymo, ji yra suinteresuota pareikšti ieškinį dėl žalos, kurią patyrė užbaigus šį tyrimą ar jį atliekant, atlyginimo, nes ieškovės elgesys dėl šio tyrimo šioje byloje negali turėti poveikio ieškinio priimtinumo vertinimui.

59 Be to, reikia priminti, kad ieškinys dėl žalos atlyginimo buvo įtvirtintas ESV sutartyje kaip savarankiška teisių gynimo priemonė, kuri teisių gynimo priemonių sistemoje atlieka ypatingą funkciją ir kuriai taikomos atsižvelgiant į jos specifinį tikslą nustatytos naudojimosi sąlygos (1971 m. balandžio 28 d. Sprendimo *Lütticke / Komisija*, 4/69, Rink., EU:C:1971:40, 6 punktas ir 1993 m. birželio 21 d. Nutarties *Van Parijs ir kt. / Taryba ir Komisija*, C-257/93, Rink., EU:C:1993:249, 14 punktas). Ieškiniais dėl panaikinimo ir dėl neveikimo siekiama sankcionuoti už teisiškai privalomo akto neteisėtumą arba tokio akto nebuvimą, o ieškinio dėl žalos atlyginimo dalykas – prašymas atlyginti žalą, atsiradusią dėl Bendrijos institucijai ar organui priskirtinų privalomo ar neprivalomo akto arba veiksmų (šiuo klausimu žr. 1985 m. liepos 10 d. Sprendimo *CMC ir kt. / Komisija*, 118/83, Rink., EU:C:1985:308, 29–31 punktus; 1994 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *KYDEP / Taryba ir Komisija*, C-146/91, Rink., EU:C:1994:329, 26 punktą ir 1999 m. birželio 15 d. Sprendimo *Ismeri Europa / Audito Rūmai*, T-277/97, Rink., EU:T:1999:124, 61 punktą).

60 Taigi šio ieškinio dėl žalos atlyginimo priimtinumo negali paveikti tai, kad Ombudsmenas dar nėra priėmęs galutinio sprendimo dėl tam tikrų aspektų, kurie buvo jo tyrimo savo iniciatyva dalykas.

61 Todėl ieškinį reikia pripažinti priimtinu.

II – *Dėl esmės*

A – *Įvadas*

62 Ieškovė teigia, kad šioje byloje yra įvykdytos sąlygos, reikalingos Sąjungos deliktinei atsakomybei atsirasti. Dėl Ombudsmeno elgesio neteisėtumo ji pateikia keturis ieškinio pagrindus.

63 Pirmuoju pagrindu ieškovė kaltina Ombudsmeną pažeidus 1994 m. kovo 9 d. Europos Parlamento sprendimo 94/262/EAPB, EB, Euratomas dėl ombudsmeno pareigų atlikimą reglamentuojančių nuostatų ir bendrųjų sąlygų (OL L 113, p. 15; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 1 t., p. 283) 3 straipsnio 1 dalį ir Ombudsmeno pagal Sprendimo 94/262 14 straipsnį priimtų įgyvendinimo nuostatų (toliau – įgyvendinimo nuostatos) 5 ir 9.2 straipsnius, nes jis, gavęs skundą ir pradėjęs tyrimą savo iniciatyva, neatliko visų tyrimų, kuriuos reikėjo atlikti siekiant nustatyti Parlamento netinkamo administravimo atvejį tvarkant jos bylą.

64 Antruoju pagrindu ieškovė tvirtina, kad Ombudsmenas padarė kelias akivaizdžias vertinimo klaidas, todėl, nagrinėjant skundo pagrįstumą ir atlikus šį nagrinėjimą, ieškovė patyrė žalą.

65 Kiek tai susiję su trečiuoju pagrindu, ieškovė mano, kad Ombudsmenas, nagrinėdamas skundą ir jį išnagrinėjęs, nebuvo nešališkas, nesielgė sąžiningai, objektyviai ir nepriklausomai ir piktnaudžiavo įgaliojimais.

66 Ketvirtuoju pagrindu ieškovė nurodo, kad atlikdamas tyrimus, kuriuos pradėjo gavęs skundą, Ombudsmenas pažeidė rūpestingumo ir gero administravimo principus, nesilaikė protingo termino, pažeidė Europos gero administracinio elgesio kodeksą, priimtą po to, kai priimta 2001 m. rugsėjo 6 d. Parlamento rezoliucija (OL C 72, p. 331, toliau – Gero elgesio kodeksas), ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnį.

67 Ombudsmenas ginčija visus keturis pagrindus ir mano, kad ieškovės ieškinį reikia atmesti kaip nepagrįstą.

B – *Dėl teismų praktikos, susijusios su Sąjungos deliktinės atsakomybės atsiradimu*

68 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką Sąjungos deliktinė atsakomybė už jos institucijų neteisėtus veiksmus pagal SESV 340 straipsnio antrą pastraipą atsiranda, jeigu tenkinamos visos sąlygos, būtent: veiksmų, kuriais kaltinamos institucijos, neteisėtumas, žalos realumas, priežastinio ryšio tarp veiksmų, kuriais kaltinama, ir nurodytos žalos buvimas (šiuo klausimu žr. 1982 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *Oleifici Mediterranei* / EEB, 26/81, Rink., EU:C:1982:318, 16 punktą; 2006 m. lapkričio 9 d. Sprendimo *Agraz ir kt. / Komisija*, C-243/05 P, Rink., EU:C:2006:708, 26 punktą ir 2010 m. kovo 2 d. Sprendimo *Arcelor / Parlamentas ir Taryba*, T-16/04, Rink., EU:T:2010:54, 139 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

69 Atsižvelgiant į šių sąlygų kumuliacinį pobūdį, visas ieškinys turi būti atmestas, jei bent viena iš šių sąlygų yra netenkinama (žr. 68 punkte minėto Sprendimo *Arcelor / Parlamentas ir Taryba*, EU:T:2010:54, 140 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

70 Tam, kad būtų įvykdyta sąlyga, susijusi su institucijų veiksmų neteisėtumu, turi būti įrodytas pakankamai akivaizdus teisės normos, suteikiančios teises privatiems asmenims, pažeidimas (2000 m. liepos 4 d. Sprendimo *Bergaderm ir Goupil / Komisija*, C-352/98 P, Rink., EU:C:2000:361, 42 ir 43 punktai ir 2008 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *FIAMM ir kt. / Taryba ir Komisija*, C-120/06 P ir C-121/06 P, Rink., EU:C:2008:476, 173 punktas). Taigi tokia Sąjungos atsakomybė gali atsirasti tik institucijai padarius pažeidimą, kuris yra pakankamai akivaizdus.

71 Kalbant apie reikalavimą, kad teisės normos pažeidimas turi būti pakankamai akivaizdus, lemiamas šio reikalavimo patenkinimo kriterijus yra tai, ar atitinkama Sąjungos institucija pažeidė savo diskreciją akivaizdžiai ir sunkiai. Jei ši institucija turi tik labai nedaug diskrecijos arba jos išvis neturi, paprasčiausio nusižengimo Sąjungos teisei gali pakakti, kad būtų padarytas pakankamai akivaizdus pažeidimas (žr. 2002 m. gruodžio 10 d. Sprendimo *Komisija / Camar ir Tico*, C-312/00 P, Rink., EU:C:2002:736, 54 punktą ir nurodytą teismo praktiką ir 68 punkte minėto Sprendimo *Arcelor / Parlamentas ir Taryba*, EU:T:2010:54, 141 punktą ir nurodytą teismų praktiką). Todėl nustatant, ar buvo padarytas pakankamai akivaizdus pažeidimas, svarbiausia yra nustatyti svarstomos institucijos diskreciją (šiuo klausimu žr. 2005 m. liepos 12 d. Sprendimo *Komisija / CEVA ir Pfizer*, C-198/03 P, Rink., EU:C:2005:445, 66 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

72 Tad jeigu Ombudsmenas turi diskreciją, tik akivaizdus ir šiurkštus jo diskrecijos ribų viršijimas gali reikšti pakankamai akivaizdų Sąjungos teisės pažeidimą, galintį užtraukti Sąjungos atsakomybę. Tačiau jeigu vykdydamas savo funkcijas Ombudsmenas turi tik labai nedaug diskrecijos arba išvis jos neturi, paprasčiausio nusižengimo Sąjungos teisei gali pakakti, kad būtų padarytas pakankamai akivaizdus pažeidimas (šiuo klausimu žr. 55 punkte minėto Sprendimo *M / Ombudsmenas*, EU:T:2008:397, 143 punktą).

73 Kalbant apie reikalavimą, kad teisės norma turi būti siekiama suteikti teises privatiems asmenims, reikia pažymėti, kad iš teismų praktikos matyti, jog šis reikalavimas yra tenkinamas, jei šia nuostata suteikiama nauda, kuri gali būti vertinama kaip įgyta teisė, jei ja siekiama apsaugoti privačių asmenų interesus arba ja privatiems asmenims suteikiamos teisės, kurių turinys gali būti pakankamai apibrėžtas (žr. 2005 m. spalio 19 d. Sprendimo *Cofradía de pescadores „San Pedro de Bermeo“ ir kt. / Taryba*, T-415/03, Rink., EU:T:2005:365, 86 punktą ir nurodytą teismo praktiką). Be to, iš teismo praktikos matyti, kad ši sąlyga tenkinama, jei pažeista teisės norma, net ir iš esmės skirta bendriesiems interesams, taip pat užtikrina atitinkamų asmenų individualių interesų apsaugą (šiuo klausimu žr. 2013 m. gegužės 16 d. Sprendimo *Gap granen & producten / Komisija*, T-437/10, EU:T:2013:248, 22 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

74 Taigi šioje byloje reikia patikrinti, ar Ombudsmenas padarė įtariamus pažeidimus nagrinėdamas ieškovės skundą ir paskui atlikdamas tyrimą savo iniciatyva. Jeigu Ombudsmenas padarė šiuos pažeidimus, reikia patikrinti, ar jie lėmė pakankamai akivaizdų teisės normų, kuriomis siekiama suteikti teises privatiems asmenims, pažeidimą.

C – Dėl tariamų neteisėtų veiksmų

1. Dėl neteisėtų veiksmų, reiškiančių Sprendimo 94/262 3 straipsnio 1 dalies, Įgyvendinimo nuostatų 5 ir 9.2 straipsnių ir rūpestingumo bei gero administravimo principų pažeidimus

a) Pirminės pastabos

75 Pirmuoju pagrindu ieškovė tvirtina, kad Ombudsmenas pažeidė Sprendimo 94/262 3 straipsnio 1 dalį ir Įgyvendinimo nuostatų 5 ir 9.2 straipsnius, nes nagrinėdamas skundą ir atlikdamas tyrimą savo iniciatyva neatliko visų būtinų tyrimų, kad nustatytų ir išaiškintų ieškovės nurodytus netinkamo administravimo atvejus. Pirmuoju ketvirtojo pagrindo kaltinimu ji tvirtina, kad dėl tų pačių motyvų buvo pažeisti rūpestingumo ir gero administravimo principai. Šiuos kaltinimus reikia nagrinėti kartu.

76 Pirmiausia reikia pažymėti, kad, kaip jau buvo nuspręsta, Ombudsmenas turi didelę diskreciją vertindamas skundų pagrįstumą ir tai, kokių veiksmų dėl jų reikia imtis, ir šiomis aplinkybėmis jam nenustatyta jokia pareiga pasiekti rezultatą (šiuo klausimu žr. 55 punkte minėto Sprendimo *Ombudsmenas / Lamberts*, EU:C:2004:174, 50 ir 52 punktus ir 55 minėto Sprendimo *M / Ombudsmenas*, EU:T:2008:397, 143 punktą). Taigi Sąjungos atsakomybę užtraukiantį pakankamai

akivaizdų Sąjungos teisės pažeidimą gali lemti tik akivaizdus ir sunkus Ombudsmeno diskrecijos, susijusios su skundų pagrįstumo vertinimu ir tolesniais veiksmais dėl šių skundų, ribų pažeidimas. Tas pats pasakytina ir tuo atveju, kai Ombudsmenas vertina netinkamo administravimo atvejo, kurį jis tyrė savo iniciatyva, buvimą.

77 Be to, kalbant apie Ombudsmeno tyrimo įgaliojimų įgyvendinimą, reikia priminti, jog iš Sprendimo 94/262 3 straipsnio 1 dalies matyti, kad Ombudsmenas, gavęs skundą arba savo iniciatyva atlieka visus tyrimus, „kurie, jo manymu, yra reikalingi“, norint išaiškinti kiekvieną įtariamą netinkamo administravimo atvejį Sąjungos institucijoms ir įstaigoms vykdant veiklą. Įgyvendinimo nuostatų 4.1 straipsnyje numatyta, kad Ombudsmenas nusprendžia, ar yra pakankamai priežasčių, kad būtų galima pradėti tyrimą dėl priimtinų skundų. Be to, šių nuostatų 5 straipsnyje apibrėžiami Ombudsmeno turimi tyrimo įgaliojimai, nurodant, kad Ombudsmenas visų pirma „gali“ pareikalauti iš Sąjungos institucijų ir įstaigų pateikti informaciją arba patikrinti atitinkamos institucijos ar įstaigos bylą. Pagal šių nuostatų 9.2 straipsnį, kai Ombudsmenas atlieka tyrimą savo iniciatyva, jis turi tuos pačius tyrimo įgaliojimus.

78 Be to, pagal Sprendimo 94/262 3 straipsnio 1 dalį ir Įgyvendinimo nuostatų 4.1, 5 ir 9.2 straipsnius jis taip pat turi diskreciją, kiek tai susiję su tyrimų, kuriuos reikia atlikti, pradėjimu ir apimtimi, taip pat dėl tyrimo priemonių, naudotinų nagrinėjant skundą arba atliekant tyrimą, kurį jis pradeda savo iniciatyva.

79 Iš to darytina išvada, atsižvelgiant į šio sprendimo 70 ir paskesniuose punktuose nurodytą teismo praktiką, kad tik akivaizdus ir šiurkštus Ombudsmeno tyrimo įgaliojimų, suteiktų jam pagal Sprendimo 94/262 3 straipsnio 1 dalį ir Įgyvendinimo nuostatų 4.1, 5 ir 9.2 straipsnius, pažeidimas gali reikšti pakankamai akivaizdų pažeidimą, galintį užtraukti Sąjungos atsakomybę.

80 Tačiau Ombudsmenas, įgyvendindamas savo diskreciją tyrimo srityje, turi paisyti viršesnių Sąjungos teisės normų.

81 Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 1 dalyje, kurioje yra įtvirtinta teisė į gerą administravimą, nustatyta, kad kiekvienas asmuo turi teisę į tai, kad Sąjungos institucijos, įstaigos ir organai jo reikalus tvarkytų nešališkai, teisingai ir per kiek įmanomai trumpesnį laiką. Šios Chartijos 41 straipsnio 2 dalyje patikslinta, kad ši teisė apima, be kita ko, kiekvieno asmens teisę būti išklausytam prieš taikant bet kokią individualią jam nepalankią priemonę, kiekvieno asmens teisę susipažinti su byla, laikantis teisėto konfidencialumo ir profesinio bei verslo slaptumo, ir administracijos pareigą pagrįsti savo sprendimus.

82 Pastarosios nuostatos versijoje prancūzų k. esantis žodis „notamment“ („be kita ko“) rodo, kad teisė į gerą administravimą apima ne tik tris minėtas garantijas. Tai taip pat matyti iš pateiktų išaiškinimų, susijusių su Pagrindinių teisių chartija (OL C 303, 2007, p. 17), kuriuose patikslinta, kad Sąjunga egzistuoja pagal teisinės valstybės principus, kurių apibūdinimas susiformavo teisminėje praktikoje, kuri bendru teisės principu įtvirtino, *inter alia*, gerą administravimą.

83 Su Pagrindinių teisių chartija susijusiuose paaiškinimuose, be kita ko, yra nurodyta teismų praktika, pagal kurią, jeigu Sąjungos institucija turi didelę diskreciją, Sąjungos teisinės sistemos suteiktų garantijų paisymo, vykstant administracinėms procedūroms, kontrolė yra labai svarbi. Tarp šių garantijų yra ir rūpestingumo principo paisymas, būtent – kompetentingos institucijos pareiga atidžiai ir nešališkai išnagrinėti visas konkrečiu atveju svarbias aplinkybes (šiuo klausimu žr. 1991 m. lapkričio 21 d. Sprendimo *Technische Universität München*, C-269/90, Rink., EU:C:1991:438, 14 punktą; 2008 m. lapkričio 6 d. Sprendimo *Nyderlandai / Komisija*, C-405/07 P, Rink., EU:C:2008:613, 56 punktą ir 2011 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Dow AgroSciences ir kt. / Komisija*, T-475/07, Rink., EU:T:2011:445, 154 punktą).

84 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad paisyti kompetentingos institucijos pareigos rūpestingai surinkti visus faktus, būtinus jos diskrecinėms galioms įgyvendinti ir Sąjungos teismui tai patikrinti, yra dar svarbiau tuo atveju, kai naudojimuisi šia diskrecija taikoma tik ribota teisminė kontrolė dėl esmės, apimanti tik akivaizdžios klaidos paiešką. Taigi kompetentingos institucijos pareiga rūpestingai ir nešališkai išnagrinėti visas atitinkamu atveju svarbias aplinkybes yra būtinoji išankstinė sąlyga tam, kad Sąjungos teismas galėtų patikrinti, ar buvo susidariusios visos faktinės ir teisinės aplinkybės, nuo kurių priklauso šios didelės diskrecijos įgyvendinimas (šiuo klausimu žr. 2009 m. spalio 15 d. Sprendimo *Enviro Tech (Europe)*, C-425/08, Rink., EU:C:2009:635, 47 ir 62 punktus; 2002 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Pfizer Animal Health / Taryba*, T-13/99, Rink., EU:T:2002:209, 166 ir 171 punktus ir 2013 m. rugsėjo 16 d. Sprendimo *ATC ir kt. / Komisija*, T-333/10, Rink., EU:T:2013:451, 84 punktą).

85 Todėl Ombudsmenui Sprendimu 94/262 ir Įgyvendinimo nuostatomis suteikta diskrecija dėl tyrimo priemonių, kurių jis gali imtis įgyvendindamas savo užduotį, neatleidžia jo nuo pareigos laikytis rūpestingumo principo. Iš to darytina išvada, kad jeigu Ombudsmenas gali laisvai priimti sprendimą pradėti tyrimą, o nusprendęs jį pradėti jis gali imtis visų tyrimo priemonių, kurios, jo nuomone, yra reikalingos, vis dėlto jis turi įsitikinti, kad, ėmęsis šių tyrimo priemonių, jis galės atidžiai ir nešališkai ištirti visas reikšmingas aplinkybes, kad priimtų sprendimą dėl kaltinimo, susijusio su netinkamo administravimo atveju, pagrįstumo ir galimų tolesnių veiksmų dėl šio kaltinimo (pagal analogiją su Komisijos pareiga ištirti skundą žr. 2001 m. gegužės 17 d. Sprendimo *IECC / Komisija*, C-450/98 P, Rink., EU:C:2001:276, 57 punktą). Kad Ombudsmenas, įgyvendinamas savo įgaliojimus, laikytųsi rūpestingumo principo, yra dar svarbiau dėl to, kad pagal SESV 228 straipsnio 1 dalį ir Sprendimo 94/262 3 straipsnio 1 dalį būtent jam yra suteikta funkcija išaiškinti netinkamo administravimo atvejus ir stengtis pašalinti juos siekiant bendrojo intereso ir atitinkamo piliečio intereso.

86 Taigi Ombudsmenas neturi diskrecijos dėl rūpestingumo principo laikymosi konkrečiu atveju. Todėl vien rūpestingumo principo pažeidimo užtenka, kad būtų įrodytas pakankamai akivaizdus pažeidimas, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 70 punkte minėtą teismo praktiką (šiuo klausimu žr. 2007 m. liepos 11 d. Sprendimo *Schneider Electric / Komisija*, T-351/03, Rink., EU:T:2007:212, 117 ir 118 punktus).

87 Tačiau kartu reikia pabrėžti, kad ne kiekvienas Ombudsmeno padarytas pažeidimas yra šio sprendimo 83 punkte apibrėžto rūpestingumo principo pažeidimas. Tik toks pažeidimas, kurį Ombudsmenas padaro įgyvendindamas savo tyrimo įgaliojimus ir kurio padarinys yra tai, kad jis negalėjo atidžiai ir nešališkai ištirti visų aplinkybių, reikšmingų nustatant kaltinimo, susijusio su Sąjungos institucijos, įstaigos ar organo netinkamo administravimo atveju, pagrįstumą, ir imtis galimų tolesnių veiksmų dėl šio kaltinimo, gali užtraukti Sąjungos deliktinę atsakomybę dėl rūpestingumo principo pažeidimo (šiuo klausimu žr. 2001 m. liepos 12 d. Sprendimo *Comafrica ir Dole Fresh Fruit Europe / Komisija*, T-198/95, T-171/96, T-230/97, T-174/98 ir T-225/99, Rink., EU:T:2001:184, 144 punktą).

88 Antra, kalbant apie reikalavimą, kad teisės norma, kurios pažeidimu kaltinama, turi būti siekiama suteikti teises privatiems asmenims, reikia priminti, jog teismų praktikoje yra patikslinta, kad sąlyga, susijusi su apsauginiu pobūdžiu, yra įvykdyta, jeigu pažeista teisės norma, nors ir iš esmės skirta bendriesiems interesams, taip pat užtikrina atitinkamų asmenų individualių interesų apsaugą (žr. šio sprendimo 71 punktą). Kiek tai susiję su rūpestingumo principu arba teise į gerą administravimą, šis principas ir ši teisė neabejotinai yra skirta apsaugoti privačius asmenis (šiuo klausimu žr. 1995 m. rugsėjo 18 d. Sprendimo *Nölle / Taryba ir Komisija*, T-167/94, Rink., EU:T:1995:169, 76 punktą ir 1999 m. liepos 9 d. Sprendimo *New Europe Consulting ir Brown / Komisija*, T-231/97, Rink., EU:T:1999:146, 39 punktą). Tas pats pasakytina apie Ombudsmeno tyrimus reglamentuojančias taisykles, nes pagal jas privačiam asmeniui leidžiama teikti skundus, susijusius su netinkamo administravimo atvejais, ir būti informuotam apie šiuo klausimu Ombudsmeno pradėtų tyrimų rezultatą (šiuo klausimu žr. 55 punkte minėto Sprendimo *Ombudsmenas / Lamberts*, EU:C:2004:174, 56 punktą).

b) Dėl neteisėtų veiksmų, reiškiančių Sprendimo 94/262 3 straipsnio 1 dalies, Įgyvendinimo nuostatų 5 ir 9.2 straipsnių ir rūpestingumo ir gero administravimo principų pažeidimus atliekant tyrimus dėl 2007 m. spalio 22 d. sprendimo

– Įvadas

89 Pirmojo pagrindo pirmoje dalyje ieškovė kaltina Ombudsmeną neteisėtais veiksmais, kuriuos jis padarė nagrinėdamas skundą, dėl kurio buvo priimtas 2007 m. spalio 22 d. sprendimas.

– Dėl neteisėtų veiksmų buvimo

90 Pirmas dalykas, ieškovė kaltina Ombudsmeną, kad šis primygtinai nereikalavo iš Parlamento pateikti tam tikrų dokumentų, kuriuos Parlamentas turėjo ir kurių Ombudsmenas negavo. Norint įvertinti šį kaltinimą, reikia priminti toliau nurodytas faktines aplinkybes.

91 2007 m. birželio 30 d. gavęs skundą Ombudsmenas nusprendė ištirti tokius kaltinimus ir reikalavimus: „Parlamentas tinkamai neišnagrinėjo [ieškovės] prašymo po to, kai ji buvo įrašyta į [viešojo konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašą]“, ir „su [ieškove] turėtų būti teisingai elgiamasi priimant į pareigas Bendrijos institucijose.“

92 Atlikdamas šį tyrimą Ombudsmenas nusprendė ištirti Parlamento dokumentus tokiais aspektais:

„1) ar, įrašęs [ieškovę] į [konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašą] (2005 m. gegužės 17 d.), Parlamentas įdarbino kituose [rezervo] sąrašuose esančius administratorius, kurių kalba yra prancūzų, kaip pareigūnus ar laikinuosius tarnautojus;

2) jeigu taip, ar į [ieškovės] bylą buvo atsižvelgta (ir kaip); šiuo tikslu norėčiau susipažinti, be kita ko, su reikšmingais motyvuotais sprendimais, susijusiais su atrankomis (įskaitant pranešimus apie paskelbimo pabaigą);

3) ar kitoms Bendrijos institucijoms buvo pranešta apie Parlamento sprendimą įrašyti [ieškovę] į [konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašą] po to, kai šis sąrašas jau buvo išnaudotas (įdarbinus visus kandidatus iš sąrašo) ir kokiomis priemonėmis;

4) atrodo, Parlamentas teigia, kad [rezervo] sąrašas, į kurį ieškovė buvo įrašyta (2005 m. gegužės mėn.), buvo išsiųstas visiems GD ir kad jis taip pat yra kiekvienais metais GD siunčiamų galiojančių sąrašų suvestinėje.“

93 Iš tyrimo ataskaitos matyti, kad Parlamento atstovai suformulavo pastabas dėl kiekvieno patikrai parengtose „bylose“ esančio dokumento. Tačiau šios pastabos ataskaitoje nepateiktos. Be kita ko, į šias „bylas“ įėjo tokie dokumentai:

1) sąrašas asmenų, kuriuos <...> po 2005 m. gegužės 1 d. Parlamentas įdarbino administratoriais;

2) vadinamasis „pooling“ dokumentas, kurį išplatino EPSO ir kuriame nurodytas [kandidatų rezervo] sąrašuose liekančių įvairių Sąjungos institucijų surengtų visų konkursų kandidatų skaičius <…>;

3) Parlamento elektroninis laiškas Tarybai, prie kurio buvo pridėtas [ieškovės] gyvenimo aprašymas ir kandidatūra;

4) visų asmenų, kuriuos Parlamentas įdarbino nuo 2005 m. gegužės mėn., sąrašas (AD 5 lygis);

5) visų asmenų, kuriuos Parlamentas įdarbino nuo 2005 m. gegužės mėn., sąrašas (patvirtintas lygis);

6) visų prancūzakalbių asmenų, kuriuos Parlamentas įdarbino nuo 2005 m. gegužės mėn., sąrašas (AD 5 lygis);

7) dokumentas „EP konkursų [kandidatų rezervo] sąrašų padėtis“;

8) laikinųjų darbuotojų, einančių nuolatines pareigas Parlamente, sąrašas.“

94 Visi šie dokumentai per administracinę procedūrą buvo laikomi konfidencialiais. Tačiau prie tripliko Ombudsmenas pridėjo 2007 m. gegužės 14 d. EPSO dokumentą „Konkurso laimėtojų „pooling“ rezervas“ (2007 m. gegužės 14 d. „pooling“ dokumentas), kurio kai kurios konfidencialios dalys buvo užtušuotos. Tame dokumente dėl konkurso EUR/A/151/98 srities „Administratoriai FR“ nurodyta, kad kandidatų rezervo sąrašas sudarytas 2000 m. sausio 12 d. ir kad į jį dar įrašytas tik vienas asmuo. Be to, Tarnautojų teisme nagrinėjant bylą F-9/12 ieškovė gavo iš Parlamento visus minėtose „bylose“ esančius dokumentus. 2012 m. birželio 6 d. ieškovė pateikė šiuos dokumentus šioje byloje.

95 Ieškovė pažymi, kad gavęs prašymą, suformuluotą atsižvelgiant į pirmus tris jos klausimus, kurie nurodyti šio sprendimo 92 punkte, Ombudsmenas negavo informacinių raštų dėl jos įrašymo į konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašą. Ji priekaištauja, kad Ombudsmenas primygtinai nepareikalavo, kadParlamentas juos pateiktų.

96 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad Ombudsmenas aiškiai nepareikalavo leisti susipažinti su nagrinėjamais informaciniais raštais. Jis norėjo sužinoti, „ar kitos Bendrijos institucijos yra informuotos apie Parlamento sprendimą įrašyti [ieškovę] į [konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo] sąrašą po to, kai jis buvo išnaudotas (įdarbinus visus sąraše esančius kandidatus), ir kokiomis priemonėmis“. Taigi Parlamentas galėjo visomis įmanomomis priemonėmis įrodyti, kad pranešė kitoms institucijoms apie savo sprendimą įrašyti ieškovę į šį rezervo sąrašą. Todėl Ombudsmeno negalima kaltinti, kad jis primygtinai nereikalavo pateikti būtent šių informacinių raštų. Taigi šį ieškovės kaltinimą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

97 Ieškovė taip pat kaltina Ombudsmeną nepateikus jai pranešimų apie paskelbimo pabaigą, kurių ji prašė Parlamento.

98 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad tyrimo priemonių, kurių Ombudsmenas ėmėsi 2007 m. birželio 30 d., 2 punkte (žr. šio sprendimo 92 punktą) Ombudsmenas nurodė, kad jam reikia susipažinti su atitinkamais motyvuotais sprendimais, susijusiais su atrankomis, įskaitant pranešimus apie paskelbimo pabaigą, tik jeigu Parlamentas būtų įdarbinęs pareigūno ar laikinojo darbuotojo statusą turinčius administratorius, kurių kalba yra prancūzų ir kurie įrašyti į kitus rezervo sąrašus po to, kai ieškovė buvo įrašyta į konkurso EUR/A/151/98 dalyvių rezervo sąrašą. Iš to darytina išvada, kad Parlamentui neįdarbinus tokių kaip ieškovė administratorių, kurių kalba yra prancūzų, antroji tyrimo priemonė netenka prasmės.

99 Tačiau neginčijama, kad, atlikdamas tyrimą, Parlamentas pateikė Ombudsmenui sąrašus, pirma, asmenų, kuriuos Europos Parlamentas įdarbino administratoriais po 2005 m. gegužės 1 d., antra, visų asmenų, kuriuos Parlamentas įdarbino nuo 2005 m. gegužės mėn. (AD 5 lygis), trečia, visų asmenų, kuriuos Parlamentas įdarbino nuo 2005 m. gegužės mėn. (patvirtintas lygis), ir, ketvirta, visų prancūzakalbių asmenų, kuriuos Parlamentas įdarbino nuo 2005 m. gegužės mėn. (AD 5 lygis). Šiuos sąrašus ieškovė šioje byloje pateikė 2012 m. birželio 6 d. Ombudsmenas, remdamasis šiais sąrašais, 2007 m. spalio 22 d. sprendime padarė išvadą, kad Parlamentas įdarbino tik konkrečią kompetenciją turinčius administratorius, kurių kalba yra prancūzų. Ieškovė po to, kai buvo pateikti šie sąrašai, nei teigė, nei įrodė, kad šis Ombudsmeno vertinimas yra klaidingas. Todėl Ombudsmeno negalima kaltinti primygtinai nereikalavus, kad jam būtų pateikti minėti pranešimai apie paskelbimo pabaigą.

100 Antras dalykas, ieškovė mano, kad 2007 m. spalio 22 d. sprendimo 2.5 punkte pateiktas vertinimas yra grindžiamas užbaigtu tyrimu neatlikus būtinų patikrinimų ir yra klaidingas.

101 Reikia pažymėti, kad 2007 m. spalio 22 d. sprendimo 2.5 punkte Ombudsmenas laikėsi tokios nuomonės:

„Be to, atlikus patikrą pasitvirtino tai, ką Parlamentas jau buvo nurodęs savo nuomonėje, t. y. kad rezervo sąrašas, rodantis [ieškovės] prieinamumą, buvo pateiktas kitoms Bendrijos institucijoms. Patikra taip pat patvirtino, kad jos gyvenimo aprašymas buvo išsiųstas tarnybai, prašančiai šiuo klausimu informacijos, t. y. Tarybai <...>“

102 Pirmiausia ieškovė kaltina Ombudsmeną klaidingai tvirtinus, jog Parlamentas savo 2007 m. kovo 22 d. nuomonėje nurodė, kad rezervo sąrašas, į kurį įrašyta ieškovė, buvo pateiktas kitoms institucijoms. Šis kaltinimas yra pagrįstas. Iš tiesų Parlamentas toje nuomonėje nenurodė, kad minėtas rezervo sąrašas yra pateiktas kitoms institucijoms. Ombudsmenas pripažįsta, kad taip ir yra ir kad jis šiuo atveju padarė klaidą. Ši klaida matyti iš to, kad buvo iškreiptas dokumento turinys ir nerūpestingai ištirti dokumentai, būtent – nerūpestingai atsižvelgta į aplinkybę, kurią pats Ombudsmenas laikė reikšminga.

103 Dar ieškovė kaltina Ombudsmeną tuo, kad jis užbaigė tyrimą, nors tyrimo byloje nebuvo jokių įrodymų, kad nagrinėjamas rezervo sąrašas buvo pateiktas kitoms Sąjungos institucijoms, įstaigoms ar organams. Ieškovės teigimu, 2007 m. gegužės 14 d. „pooling“ dokumentas, kuriuo rėmėsi Ombudsmenas, neleido įrodyti, kad rezervo sąrašas buvo pateiktas kitoms institucijoms iki šios datos.

104 Reikia priminti, kad Ombudsmenas nusprendė ištirti Parlamento dokumentus, be kita ko, siekdamas „sužinoti, ar kitoms Bendrijos institucijoms buvo pranešta apie Parlamento sprendimą įrašyti [ieškovę] į [konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašą] po to, kai šis sąrašas jau buvo išnaudotas (įdarbinus visus kandidatus iš sąrašo), ir kokiomis priemonėmis“ (žr. šio sprendimo 92 punktą). Be to, šalys per posėdį patvirtino, kad ieškovė buvo įrašyta į minėtą sąrašą 2005 m. gegužės 17 d. Tą dieną, kaip teigia ieškovė savo skunde, buvo įdarbinti visi kiti konkurso EUR/A/151/98 laimėtojai. Taigi Ombudsmenas norėjo sužinoti, ar kitoms Sąjungos institucijoms, įstaigoms ir organams buvo pranešta apie 2005 m. gegužės 17 d. Parlamento sprendimą įrašyti ieškovę į tą patį sąrašą ir kokiomis priemonėmis.

105 Atsakydamas į šį klausimą Parlamentas pateikė Ombudsmenui 2007 m. gegužės 14 d. „pooling“ dokumente esantį sąrašą. Iš šio sąrašo matyti, kad 2007 m. gegužės 14 d. konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąraše tebuvo įrašytas vienintelis kandidatas. Kadangi visi kiti minėto konkurso laimėtojai buvo įdarbinti iki 2005 m. gegužės 14 d., Ombudsmenas iš šio dokumento turėjo spręsti, kad 2007 m. gegužės 14 d. ieškovė buvo vienintelė į šį sąrašą vis dar įrašyta kandidatė. Iš tiesų, kadangi su 2007 m. gegužės 14 d. „pooling“ dokumentu galėjo susipažinti kitos Sąjungos institucijos, įstaigos ir organai, jie bent jau 2007 m. gegužės 14 d. galėjo žinoti, kad ieškovė yra paskutinė laimėtoja, įrašyta į šį rezervo sąrašą.

106 Tačiau, kaip Ombudsmenas pripažįsta atsiliepime į ieškinį, 2007 m. gegužės 14 d. „pooling“ dokumentas neleidžia nustatyti, kada ir kaip Parlamentas apie ieškovės įrašymą į konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašą pranešė kitoms Sąjungos institucijoms, įstaigoms ir organams.

107 Tačiau savo sprendime dėl patikros Ombudsmenas aiškiai nurodė norėjęs patikrinti Parlamento dokumentus, kad sužinotų, ar kitoms Sąjungos institucijoms, organams ir įstaigoms buvo pranešta apie Parlamento sprendimą įrašyti ieškovę į konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašą po to, kai jis buvo išnaudotas, ir kokiomis priemonėmis tai buvo padaryta.

108 Be to, atsakymas į klausimą, kada ir kaip Sąjungos institucijoms, įstaigoms ir organams buvo pranešta apie ieškovės įrašymą į konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašą, yra viena iš reikšmingų aplinkybių, sudariusių dalį Ombudsmeno tyrimo dėl to, ar Parlamentas, tvarkydamas ieškovės bylą po jos įrašymo į rezervo sąrašą, buvo atsakingas už netinkamo administravimo atvejį. Iš tiesų, kadangi minėto sąrašo galiojimas pirmą kartą baigėsi 2007 m. birželio 1 d. ir kadangi, jeigu Parlamentas būtų pateikęs šį sąrašą kitoms Sąjungos institucijoms, įstaigoms ir organams, būtų padidėjusios ieškovės

įdarbinimo galimybės, tai, kad Parlamentas nepateikė minėto sąrašo kitoms Sąjungos institucijoms, įstaigoms ir organams per kuo trumpesnį laiką po jos įrašymo 2005 m. gegužės 17 d. į šį sąrašą, galėjo reikšti netinkamo administravimo atvejį, nepaisant to, ar taikytinuose teisės aktuose buvo aiški nuostata, kurioje buvo nustatyta tokio pateikimo pareiga.

109 Todėl Ombudsmenas, per savo tyrimą neištyręs klausimo, kada ir kaip Parlamentas pranešė apie ieškovės įrašymą į konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašą kitoms Sąjungos institucijoms, įstaigoms ir organams, neįvykdė rūpestingumo pareigos, nagrinėdamas klausimą, ar Sąjungos institucijoms, įstaigoms ir organams buvo pranešta apie ieškovės įrašymą į minėtą sąrašą 2005 m. gegužės 17 d.–2007 m. gegužės 14 d., t. y. didelę šio sąrašo galiojimo laiko dalį, ir kaip tai padaryta.

110 Šios išvados negali paneigti įvairūs Ombudsmeno argumentai.

111 Kalbant apie argumentą, kad patikros ataskaitoje nebūtinai pateikiamas išsamus visų bylos medžiagos dokumentų sąrašas ir išvardijami tik tie dokumentai, kurių kopiją gavo Ombudsmeno atstovai, reikia pripažinti, jog 2007 m. spalio 22 d. sprendime Ombudsmenas nenurodė, kad prašė tų kitų dokumentų, ir jų nepaminėjo. Be to, Ombudsmenas nepateikė jų vykstant procesui, nors pagal įrodinėjimo pareigą jis turi tai padaryti, nes remiasi šiais dokumentais siekdamas pateisinti minėtą sprendimą. Galiausiai Ombudsmenas pripažįsta, kad minėtoje medžiagoje nebuvo kitų dokumentų, nes jis savo atsiliepime į ieškinį laikosi nuomonės, kad „paprastų ar elektroninių laiškų, kuriais informuojamos kitos institucijos, nebuvimą tarp Parlamento dokumentų galima būtų paaiškinti tuo, kad ši informacija buvo pateikta žodžiu“. Todėl Ombudsmeno argumentas negali leisti suabejoti išvada, kad atlikęs tyrimą jis neturėjo visos reikšmingos informacijos, kuri galėtų leisti jam tinkamai įvertinti netinkamo administravimo atvejį.

112 Kalbant apie argumentą, kad 2007 m. balandžio 26 d. rašte EPSO nurodė ieškovei, kad „per reguliarius susitikimus su asmenimis, atsakingais už įvairių institucijų įdarbinimo klausimus, jos nuolat keitėsi informacija apie rezervo savo sąrašų būklę ir dažnai pasiūlydavo laimėtojus kitoms institucijoms“, reikia pažymėti, kad 2007 m. spalio 22 d. sprendime Ombudsmenas nenurodė šios praktikos. Be to, iš šio teiginio negalima spręsti, kada kitoms Sąjungos institucijoms, įstaigoms ir organams buvo praneša apie ieškovės įrašymą į konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašą. Taigi net jei ši pranešimo žodžiu praktika ir būtų patvirtinta, vis dėlto Ombudsmenui tik šios aplinkybės negalėjo pakakti padaryti išvadai, kad šioje byloje Parlamentas laiku pranešė kitoms Sąjungos institucijoms, įstaigoms ir organams apie ieškovės prieinamumą.

113 Galiausiai, remiantis įvairiais „pooling“ dokumentais, kuriuos Ombudsmenas pridėjo prie savo atsakymo į raštu pateiktą Bendrojo Teismo klausimą, reikia pažymėti, kad informacija apie konkurso EUR/A/151/98 laimėtojų įrašymą į šio konkurso kandidatų rezervo sąrašą, pateikta minėtuose EPSO parengtuose „pooling“ dokumentuose, nėra visiškai patikima. Taigi neginčijama, kad ieškovė buvo įrašyta į minėtą sąrašą 2005 m. gegužės 17 d., o iš Parlamento dokumentų, kuriuos per procesą pateikė Ombudsmenas, matyti, kad visi 22 pradiniai šio konkurso laimėtojai buvo įdarbinti iki 2002 m. gruodžio 31 d., išskyrus vieną, kuris buvo įdarbintas 2003 m. birželio 1 d. Tačiau nepaisant to, kad 2003 m. vasario mėn. šiame sąraše buvo likęs tik vienas šio konkurso laimėtojas, 2003 m. vasario 3 d. EPSO dokumentas rodo, kad tą dieną tame sąraše dar buvo įrašyti šeši laimėtojai. Be to, 2005 m. sausio mėn. nagrinėjamame sąraše jau nebeturėjo būti nė vieno konkurso laimėtojo. Vis dėlto, remiantis 2005 m. sausio 26 d. EPSO dokumentu, tą dieną tame sąraše vis dar buvo du laimėtojai. Galiausiai, po 2005 m. gegužės 17 d. nagrinėjamame sąraše turėjo būti tik ieškovė. Tačiau 2005 m. gruodžio 12 d. EPSO dokumentas rodo, kad tame sąraše dar buvo įrašyti du laimėtojai.

114 Trečias dalykas, ieškovė ginčija 2007 m. spalio 22 d. sprendimo 1.1 punkte pateiktą vertinimą, kuriuo užbaigiamas skundo tyrimas. Ieškovė mano, kad Ombudsmenas padarė klaidą, kad netyrė prieštaringo Parlamento požiūrio, nes šis, viena vertus, atmetė pačios ieškovės iniciatyva pateiktas kandidatūras, o, kita vertus, nurodė, kad ji gali šias kandidatūras išsiųsti visoms institucijoms.

115 Atsižvelgiant į šį kaltinimą, reikia priminti keletą dalykų.

116 Pagal Sprendimo 94/262 2 straipsnio 4 dalį skundas Ombudsmenui gali būti pateikiamas tik po to, kai dėl to buvo kreiptasi į atitinkamas institucijas ir įstaigas.

117 Šioje byloje po to, kai ieškovė pateikė Parlamentui prašymą pateikti informaciją apie tai, kokia tvarka vadovaujamasi pretenduojant į laisvas darbo vietas, Parlamentas 2006 m. sausio 5 d. rašte jai nurodė, kad, kalbant apie laisvų darbo vietų užpildymą, pirmiausia reikia paeiliui patikrinti perkėlimo ar paskyrimo paaukštinant pareigas atitinkamoje institucijoje galimybes, tuomet – prašymus dėl perkėlimo ar galimybes surengti vidaus konkursą ir tik išnaudojus šias galimybes galima rinktis iš viešojo konkurso kandidatų rezervo sąrašo. Be to, Parlamentas nurodė, kad viešųjų konkursų laimėtojų kandidatūros į laisvas darbo vietas, paskelbtas suvestinėje, iš karto atmetamos kaip nepriimtinos.

118 Skunde ieškovė nurodė, kad „kreipėsi į Parlamentą, norėdama sužinoti, kokia procedūra vadovaujamasi skiriant kandidatą“, ir kad „Parlamentas jai nurodė: jeigu [ji pretenduotų] į laisvas darbo vietas, jos kandidatūra būtų iš karto atmesta, nes pirmenybė teikiama vidaus pareigūnams ir vidaus konkursų laimėtojams (žr. 2006 m. sausio 5 d. Parlamento raštą, 3 priedas)“. Tuomet ji skundėsi, kad negavo nė vieno pasiūlymo eiti pareigas, ir nurodė esanti tvirtinai įsitikinusi, kad tapo Parlamento kerštо auka.

119 Nuomonėje, pateiktoje gavus skundą, Parlamentas pareiškė, kad ieškovė galėjo laisvai savo iniciatyva siūlyti kandidatūrą visoms institucijoms.

120 Galiausiai 2007 m. spalio 22 d. sprendimo 1.1 punkte Ombudsmenas nurodė:

„Savo pastabose [ieškovė] pažymi, jog Parlamento pareigūnas pranešė, kad jai neleidžiama kandidatuoti į Parlamento vidines laisvas darbo vietas. <...> Ombudsmenas pažymi, kad jeigu šią pastabą reikia laikyti nauju kaltinimu, prieš jį pateikiant nebuvo tinkamai kreiptasi į Parlamentą. <...> Dėl šios priežasties Ombudsmenas dėl to dabar nepriims sprendimo.“

121 Atsižvelgiant į šias aplinkybes, reikia pažymėti, kad tariamai prieštaringą Parlamento elgesį lemia jo pozicija, kurios jis laikėsi ieškovei padavus skundą. Taigi ieškovė negalėjo nurodyti šio elgesio minėtame skunde ir juo labiau kreiptis į Parlamentą, prieš nurodydama šią poziciją tame skunde pagal Sprendimo 94/262 2 straipsnio 4 dalį. Šią išvadą patvirtina tai, kad nei 2006 m. lapkričio 14 d. skunde Parlamentui, nei skunde ieškovė neginčijo Parlamento atlikto bylos aplinkybių metu galiojusios redakcijos Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų (toliau – Pareigūnų tarnybos nuostatai) 29 straipsnio, pagal kurį institucijos gali atsižvelgti į viešojo konkurso kandidatų rezervo sąrašą tik išnaudojusios šias perkėlimo, paskyrimo paaukštinus pareigas atitinkamos institucijos viduje, perkėlimo prašymų ar vidaus konkurso surengimo galimybes, įgyvendinimo.

122 Todėl Ombudsmenas nepadarė klaidos, 2007 m. spalio 22 d. sprendimo 1.1 punkte laikydamasis nuomonės, kad ieškovės nurodytas tariamas prieštaringumas yra naujas kaltinimas ir kad prieš tai ji atitinkamai nesikreipė į Parlamentą. Todėl šio prieštaringumo neištyrimas negali reikšti Sprendimo 94/262, Įgyvendinimo nuostatų ar rūpestingumo principo pažeidimo.

123 Ketvirtas dalykas, ieškovė kaltina Ombudsmeną palankiai įvertinus tai, kad Parlamentas pratęsė rezervo sąrašo, į kurį ieškovė buvo įrašyta, galiojimą ir nesusirūpino tuo, kad į jos prašymą dėl pratęsimo liko neatsakyta, ar galimu kreipimusi į Tarybą.

124 Reikia priminti, kad rezervo sąrašas, į kurį buvo įrašyta ieškovė, baigė galioti 2007 m. birželio 1 d. 2007 m. gegužės 15 d. ieškovė paprašė Parlamento generalinio sekretoriaus pratęsti šio sąrašo galiojimą. 2007 m. birželio 6 d. Parlamento tarnybos atsakė į šį laišką. Jos nurodė, kad Ombudsmeno prašymu Parlamento generalinis sekretorius paprašė pradėti konkurso EUR/A/151/98 rezervo sąrašo galiojimo pratęsimo iki 2007 m. rugpjūčio 31 d. procedūrą. 2007 m. liepos 17 d. Parlamento

generalinis sekretorius pranešė ieškovei, kad Ombudsmeno prašymu ir laukdamas, kol Ombudsmenas ištirs jo dokumentus, Parlamento generalinis sekretorius nusprendė pratęsti šio sąrašo galiojimą iki 2007 m. rugpjūčio 31 d. Galiausiai 2007 m. spalio 22 d. sprendimo 2.6 punkte Ombudsmenas nurodė:

„Galiausiai, kalbant apie [ieškovės] 2007 m. gegužės 21 d. laišką, kuriame ji [pranešė], kad [susisiekė] su Parlamento generaliniu [sekretoriumi] <...> 2007 m. gegužės 15 d., prašydama pratęsti konkurso EUR/A/151/98 [kandidatų rezervo sąrašo] galiojimą, Ombudsmenas [priminė], jog ankstesniame skunde laikėsi nuomonės, kad PT sprendimas dėl rezervo sąrašo galiojimo pabaigos datos priklausė šios institucijos diskrecijai. Šiuo atžvilgiu Ombudsmenas [palankiai įvertino] tai, kad Parlamentas pareiškė esąs pasirengęs pratęsti nagrinėjamo sąrašo galiojimą, kad galėtų šioje byloje atlikti savo tyrimą.“

125 Atsižvelgiant į 2007 m. birželio 6 d. Parlamento rašto turinį, netikslu teigti, kad Parlamentas tiesiogiai neatsakė į ieškovės 2007 m. gegužės 15 d. laiške pateiktą prašymą pratęsti rezervo sąrašo galiojimą. Iš tiesų, iš 2007 m. birželio 6 d. Parlamento rašto aiškiai matyti, kad jame buvo pateiktas atsakymas į 2007 m. gegužės 15 d. ieškovės laišką. Tai, kad iš minėto Parlamento rašto taip pat matyti, jog rezervo sąrašo galiojimo pratęsimo iki 2007 m. rugpjūčio 31 d. procedūra buvo pradėta Ombudsmeno prašymu, nereiškia, kad nebuvo atsakyta į ieškovės prašymą pratęsti šio sąrašo galiojimą. Tą patį Parlamento raštą reikia laikyti atsakymu ir į ieškovės, ir į Ombudsmeno prašymus pratęsti minėtą terminą. Bet kuriuo atveju Bendrasis Teismas pažymi, kad skundas nebuvo susijęs su klausimu, ar Parlamentas padarė netinkamo administravimo veiksmą, aiškiai neatsakęs į ieškovės prašymą pratęsti rezervo sąrašo, į kurį buvo įrašyta ieškovė, galiojimo terminą. Todėl Ombudsmeno negalima kaltinti neištyrus šių klausimų po to, kai jis gavo skundą. Be to, atsižvelgiant į gero administravimo reikalavimus, neatrodo kritikuotina tai, kad Parlamentas pratęsė nagrinėjamo rezervo sąrašo galiojimą prieš Ombudsmenui užbaigiant savo tyrimą.

126 Ieškovė taip pat nurodo, kad rezervo sąrašas pratęstas nesikreipus į Tarybą. Tačiau ieškovė pakankamai nepaaiškina šio kaltinimo. Bet kuriuo atveju šis klausimas nebuvo tiriamas skunde. Todėl Ombudsmeno negalima kaltinti neištyrus šio klausimo po to, kai jis gavo minėtą skundą.

127 Penktas dalykas, ieškovė kaltina Ombudsmeną tuo, kad jis, gavęs skundą, tinkamai neištyrė, ar ji buvo diskriminuojama, palyginti su kitais konkurso EUR/A/151/98 laimėtojais, dėl to, kad ji buvo įrašyta į šio konkurso kandidatų rezervo sąrašą trumpiau nei kiti jo laimėtojai.

128 Šiuo klausimu reikia pažymėti, jog skunde ieškovė neteigė, kad buvo diskriminuojama dėl to, kad ji į konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašą buvo įrašyta trumpiau nei kiti šio konkurso kandidatai. Ieškovė nurodė, kad po to, kai buvo įrašyta į šį sąrašą, darbo jai nepasiūlė nė viena institucija, ir ji manė, kad yra Parlamento kerštо auka, nes pareiškė Parlamentui ieškinį. Be to, ieškovė patikslino norėjusi gauti „paskyrimą arba bent sąžiningai dalyvauti skiriant į laisvas darbo vietas visose Europos institucijose“. Galiausiai ji paprašė Ombudsmeno pradėti tyrimą „dėl netinkamo administravimo, kiek tai susiję su [jos] bylos, esančios konkurso EUR/A/151/98 rezervo sąraše, tvarkymu“.

129 2007 m. sausio 30 d. rašte Ombudsmenas paprašė Parlamento atsiųsti jam nuomonę dėl tokio kaltinimo ir reikalavimo: „[Ieškovė] mano, kad Parlamentas netinkamai tvarkė jos bylą [po to, kai ji buvo įrašyta į konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašą]“, ir „[ieškovė] reikalauja būti teisingai vertinama įdarbinant į laisvas darbo vietas Bendrijos institucijose.“

130 Savo nuomonėje Parlamentas konstatavo, jog ieškovė neįrodė aplinkybių, leidžiančių daryti prielaidą, kad ji buvo tiesiogiai ar netiesiogiai diskriminuojama, palyginti su kitais konkurso EUR/A/151/98 laimėtojais. Savo pastabose dėl Parlamento nuomonės ieškovė neginčijo šio vertinimo. Be to, Ombudsmeno tyrimai taip pat nebuvo susiję su ieškovės kaltinimu diskriminacija, nurodytu šio sprendimo 127 punkte (žr. šio sprendimo 92 punktą).

131 2007 m. rugpjūčio 28 d. laiške asmeniui, atsakingam už jos bylą Ombudsmeno tarnyboje, ieškovė nurodė:

„Kaip jau žinote, Parlamentas sutiko pratęsti konkurso EUR/A/151/98 [kandidatų] rezervo sąrašo galiojimą tik jūsų prašymu (mano prašymas buvo implicitiškai atmestas). Galiojimas buvo pratęstas tik tris mėnesius (du iš jų yra atostogų mėnesiai), nors man [atrodė], kad jis ilgesniam laikui pratęsė pradinio sąrašo galiojimą. Parlamento teigimu <...>, šis terminas buvo skirtas tik tam, kad jūs galėtumėte užbaigti vadovaujamą tyrimą.“

132 Atsižvelgiant į šias aplinkybes, pasakytina, kad ieškovė negali kaltinti Ombudsmeno, kad jis, gavęs jos skundą, neištyrė, ar ji buvo diskriminuojama, palyginti su kitais konkurso EUR/A/151/98 laimėtojais, dėl to, kad ji buvo įrašyta į šį sąrašą trumpiau nei kiti šio konkurso laimėtojai. Iš tiesų minėtame skunde tokio kaltinimo nebuvo. Aplinkybė, kad ieškovė, atsakydama į Parlamento nuomonę, neginčijo Parlamento vertinimo, jog ji neįrodė aplinkybių, leidžiančių daryti prielaidą dėl tiesioginės ar netiesioginės diskriminacijos, palyginti su kitais šio konkurso laimėtojais, tai patvirtina.

133 Be to, kiek ieškovės kaltinimas yra susijęs su konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašo galiojimo pratęsimu tik trims mėnesiams, nors pradinio rezervo sąrašo galiojimas buvo pratęstas ilgiau (žr. 2007 m. rugpjūčio 28 d. laišką, cituotą šio sprendimo 131 punkte), ar buvo įprasta viešojo konkurso kandidatų rezervo sąrašo galiojimą pratęsti ilgiau (žr. 2007 m. spalio 19 d. laišką), reikia pažymėti, jog kadangi Parlamentas sprendimą dėl rezervo sąrašo, į kurį buvo įrašyta ieškovė, galiojimo pratęsimo priėmė 2007 m. birželio mėn., dėl to negalėjo būti paduotas skundas. Todėl Ombudsmeno negalima kaltinti tuo, kad jis neištyrė šio klausimo nagrinėdamas minėtą skundą. Be to, neatrodo, kad klausimai, kuriuos ieškovė uždavė Ombudsmenui minėtuose laiškuose, buvo pateikti Parlamentui. Galiausiai neapibrėžti ieškovės kaltinimai, kad minėto sąrašo galiojimas buvo pratęstas ilgiau nei pradinių šio konkurso laimėtojų sąrašo galiojimas ir kad buvo įprasta praktika viešojo konkurso kandidatų rezervo sąrašų galiojimą pratęsti ilgiau, nėra patvirtinti. Todėl Ombudsmeno negalima kaltinti konkrečiai neištyrus šių kaltinimų. Taigi reikia atmesti šio sprendimo 127 punkte nurodytą kaltinimą, susijusį su rūpestingumo stoka.

134 Šeštas dalykas, ieškovė mano, jog patikros byloje nebuvo jokių įrodymų, patvirtinančių tai, kad rezervo sąrašas, į kurį ji buvo įrašyta, buvo išplatintas visiems Parlamento GD, todėl Ombudsmenas nepagrįstai pasikliovė tik Parlamento teiginiais šiuo klausimu.

135 2007 m. kovo 20 d. nuomonėje Parlamentas pareiškė, kad kandidatų rezervo sąrašai buvo išplatinti visiems Parlamento GD ir kad šiems GD per sąrašų galiojimo terminą kasmet siunčiama šių sąrašų suvestinė, nurodant kiekvieno sąrašo laimėtojų skaičių. Be to, Ombudsmenas nurodė, kad atlikdamas tyrimą norėjo ištirti Parlamento dokumentus, kiek tai susiję su aplinkybe, jog „Parlamentas, atrodo, teigė, kad rezervo sąrašas, į kurį buvo įrašyta [ieškovė] (2005 m. gegužės mėn.), buvo išsiųstas visiems GD ir kad jis buvo įtrauktas į GD kasmet siunčiamų galiojančių sąrašų suvestinę“.

136 Pastabose dėl 2007 m. kovo 20 d. Parlamento nuomonės ieškovė teigė, kad Parlamentas nenurodė jokios aplinkybės, kuri patvirtintų jo teiginius dėl konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašo perdavimo GD.

137 Galiausiai 2007 m. spalio 22 d. sprendimo 2.4 punkte Ombudsmenas patikslino, jog „ištyręs Parlamento bylą <...>, jis daro išvadą, kad [ieškovės] kandidatūra buvo pateikta visiems Parlamento [GD]“.

138 Atsižvelgiant į šias aplinkybes, reikia pripažinti, kad Ombudsmeno teiginys 2007 m. spalio 22 d. sprendimo 2.4 punkte, perteiktas šio sprendimo 137 punkte, nėra patvirtintas jokia konkrečia nuoroda į dokumentus, kuri leistų jį patvirtinti, nepaisant to, kad ieškovė savo pastabose dėl Parlamento nuomonės primygtinai reikalavo, kad Parlamento pozicija turi būti patvirtinta įrodymais.

139 Be to, savo procesiniuose dokumentuose, pateiktuose Bendrajam Teismui, Ombudsmenas nepateikė šiuo klausimu jokių įrodymų. Jis tiesiog pažymėjo, kad rašte, kuriame pranešama apie patikrą, buvo aiškiai nurodyta, kad jis susijęs su galiojančiais sąrašais, kiekvienais metais siunčiamais GD, ir kad 2007 m. spalio 22 d. sprendimo 2.4 punkto išvada buvo padaryta atsižvelgiant į patikros rezultatus, iš to sprendžiant, jog „visa tai [leido] manyti, kad [jo] atstovai, atlikdami patikrą, iš tiesų matė dokumentus, patvirtinančius, jog Parlamentas pranešė savo tarnyboms apie tai, kad ieškovė buvo įrašyta į atitinkamą [rezervo] sąrašą“.

140 Atsižvelgiant į tai, kas konstatuota pirmiau, reikia pripažinti, kad Ombudsmenas neįvykdė jam tenkančios rūpestingumo pareigos, atlikdamas tyrimą dėl ieškovės įrašymo į konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašą pateikimo visiems Parlamento GD. Iš tiesų rūpestingumo stoką atliekant šį tyrimą įrodo tai, kad Ombudsmenas 2007 m. spalio 22 d. sprendimo 2.4 punkte esantį vertinimą tegali patvirtinti prielaida, grindžiama dokumentais, kurių pobūdžio ar turinio jis negali tiksliai nurodyti.

– Dėl pakankamai akivaizdaus pažeidimo buvimo

141 Iš to, kas nurodyta pirmiau, darytina išvada, kad Ombudsmenas, nagrinėdamas skundą, padarė tris neteisėtus veiksmus.

142 Pirma, Ombudsmenas iškreipė Parlamento nuomonės turinį (žr. šio sprendimo 102 punktą). Šis iškreipimas grindžiamas rūpestingumo stoka tiriant dokumentus ir yra pakankamai akivaizdus Sąjungos teisės pažeidimas, galintis užtraukti Sąjungos atsakomybę. Iš tiesų Ombudsmenas neturi diskrecijos, kai jis praneša apie dokumento turinį.

143 Antra, Ombudsmenas neįvykdė jam tenkančios rūpestingumo pareigos, tirdamas, kaip Parlamentas perdavė kitoms Sąjungos institucijoms, įstaigoms ir organams informaciją, susijusią su ieškovės įrašymu į rezervo sąrašą. Iš tiesų jis neįrodė ištyręs ir turėjęs reikšmingų duomenų apie tai, kada ir kaip nagrinėjamas rezervo sąrašas laikotarpiu nuo 2005 m. gegužės 17 d. iki 2007 m. gegužės 14 d. buvo perduotas kitoms Sąjungos institucijoms, įstaigoms ir organams (žr. šio sprendimo 109 punktą). Remiantis šio sprendimo 86 punkte nurodyta teismo praktika, toks rūpestingumo pareigos neįvykdymas yra pakankamai akivaizdus pažeidimas, galintis užtraukti Sąjungos atsakomybę.

144 Trečia, Ombudsmenas neįvykdė jam tenkančios rūpestingumo pareigos, tirdamas, kaip Parlamentas perdavė savo GD informaciją apie ieškovės pakartotinį įrašymą į rezervo sąrašą (žr. šio sprendimo 140 punktą). Iš tiesų jis neįrodė, kad ištyrė ir turėjo duomenų, reikšmingų vertinant minėtą perdavimą. Remiantis šio sprendimo 86 punkte nurodyta teismo praktika, tokia rūpestingumo stoka yra pakankamai akivaizdus pažeidimas, galintis užtraukti Sąjungos atsakomybę.

145 Kadangi šio sprendimo 142–144 punktuose nustatyti neteisėti veiksmai gali užtraukti Sąjungos atsakomybę, šių neteisėtų veiksmų pagrindą sudarančių faktinių aplinkybių perkvalifikavimas į Sprendimo 94/262 3 straipsnio 1 dalies ir Įgyvendinimo taisyklių 5 ir 9.2 straipsnių pažeidimus neturės įtakos pažeidimų, galinčių užtraukti Sąjungos atsakomybę, nustatymui.

– Išvada

146 Atsižvelgiant į tai, kas nurodyta pirmiau, reikia daryti išvadą, kad Ombudsmenas, tirdamas skundą, trimis atvejais pažeidė jam tenkančią rūpestingumo pareigą ir kad šie pažeidimai gali užtraukti Sąjungos atsakomybę.

c) Dėl neteisėtų veiksmų, reiškiančių Sprendimo 94/262 3 straipsnio 1 dalies, Įgyvendinimo taisyklių 5 ir 9.2 straipsnių ir rūpestingumo ir gero administravimo principų, siejamų su 2011 m. kovo 31 d. sprendimu, pažeidimą

147 Pirmojo pagrindo antra dalimi ieškovė kaltina Ombudsmeną tuo, kad, atlikdamas tyrimą savo iniciatyva, jis padarė keletą klaidų, užtraukiančių Sąjungos atsakomybę.

148 Pirma, ieškovė kaltina Ombudsmeną tuo, kad jis nepatikrino Parlamento teiginių, susijusių su Parlamento oficialiosios korespondencijos registro turiniu.

149 Konkrečiai 2011 m. kovo 31 d. sprendimo 77 ir 87 punktuose Ombudsmenas nurodė, jog Parlamentas patvirtino, kad institucijų tarpusavio korespondencija dėl konkretaus kandidato iš esmės neregistruojama oficialiame registre. Ombudsmenas manė, kad nėra pagrindo abejoti šios informacijos teisingumu.

150 Ieškovė mano, kad Ombudsmenas negalėjo pasikliauti šia Parlamento informacija jos nepatikrinęs, nes, jos teigimu, paprastai visa oficiali institucijų tarpusavio korespondencija yra įtraukiama į oficialiosios korespondencijos registrą ir kiekvienas raštas, jos gautas iš Parlamento, turi numerį, kuris atitinka oficialiojo registro, o ne vidaus numerį.

151 Šiuo klausimu Bendrasis Teismas mano, jog tai, kad visi raštai, kuriuos ieškovė gavo iš Parlamento, turėjo oficialiojo registro numerius, nėra įrodymas, galintis leisti suabejoti Parlamento teiginio, kad institucijų tarpusavio korespondencija dėl kandidato nebuvo registruojama oficialiajame korespondencijos registre, tikrumu. Iš tiesų institucijų ir kandidato korespondencija pagal savo pobūdį yra oficiali, nors tokia nebūtinai yra institucijų tarpusavio korespondencija dėl kandidato. Be to, Ombudsmeno savo iniciatyva atliekamo tyrimo dalykas buvo ne atitinkamas Parlamento korespondencijos registro turinys, o Parlamento atliktas rezervo sąrašo, į kurį buvo įrašyta ieškovė, perdavimas kitoms institucijoms, įstaigoms ir organams. Atsižvelgiant į šį tyrimo dalyką, Parlamento teiginys, kad jis neregistravo institucijų tarpusavio korespondencijos dėl konkretaus kandidato oficialiajame korespondencijos registre, galėjo būti nepalankus jam pačiam, tad tai tik patvirtina jo patikimumą. Atsižvelgiant į šias aplinkybes, reikia manyti, kad ieškovė nepateikė pakankamai įrodymų, leidžiančių spręsti, jog Ombudsmenas pažeidė jam tenkančią rūpestingumo pareigą pasikliaudamas Parlamento teiginiu, kad jo ir institucijų korespondencija dėl ieškovės nebuvo registruojama oficialiajame Parlamento korespondencijos registre.

152 Šia išvada neleidžia suabejoti tai, kad tokia Parlamento praktika neregistruoti institucijų tarpusavio korespondencijos dėl ieškovės gali prieštarauti Gero elgesio kodekso 24 straipsniui. Iš tiesų tokios praktikos atitiktis minėtam kodeksui nebuvo Ombudsmeno tyrimo šioje byloje dalykas ir ieškovė šiuo klausimu nepateikė skundo Ombudsmenui. Be to, šis suderinamumo klausimas neleidžia suabejoti Parlamento teiginiu, kad nagrinėjama korespondencija nebuvo registruojama registre.

153 Antra, ieškovė kaltina Ombudsmeną, kad po to, kai jis pradėjo tyrimą savo iniciatyva, jis neištyrė, ar Parlamentas informavo kitas institucijas apie ieškovės nurodymą konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąraše. Šiuo klausimu reikia pažymėti, jog neginčijama, kad, Ombudsmenui atliekant tyrimą savo iniciatyva, ieškovė prieštaravo, kad jis tęstų šį tyrimą (žr. 2010 m. liepos 10 d. laišką).

154 Be to, 2011 m. kovo 31 d. rašte Ombudsmenas, pirma, nusprendė, kad tyrimo nereikia atlikti, nes ieškovė jam prieštarauja. Tuomet jis laikėsi nuomonės, kad, atlikdamas tyrimą savo iniciatyva, jis galėtų tirti *ex officio*, nesant ieškovės sutikimo, jeigu to reikėtų dėl viršesnio viešojo intereso. Vis dėlto jis laikėsi nuomonės, kad šioje byloje taip nėra, nes jis pradėjo tyrimą savo iniciatyva iš esmės atsižvelgdamas į ieškovės interesą. Atsižvelgdamas į tokias aplinkybes, jis manė, kad pozicija, kurios laikėsi ieškovė, neleido jam tęsti tyrimo ir kad jo nereikėjo tęsti (žr. 2011 m. kovo 31 d. sprendimo 89–94 punktus).

155 Atsižvelgiant į tokius 2011 m. kovo 31 d. sprendime nurodytus motyvus, pirmiausia reikia pažymėti, kad Ombudsmenas neprivalėjo *ex officio* savo iniciatyva atliekamo tyrimo nutraukti, jeigu šiuo tyrimu suinteresuotas asmuo jam prieštarauja. Kaip nurodo ieškovė, nė viena Sprendimo 94/262 ar Įgyvendinimo nuostatų nuostata neįpareigoja Ombudsmeno gauti skundo pateikėjo sutikimą atlikti Sąjungos institucijos ar organo tyrimą. Be to, jokia nuostata neįpareigoja Ombudsmeno atlikti tyrimo savo iniciatyva tik tada, kai tai pateisinama dėl viršesnio viešojo intereso.

156 Tačiau Ombudsmeno pareiga atlikti tyrimą rūpestingai įpareigoja jį, atliekant tyrimo veiksmus, atsižvelgti į visas reikšmingas aplinkybes. Tarp šių aplinkybių yra atitinkamų asmenų požiūris ir tyrimo viešasis interesas. Ombudsmenas turi diskreciją vertindamas šias aplinkybes, kad galėtų nuspręsti, ar tyrimą reikia tęsti, ar ne.

157 Šioje byloje ieškovė neginčija, kad prieštaravo Ombudsmeno tyrimui savo iniciatyva ar kad šis tyrimas nebuvo grindžiamas konkrečiu viešuoju interesu, kuris būtų jį pateisinęs. Bendrasis Teismas mano, kad Ombudsmenas akivaizdžiai ir šiurkščiai nepažeidė tyrimų srityje turimos diskrecijos, kai, remdamasis ieškovės prieštaravimu tyrimo priemonėms, užbaigė šį tyrimą savo iniciatyva. Tačiau užbaigdamas šį tyrimą savo iniciatyva, prieš tai neįvertinęs, ar Parlamentas atliko netinkamo administravimo veiksmus, pateikdamas savo tarnyboms ir kitoms Sąjungos institucijoms, įstaigoms ir organams informaciją apie ieškovės įrašymą į konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašą, Ombudsmenas per minėtą tyrimą atsisakė ištaisyti tam tikras klaidas, kurias jis padarė tirdamas skundą ir priėmęs 2007 m. spalio 22 d. sprendimą. Taigi Ombudsmenas negali remtis savo iniciatyva atlikto tyrimo turiniu, kad atleistų Sąjungą nuo atsakomybės už klaidas, kurias jis padarė atlikdamas tyrimą pagal gautą skundą.

158 Dėl to, kad ieškovė kaltina Ombudsmeną neištyrus to, kad Parlamentas nesikonsultavo su Taryba (žr. 2011 m. kovo 31 d. sprendimo 96 punktą), Ombudsmenas galėjo ir šį neištyrimą pateisinti ieškovės prieštaravimu šioms tyrimo priemonėms.

159 Galiausiai ir bet kuriuo atveju Bendrasis Teismas mano, kad, nors ir reikėtų manyti, kad Ombudsmenas nepagrįstai atsisakė atlikti tyrimą, nes ieškovė jam prieštaravo, ieškovė pagal principą *adage nemini licet venire contra factum proprium* negali, remdamasi šia klaida, reikalauti, kad Sąjunga atlygintų žalą. Iš tiesų reikia pripažinti, kad ieškovė negali – kitaip pati sau prieštarautų – reikalauti žalos atlyginimo už tai, kad Ombudsmenas neatliko tyrimo savo iniciatyva, nors pati šiam tyrimui prieštaravo. Pastarasis vertinimas nepaneigia to, kad Ombudsmenas negali remtis tyrimo savo iniciatyva atlikimu, kad Sąjunga būtų atleista nuo atsakomybės už pažeidimus, kuriuos jis padarė tirdamas skundą ir priimdamas 2007 m. spalio 22 d. sprendimą.

160 Dėl pirmiau nurodytų priežasčių visus ieškovės kaltinimus, pateiktus pirmojo ieškinio pagrindo antroje dalyje, reikia atmesti.

d) Išvada

161 Išanalizavus pirmąjį pagrindą reikia nuspręsti, kad Ombudsmenas padarė tris pažeidimus, galinčius užtraukti Sąjungos atsakomybę, kaip jau buvo apibendrinta šio sprendimo 146 punkte.

2. Dėl neteisėtų veiksmų, reiškiančių akivaizdžias vertinimo klaidas

Įžanga

162 Antruoju pagrindu ieškovė iš esmės kaltina Ombudsmeną akivaizdžiomis vertinimo klaidomis, susijusiomis su 2007 m. spalio 22 d. ir 2011 m. kovo 31 d. sprendimais ir užtraukiančiomis Sąjungos atsakomybę. Ombudsmenas nesutinka su tuo, kad padarė šias klaidas.

Dėl Parlamento nuomonės citavimo 2007 m. spalio 22 d. sprendime

163 Ieškovė perkvalifikuoja šio sprendimo 102 punkte nurodytą kaltinimą į akivaizdžią vertinimo klaidą. Dėl šio sprendimo 102 ir 142 punktuose nurodytų motyvų nagrinėjamas neteisėtumas užtraukia Sąjungos atsakomybę.

Dėl 2007 m. spalio 22 d. sprendimo klaidų ištaisymo

164 Ieškovė mano, kad Ombudsmenas padarė klaidą, manipuliavo faktinėmis aplinkybėmis ir jas klastojo, todėl yra kaltas padaręs baudžiamąjį nusikaltimą, nes suklastojo dokumentus ir juos panaudojo, nes 2010 m. birželio 29 d. ištaisė 2007 m. spalio 22 d. sprendimo klaidas ir nepaskelbė apie klaidų ištaisymą.

165 Atsižvelgdamas į šiuos kaltinimus, Bendrasis Teismas visų pirma pažymi, kad, nors jis kompetentingas įvertinti, ar institucijų veiksmai gali užtraukti Sąjungos atsakomybę, tačiau nėra kompetentingas, remdamasis šiais veiksmais, konstatuoti nusikalstamos veikos. Todėl kaltinimas, kuriuo remiantis Bendrasis Teismas turėtų konstatuoti, kad Ombudsmenas yra kaltas padaręs nusikalstamą veiką, t. y. suklastojęs dokumentus ir juos panaudojęs, yra nepriimtinas.

166 Tuomet Bendrasis Teismas pažymi, kad 2010 m. birželio 29 d. Ombudsmeno sprendime, kuris buvo skirtas Parlamentui ir kurio kopiją gavo ieškovė, Ombudsmenas nurodė, kad turi ištaisyti 2007 m. spalio 22 d. sprendimą, nes jo 2.5 punkte padaryta klaida, dėl kurios buvo iškreiptas Parlamento nuomonės turinys (žr. šio sprendimo 102 punktą). Taigi 2010 m. birželio 29 d. sprendime ieškovei ir Parlamentui buvo aiškiai nurodyta klaida, kurią reikia ištaisyti. Todėl ieškovė negali remtis nepateisinamu manipuliavimu ar 2007 m. spalio 22 d. sprendimo klastojimu.

167 Vėliau Ombudsmenas paviešino šį klaidų ištaisymą, paskelbęs pataisytą 2007 m. spalio 22 d. sprendimo versiją, kurioje buvo padarytas 2010 m. birželio 29 d. sprendimu patvirtintas klaidos ištaisymas. Šia pataisyta 2007 m. spalio 22 d. sprendimo versija buvo pakeistas pradinis klaidingas 2007 m. spalio 22 d. sprendimas. Taigi ieškovei buvo visiškai skaidriai pranešta apie šį klaidų ištaisymą.

168 Todėl klaidų ištaisymo nepaskelbimas nereiškia klaidos ir juo labiau 2007 m. spalio 22 d. sprendimo klastojimo. Taigi ieškovės kaltinimą reikia atmesti.

Dėl rezervo sąrašo pateikimo kitoms institucijoms

169 Pirma, ieškovė kaltina Ombudsmeną, kad jis iš esmės nepripažino netinkamo administravimo atveju to, kad Parlamentas nepaskelbė apie ieškovę kaip konkurso EUR/A/151/98 laimėtoją Oficialiajame leidinyje, nors Parlamentas 2003 m. vasario 25 d. sutiko su Ombudsmeno rekomendacija paskelbti apie konkurso laimėtojus.

170 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad ieškovė skunde aiškiai nepriekaištavo dėl šio nepaskelbimo. Todėl Ombudsmenas, remdamasis jos skundu, negalėjo turėti pareigos ištirti Parlamento galimo netinkamo administravimo atvejo šiuo atžvilgiu.

171 Be to, gavęs Bendrojo Teismo klausimą raštu, Ombudsmenas parengė ir 2002 m. gruodžio 11 d. pateikė Parlamentui rekomendaciją dėl konkurso laimėtojų paskelbimo Oficialiajame leidinyje ir 2003 m. vasario 25 d. Parlamento pirmininko raštą, kuriame jis sutiko su tokia rekomendacija. Iš minėtos rekomendacijos matyti, kad ji yra susijusi su konkursais, vyksiančiais po šios rekomendacijos priėmimo, kad pranešime apie konkursą kandidatams turi būti pranešta apie tai, kad laimėtojų pavardės bus skelbiamos.

172 Kadangi konkursas, kuriame dalyvavo ieškovė, buvo paskelbtas 1999 m. kovo 2 d., t. y. prieš tai, kai Parlamentas sutiko su minėta rekomendacija, ir kadangi pranešime apie konkursą, susijusiame su konkursu EUR/A/151/98, nebuvo patikslinta, kad laimėtojų pavardės bus skelbiamos, Ombudsmenas negalėjo priekaištauti Parlamentui dėl to, kad šis neatsižvelgė į jo rekomendaciją, su kuria jis sutiko 2003 m. vasario 25 d. Jeigu Ombudsmenas būtų manęs, kad Parlamentas padarė netinkamo administravimo veiksmą nepaskelbęs ieškovės pavardės Oficialiajame leidinyje po to, kai ji buvo įrašyta į konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašą, jis nebūtų siekęs, kad būtų laikomasi vieno iš jo rekomendacijoje pateiktų reikalavimų, t. y. kad visiems kandidatams pranešime apie konkursą turi būti pranešta apie laimėtojų pavardžių paskelbimą.

173 Galiausiai ir papildomai Bendrasis Teismas pažymi, kad kitų 22 konkurso EUR/A/151/98 laimėtojų pavardės nebuvo paskelbtos Oficialiajame leidinyje. Ieškovė nepateikia jokio argumento, kuris pateisintų tai, kad jai turi būti užtikrintas didesnis viešumas nei kitiems 22 laimėtojams. Tokiomis aplinkybėmis tiek pagal vienodo požiūrio principą, tiek pagal teisingo vertinimo principą, kurių ieškovė pati reikalavo laikytis savo skunde, darytina išvada, kad, kaip ir kitų to paties konkurso laimėtojų atveju, šio konkurso kandidatų rezervo sąrašas, į kurį buvo įrašyta ir ieškovė, neturi būti skelbiamas Oficialiajame leidinyje.

174 Dėl pirmiau nurodytų priežasčių Bendrasis Teismas mano, kad Ombudsmenas nepadarė klaidos, laikydamasis nuomonės, kad Parlamentas neatliko netinkamo administravimo veiksmo, nepaskelbdamas ieškovės pavardės Oficialiajame leidinyje kaip konkurso EUR/A/151/98 laimėtojos.

175 Antra, ieškovė mano, kad Ombudsmenas padarė daugiau klaidų, nes rėmėsi 2007 m. gegužės 14 d. „pooling“ dokumentu, siekdamas įrodyti, kad kitos Sąjungos institucijos ir organai turėjo prieigą prie informacijos, susijusios su ieškovės prieinamumu.

176 Pirmiausia ieškovė mano, kad Ombudsmenas padarė klaidą, nepatikrinęs, ar pagrįstas Parlamento teiginys, kad 2007 m. gegužės 14 d. „pooling“ dokumentas yra konfidencialus. Ieškovės teigimu, šis dokumentas nebuvo konfidencialus.

177 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad Ombudsmenas, atlikdamas tyrimą, galėjo susipažinti su visa 2007 m. gegužės 14 d. „pooling“ dokumento versija (žr. patikros ataskaitą). Tačiau Parlamentas reikalavo laikyti šį dokumentą konfidencialiu, ir Ombudsmenas su tuo sutiko. Taigi ieškovė negalėjo susipažinti su minėtu dokumentu per administracinę procedūrą, kurios pabaigoje buvo priimti 2007 m. spalio 22 d. ir 2011 m. kovo 31 d. sprendimai. Tačiau vykstant šiai prejudicinio sprendimo procedūrai Ombudsmenas pateikė 2007 m. gegužės 14 d. „pooling“ dokumento versiją, kurio kai kurios dalys užtušuotos.

178 Pagal Įgyvendinimo nuostatų 13.3 straipsnį skundo pateikėjas neturi galimybės susipažinti su Ombudsmeno atliekant tyrimą iš institucijų gautais dokumentais ar informacija, jeigu Ombudsmenui nurodoma, kad jie yra konfidencialūs. Įgyvendinimo nuostatų 10.1 straipsnyje numatyta, kad skundo pateikėjo prašymu Ombudsmenas jo skundą laiko konfidencialiu. Minėtose nuostatose nėra numatyta jokios išimties ar specialios procedūros, taikomos tikrinant prašymų laikyti dokumentus konfidencialiais pagrįstumą.

179 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, Ombudsmenas neturi teisės kvestionuoti institucijų prašymų laikyti tam tikrus dokumentus ar tam tikrą informaciją apie skundų pateikėjus konfidencialiais, be to, jis taip pat neturi teisės kvestionuoti prašymo skundo pateikėjo skundą laikyti konfidencialiu.

180 Todėl Ombudsmenas nepadarė klaidos, nekvestionuodamas prašymo laikyti Parlamento dokumentus konfidencialiais.

181 Tačiau jeigu Ombudsmenas sprendime pateiktą vertinimą grindžia konfidencialia informacija, o skundo pateikėjas ginčija šio sprendimo teisėtumą Sąjungos teisme, Ombudsmenas negali pagrįstai gintis nuo skundo pateikėjo kaltinimų pateikdamas motyvus, paremtus konfidencialia informacija, su kuria negali susipažinti nei skundo pateikėjas, nei teismas. Iš tiesų, jeigu Ombudsmenas nesutinka pateikti visos tokios informacijos ar jos dalies motyvuodamas tuo, kad ji yra konfidenciali, Sąjungos teismas tikrina ginčijamo sprendimo teisėtumą remdamasis tik ta informacija, kuri yra pateikta (šiuo klausimu žr. 2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *Komisija ir kt. / Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P ir C-595/10 P, Rink., EU:C:2013:518, 127 punktą).

182 Be to, ieškovė mano, kad Ombudsmenas iš esmės padarė klaidą, 2007 m. spalio 22 d. sprendime pateiktą vertinimą grįsdamas 2007 m. gegužės 14 d. „pooling“ dokumentu, nors šis dokumentas neįrodė, kad jame esanti informacija buvo pateikta visoms Sąjungos institucijoms, organams ir įstaigoms iki arba po 2007 m. gegužės 14 d.

183 Šiuo kaltinimu ieškovė tik pakartoja šio sprendimo 103 punkte nurodytą pažeidimą, perkvalifikuodama jį į akivaizdžią vertinimo klaidą. Dėl šio sprendimo 104 punkte ir paskesniuose punktuose nurodytų priežasčių reikia pripažinti, kad Ombudsmenas padarė pažeidimą, kai remdamasis 2007 m. gegužės 14 d. „pooling“ dokumentu pareiškė, jog yra įrodyta, kad Parlamentas tinkamai informavo kitas Sąjungos institucijas, įstaigas ar organus apie ieškovės įrašymą į konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašą.

184 Trečia, ieškovė kaltina Ombudsmeną tuo, kad jis klaidingai siekė iš kitų Sąjungos institucijų, organų ir įstaigų sužinoti, ar jiems buvo perduotas konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašas, nors jis pats kaip institucija apie tai nežinojo.

185 Kalbant apie tyrimą gavus skundą, negalima teigti, kad Ombudsmenas padarė klaidą tirdamas, ar Parlamentas perdavė konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašą kitoms Sąjungos institucijoms, įstaigoms ir organams. Iš tiesų pirmiausia reikia pažymėti, kad tyrimai, atliekami gavus skundą, ir Ombudsmeno tarnybų pareigūnų įdarbinimas yra dvi skirtingos Ombudsmeno užduotys, ir iš jo negalima reikalauti susieti skundų, kuriuos jis tiria, ir įdarbinimui reikšmingos informacijos, šioje byloje – ieškovės įrašymo į konkurso kandidatų rezervo sąrašą – neperdavimo. Antra, bet kuriuo atveju reikia priminti, kad Ombudsmenas turi didelę diskreciją spręsdamas, kaip jis ketina atlikti savo tyrimą, ir jo sprendimas pirmiausia ištirti Parlamento veiksmus neviršija šios diskrecijos.

186 Kalbant apie Ombudsmeno tyrimą savo iniciatyva, jam negalima priekaištauti, kad jis atliko tyrimą, prieš tai nepatikrinęs, ar kaip Sąjungos organas jis gavo iš Parlamento informaciją, kad ieškovė yra įrašyta į konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašą. Iš tiesų, be to, kad Ombudsmenas turi diskreciją organizuodamas savo tyrimus, taigi ir gali nuspręsti, kurį reikšmingą aspektą jam tirti pirmiausia, reikia pažymėti, kad net jei Ombudsmenas ir būtų gavęs šią informaciją, to nebūtinai būtų pakakę įrodyti, kad ją gavo ir kitos Sąjungos institucijos, įstaigos ir organai. Todėl šio sprendimo 184 punkte glaustai apibūdintas ieškovės kaltinimas yra nepagrįstas.

187 Ketvirta, ieškovė mano, jog tai, kad Ombudsmenas 2007 m. spalio 22 d. sprendime nurodė, kad tyrimas patvirtino, jog jos gyvenimo aprašymas buvo išsiųstas Tarybai, nepatikslinus, kad jis buvo išsiųstas po to, kai ji pati to paprašė, įrodo, kad Taryba neturėjo informacijos apie konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašą, nors buvo viena iš šio konkurso organizatorių. Ji taip pat teigia, jog tai, kad ji gavo neigiamą Europos Audito Rūmų atsakymą į savo prašymą ją įdarbinti, reiškė, kad jie neturėjo informacijos apie minėtą sąrašą. Galiausiai ji nurodo savo susirašinėjimą su EPSO 2007 m. ir mano, kad iš jo nebuvo galima spręsti, kad ji buvo įrašyta į EPSO sąrašą iki 2007 m. balandžio 26 d. Ji kaltina Ombudsmeną, kad jis nesirėmė EPSO informacija, kurią EPSO pateikė jam, atsižvelgdamas į Parlamento teiginius, grindžiamus 2007 m. gegužės 14 d. „pooling“ dokumentu.

188 Šie ieškovės teiginiai patvirtina jos kaltinimą, grindžiamą tuo, kad Sąjungos institucijoms, įstaigoms ir organams nebuvo pateikta informacijos apie jos įrašymą į konkurso EUR/A/151/98 rezervo sąrašą, todėl 2007 m. spalio 22 d. sprendime šiuo atžvilgiu pateiktas Ombudsmeno vertinimas yra niekinis. Kadangi Bendrasis Teismas pripažino, kad Ombudsmenas šiuo klausimu padarė pažeidimą (žr. šio sprendimo 104 ir paskesnius punktus), šios aplinkybės neturi įtakos ginčo baigčiai. Tačiau Bendrasis Teismas pažymi, jog tai, kad Taryba paprašė ieškovės gyvenimo aprašymo po to, kai ieškovė pati to paprašė, niekaip neįrodo, ar Tarybai buvo pateiktas rezervo sąrašas, į kurį buvo įrašyta ieškovė. Be to, tai, kad Audito Rūmai atsakė į ieškovės prašymą, kad nėra jos prašymą atitinkančių laisvų darbo vietų, visai neįrodo, kad Audito Rūmams buvo pateiktas rezervo sąrašas, į kurį buvo įrašyta ieškovė.

189 Penkta, dėl to, kad ieškovė mano, jog Ombudsmenas padarė klaidą, nes, atlikdamas tyrimą savo iniciatyva, neištyrė konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašo perdavimo, šis kaltinimas sutampa su šio sprendimo 153 ir paskesniuose punktuose nagrinėtu kaltinimu.

Dėl 2007 m. spalio 22 d. sprendimo 2.2 punkto

190 Ieškovės nuomone, Ombudsmenas padarė klaidą, kai savo 2008 m. spalio 1 d. rašte nurodė, jog patvirtina „dar kartą, kad [jo] sprendimo 2.2 punktas [buvo] grindžiamas Parlamento 2007 m. kovo 20 d. nuomonėje padaryta išvada, kad [konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašas] buvo išplatintas visiems [GD]“. Iš tiesų, jos teigimu, tai Ombudsmenas nurodė, kad, darydamas šią išvadą, jis rėmėsi ne tyrimo medžiaga, o tik vienašališkais Parlamento teiginiais.

191 Šio ieškovės kaltinimo negalima pripažinti pagrįstu, nes, kaip nurodo Ombudsmenas, 2007 m. spalio 22 d. sprendimo 2.2 punkte jis tik be klaidų pateikė Parlamento poziciją. Šiuo etapu jis nevertino šios pozicijos. Tačiau dėl ieškovės kaltinimo, kad nėra konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašo perdavimo visiems Parlamento GD įrodymų, reikia pažymėti, kad šis kaltinimas sutampa su šio sprendimo 134 ir paskesniuose punktuose nagrinėtu kaltinimu ir kad ieškovė pagrįstai nurodė, jog nėra šio perdavimo įrodymų.

Dėl rezervo sąrašo galiojimo trukmės

192 Pirma, ieškovė mano, kad Ombudsmenas padarė klaidą, 2007 m. spalio 22 d. sprendimo 2.6 punkte laikęsis nuomonės, kad konkurso kandidatų rezervo sąrašo galiojimo pabaigos datos pasirinkimas priklausė PT diskrecijai. Jos teigimu, pagal Pareigūnų tarnybos nuostatus PT neturi tokios diskrecijos.

193 Šiuo klausimu Bendrasis Teismas mano, kad, bendrai aiškinant Pareigūnų tarnybos nuostatų 29 ir 30 straipsnius, matyti, kad būtent PT turi nustatyti konkurso kandidatų rezervo sąrašo galiojimo trukmę. Šiuo atžvilgiu PT turi didelę diskreciją, kuria ji privalo naudotis laikydamasi bendrųjų principų, kaip antai vienodo požiūrio principo ir pareigos nurodyti motyvus. Taigi Ombudsmenas nepadarė klaidos laikydamasis nuomonės, kad tokio sąrašo galiojimo pabaigos datos pasirinkimas yra sprendimas, priklausantis PT diskrecijai.

194 Antra, dėl to, kad ieškovė kaltina Ombudsmeną padarius klaidą, nes jis nepripažino, kad Parlamento sprendimas pratęsti rezervo sąrašo, į kurį ieškovė buvo įrašyta, galiojimą, nebuvo motyvuotas, reikia pažymėti, kad 2007 m. liepos 17 d. rašte Parlamentas patikslino, kad šis terminas pratęstas tam, kad Ombudsmenas galėtų užbaigti savo tyrimą. Taigi ieškovės kaltinimą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

195 Trečia, dėl ieškovės nuomonės, kad Ombudsmenas padarė klaidą, nes po ieškovės įrašymo į konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašą galiojimo pratęsimo neištyrė diskriminacijos, nuo kurios ji nukentėjo, palyginti su kitais šio konkurso laimėtojais, kiek tai susiję su jų įrašymo į šį sąrašą trukme, reikia pažymėti, kad šis kaltinimas jau buvo pateiktas kartu su pirmuoju pagrindu. Dėl šio sprendimo 127 ir paskesniuose punktuose nurodytų priežasčių jį reikia atmesti.

196 Ketvirta, ieškovė mano, kad Ombudsmenas padarė klaidą, nes nesiėmė tyrimo veiksmų dėl jos 2007 m. spalio 19 d. laiško, kuriame ji nurodė, jog „tai, kad [konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo] sąrašo galiojimas buvo pratęstas tik [tris] mėnesius (iš kurių [du] buvo atostogų mėnesiai) patvirtina, kad ieškovė buvo diskriminuojama jau kelerius metus, nes [buvo] įprasta praktika [viešųjų konkursų kandidatų rezervo sąrašus] pratęsti gerokai ilgesnį terminą, kad tai būtų naudinga ir laimėtojams, ir įvairioms institucijoms“. Šiuo klausimu Bendrasis Teismas pirmiausia mano, jog, atsižvelgiant į tai, kad šio laiško surašymo datą ir 2007 m. spalio 22 d. sprendimo datą skiria nedaug laiko, negalima užtikrintai tvirtinti, kad Ombudsmenas galėjo atsižvelgti į minėtą laišką prieš priimdamas minėtą sprendimą. Be to, bet kuriuo atveju, kadangi minėtame laiške nurodytas diskriminacijos klausimas buvo susijęs su kandidatų rezervo sąrašų galiojimo termino pratęsimu, jis galėjo būti pateiktas tik faktiškai pratęsus sąrašo, į kurį buvo įrašyta ieškovė, galiojimo terminą (žr. šio sprendimo 132 punktą). Vadinasi, tai yra naujas kaltinimas, kuris gali suteikti pagrindą naujam skundui, o ne tyrimo dalyko gavus skundą išplėtimas. Taigi Ombudsmenas nepadarė klaidos, neištyręs šios tariamos diskriminacijos po to, kai gavo skundą.

197 Penkta, ieškovė mano, jog 2011 m. kovo 31 d. sprendime Ombudsmenas padarė klaidą, laikydamasis nuomonės, kad Parlamentas jos nediskriminavo, palyginti su kitais konkurso EUR/A/151/98 laimėtojais, kiek tai susiję su šio konkurso kandidatų rezervo sąrašo galiojimo trukmės nustatymu. Ieškovės teigimu, skirtingai nei kiti kandidatai, kurie į šį sąrašą, kurio galiojimas baigėsi 2007 m., buvo įrašyti 2001 m., ji buvo įrašyta į jį tik 2005 m.

198 Šiuo klausimu reikia priminti, kad nediskriminavimo principas reikalauja, jog panašios aplinkybės nebūtų vertinamos skirtingai, nebent skirtingas požiūris yra objektyviai pateisinamas (1977 m. spalio 19 d. Sprendimo *Ruckdeschel ir kt.*, 117/76 ir 16/77, Rink., EU:C:1977:160, 7 punktas; 1980 m. spalio 16 d. Sprendimo *Hochstrass / Teisingumo Teismas*, 147/79, Rink., EU:C:1980:238, 7 punktas ir 1990 m. rugsėjo 26 d. Sprendimo *Beltrante ir kt. / Taryba*, T-48/89, Rink., EU:T:1990:50, 34 punktas). Iš to išplaukia, kad nediskriminavimo principas pažeidžiamas, kai dvi asmenų kategorijos, kurių faktinė ir teisinė padėtis iš esmės nesiskiria, vertinamos skirtingai arba kai skirtingos situacijos vertinamos vienodai (1997 m. balandžio 16 d. Sprendimo *Kuchlenz-Winter / Komisija*, T-66/95, Rink., EU:T:1997:56, 55 punktas). Kad skirtingas požiūris galėtų būti suderinamas su bendruoju nediskriminavimo principu, šis skirtumas turi būti pateisinamas remiantis objektyviu ir pagrįstu kriterijumi, kuris yra proporcingas šiuo skirtingu vertinimu siekiamam tikslui (2004 m. kovo 2 d. Sprendimo *Di Marzio / Komisija*, T-14/03, Rink. VT, EU:T:2004:59, 83 punktas).

199 Šioje byloje konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašas buvo sudarytas 2001 m. sausio 12 d. Iš pradžių į šį sąrašą buvo įrašyti 22 laimėtojai. Tačiau, kaip buvo pažymėta šio sprendimo 113 punkte, visi šie pradiniai 22 laimėtojai buvo įdarbinti iki 2002 m. gruodžio 31 d., išskyrus vieną laimėtoją, kuris buvo įdarbintas 2003 m. birželio 1 d. Taigi visi šie pradiniai laimėtojai į minėtą rezervo sąrašą buvo įrašyti bent 2 metus 4 mėnesius ir 20 dienų.

200 Iš pradžių ieškovės nebuvo tarp konkurso EUR/A/151/98 laimėtojų, įrašytų į jo kandidatų rezervo sąrašą, sudarytą 2001 m. sausio 12 d., ir ji sėkmingai užginčijo tai Bendrajame Teisme (6 punkte minėtas Sprendimas *Staelen / Parlamentas*, EU:T:2003:52). 2005 m. gegužės 17 d. į šį sąrašą buvo įrašyta ieškovė. 2005 m. gegužės 19 d. rašte Parlamentas pranešė ieškovei, kad ji įrašyta į šį sąrašą, kad ji yra vienintelė laimėtoja, kuri vis dar yra įrašyta į šį sąrašą ir kad jis galios iki 2007 m. birželio 1 d. Tačiau 2007 m. birželio 6 d. ieškovei buvo pranešta, kad Parlamento generalinis sekretoriatas paprašė pradėti nagrinėjamo sąrašo galiojimo pratęsimo iki 2007 m. rugpjūčio 31 d. procedūrą. 2007 m. liepos 17 d. ieškovei buvo pranešta, kad priimtas sprendimas pratęsti nagrinėjamo sąrašo galiojimą iki 2007 m. rugpjūčio 31 d. Taigi ieškovė buvo įrašyta į nagrinėjamą rezervo sąrašą 2 metus 3 mėnesius ir 14 dienų.

201 Taigi ieškovė į konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašą buvo įrašyta trumpiau nei kiti konkurso EUR/A/151/98 laimėtojai.

202 2011 m. kovo 31 d. sprendime Ombudsmenas laikėsi nuomonės, kad nebuvo netinkamo administravimo atvejo, kiek tai susiję su ieškovės nurodytu tariamu konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašo galiojimo trukmės skirtumu, atsižvelgiant į tai, kiek laiko ji buvo įrašyta į šį sąrašą ir kiek laiko į jį buvo įrašyti kiti šio konkurso laimėtojai, remdamasis tuo, kad Parlamentas paaiškino jam, jog tie kiti laimėtojai buvo įdarbinti per dvejus metus nuo konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašo paskelbimo, o ieškovė buvo šiame sąraše šiek tiek ilgiau nei 2 metus, t. y. ilgiau už laikotarpį, kurį šiame sąraše buvo įrašyti minėti kiti laimėtojai, ir kad šis Parlamento paaiškinimas buvo įtikinamas.

203 Atsižvelgiant į šio sprendimo 199–201 punktuose nurodytas faktines aplinkybes, Parlamento paaiškinimas buvo klaidingas ir Ombudsmenas, remdamasis šiuo paaiškinimu, negalėjo laikytis nuomonės, kad šiuo atžvilgiu Parlamentui negalima priskirti netinkamo administravimo atvejo.

204 Tai, kad atliekant tyrimą institucijos Ombudsmenui pateiktas paaiškinimas gali atrodyti įtikinamas, neatleidžia Ombudsmeno nuo pareigos įsitikinti, kad faktinės aplinkybės, kuriomis yra grindžiamas šis paaiškinimas, tikrai yra tokios, jeigu šis paaiškinimas yra vienintelis pagrindas, kuriuo jis grindžia savo išvadą dėl šios institucijos netinkamo administravimo atvejo nebuvimo.

205 Taigi Ombudsmenas nesielgė visiškai rūpestingai, konstatavęs Parlamento netinkamo administravimo atvejo nebuvimą, pasikliaudamas šios institucijos paaiškinimais, susijusiais su konkurso EUR/A/151/98 22 pradinių laimėtojų įdarbinimu, ir negavęs įrodymų, patvirtinančių kiekvieno iš šių laimėtojų įdarbinimo momentą, ir paaiškėjus, jog šie paaiškinimai neturi pagrindo. Tokia rūpestingumo stoka gali užtraukti Sąjungos atsakomybę už Ombudsmeno elgesį (žr. šio sprendimo 84–86 punktus).

Dėl ieškovės bylos sunaikinimo

206 Ieškovė iš esmės mano, kad Ombudsmenas, atlikdamas tyrimus, padarė klaidų, nes neprieštaravo, kad Parlamentas sunaikintų ieškovės bylą, ir manydamas, kad nebūtina tikrinti, ar Parlamentas teisėtai sunaikino ne tik ieškovės bylos medžiagoje esančius asmens duomenis, bet ir visą šią bylą.

207 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad 2007 m. spalio 15 d. ieškovė gavo Parlamento Personalo GD generalinio direktoriaus raštą, kuriame jai buvo pranešta, kad 2007 m. rugpjūčio 31 d. baigėsi konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašo galiojimas ir kad, jeigu ji norėtų, jos paraiškos byla bus saugoma 2,5 metų, jeigu vis dėlto dėl šio konkurso kiltų ginčas. Pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų III priedo 2 ir 4 straipsnius, kuriais remiantis buvo rengiamas konkursas EUR/A/151/98, į paraiškos bylą įeina forma, kurią turi užpildyti kiekvienas asmuo, norintis kandidatuoti konkurse, ir prie jos pridėti papildomi dokumentai ar informacija. 2007 m. spalio 19 d. ieškovė pranešė Ombudsmenui apie 2007 m. spalio 15 d. rašto turinį. 2010 m. kovo mėn. Parlamentas sunaikino visą ieškovės bylą, susijusią su šiuo konkursu, t. y. ne tik paraiškos bylą, bet ir visą bylą, kurioje buvo visi dokumentai, pridėti po to, kai asmeniui leidžiama dalyvauti konkurse. 2010 m. liepos 29 d. Ombudsmenas pradėjo tyrimą savo iniciatyva. Galiausiai 2011 m. kovo 31 d. sprendimo 86 punkte Ombudsmenas laikėsi tokios nuomonės:

„Parlamentas manė, kad šios bylos sunaikinimas atitinka bendrą jo šios srities politiką ir kad jis buvo būtinas, kad Parlamentas įvykdytų savo bendruosius įsipareigojimus, kylančius iš duomenų apsaugos taisyklių. Jis pateikė taisyklių kopiją, iš kurios matyti, kad nelaimėjusių kandidatų duomenys turi būti sunaikinami praėjus 2,5 metų nuo atitinkamo rezervo sąrašo galiojimo pabaigos. Be to, Parlamentas paaiškino, kodėl neapsiribojo tik byloje [buvusių] nagrinėjamo kandidato asmens duomenų sunaikinimu ir kodėl sunaikino visą bylą. Ombudsmenas pažymi, kad tai, kaip Parlamentas pasielgė su ieškovės byla, atrodo tinkama pagal bendrą tokiais atvejais taikomą požiūrį, t. y. sunaikinti nagrinėjamus dokumentus praėjus 2,5 metų nuo nagrinėjamo rezervo sąrašo galiojimo pabaigos. Jis mano, kad šioje byloje nereikia nagrinėti, ar Parlamentas pasielgė teisingai, sunaikindamas ne tik

skundo pateikėjos asmens duomenis, bet ir visą jos bylą. Iš tiesų byloje nagrinėjamu atveju svarbu tai, kad iš Parlamento pateiktos informacijos yra aišku, jog jis neturi nė vienos kopijos rašto ar elektroninio laiško, kuriais pranešė kitoms Sąjungos institucijoms ir organams apie tai, kad ieškovė buvo įrašyta į anksčiau buvusį nagrinėjamą rezervo sąrašą. Nėra jokios informacijos, kuri leistų manyti, kad Parlamentas sunaikino nagrinėjamą bylą tam, kad išnyktų įrodymai.“

208 Pirma, ieškovė kaltina Ombudsmeną, jog jis neprieštaravo, kad Parlamentas sunaikintų jos bylą, nes, jos teigimu, sunaikinus jos bylą Ombudsmenui būtų tapę neįmanoma užbaigti tyrimą savo iniciatyva.

209 Šiuo klausimu reikia pažymėti, jog iš šioje byloje esančios medžiagos nematyti, kad pati ieškovė būtų prieštaravusi savo bylos sunaikinimui, nors galėjo tai padaryti. Be to, 2007 m. spalio 19 d. rašte Ombudsmenui buvo pranešta apie ieškovės paraiškos bylos, o ne apie visos jos bylos sunaikinimą. Tačiau, kiek tai susiję su paraiškos bylos turiniu, ieškovė nenurodė, kiek jis galėjo būti kaip nors naudingas įrodant konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašo perdavimą kitoms Sąjungos institucijoms, įstaigoms ir organams. Atsižvelgiant į minėtos bylos turinį, jo reikšmės ieškovei neįrodymą ir į tai, kad nebuvo įrodyta, jog Ombudsmenas žinojo, kad bus sunaikinta visa ieškovės byla, o ne tik jos paraiškos byla, Ombudsmeno negalima kaltinti tuo, kad jis neprieštaravo tokiam sunaikinimui.

210 Be to, bet kuriuo atveju ieškovė neįrodė, jog teoriškai tik Parlamento turima jos byla galėjo įrodyti, kad apie jos įrašymą į konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašą buvo pranešta kitoms Sąjungos institucijoms, įstaigoms ir organams. Kaip nurodo Ombudsmenas, buvo prieinami kiti informacijos šaltiniai, be kita ko, iš Tarybos. Tačiau ieškovė nesutiko su tuo, kad Ombudsmenas atliktų tyrimą dėl tų kitų Sąjungos institucijų, įstaigų ir organų (žr. šio sprendimo 153 ir paskesnius punktus). Atsižvelgiant į Ombudsmeno diskreciją organizuoti savo tyrimus ir galimus kitus informacijos šaltinius, Ombudsmeno neprieštaravimo, kad Parlamentas sunaikintų ieškovės bylą, nepakanka neteisėtam Ombudsmeno elgesiui įrodyti.

211 Antra, ieškovė mano, jog Ombudsmenas padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, laikydamasis nuomonės, kad nereikia tikrinti, ar Parlamentas pagrįstai sunaikino visą jos bylą, nors buvo aišku, kad šis sunaikinimas yra neteisėtas.

212 Atsižvelgiant į Ombudsmeno savo iniciatyva atliekamo tyrimo dalyką, jis neklydo manydamas, jog nereikėjo tirti to, kad Parlamentas sunaikino visą ieškovės bylą. Iš tiesų, kaip tai matyti iš 2011 m. kovo 31 d. sprendimo 43 punkto, savo iniciatyva atliekamo tyrimo dalykas buvo pranešimas kitoms Sąjungos institucijoms, įstaigoms ir organams apie ieškovės įrašymą į konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašus, šio sąrašo galiojimo trukmė ir ieškovės bei kitų šio konkurso laimėtojų vienodas vertinimas, kiek tai susiję su šio sąrašo galiojimo trukme.

213 Todėl Ombudsmenas, atlikdamas tyrimą savo iniciatyva, galėjo pagrįstai netirti, ar Parlamentas teisėtai sunaikino visą ieškovės bylą.

214 Be to, kiek ieškovė kaltina Ombudsmeną, kad jis neištyrė neteisėto jos asmens duomenų ištrynimo, kaip Ombudsmenas nurodo savo triplike, ieškovė nepateikė šio kaltinimo savo ieškinyje. Tačiau iš Bendrojo Teismo procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punkto ir 48 straipsnio 2 dalies nuostatų bendrai matyti, kad ieškinyje turi būti nurodomas bylos dalykas ir teisinių pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka ir kad, vykstant procesui, negalima pateikti naujų teisinių pagrindų, išskyrus tuos atvejus, kai jie grindžiami teisinėmis arba faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui. Tačiau pagrindas ar argumentas, kuriuo išplečiamas anksčiau tiesiogiai ar netiesiogiai ieškinyje nurodytas pagrindas ir kuris glaudžiai su juo susijęs, turi būti pripažintas priimtinu (žr. 2007 m. kovo 14 d. Sprendimo *Aluminium Silicon Mill Products / Taryba*, T-107/04, Rink., EU:T:2007:85, 60 punktą ir nurodytą teismo praktiką). Šioje byloje minėtu kaltinimu neišplečiamas esamas kaltinimas. Todėl šį kaltinimą reikia atmesti kaip nepriimtiną.

215 Be to, bet kuriuo atveju, Ombudsmenui šioje byloje atliekant tyrimus, ieškovė niekada nepateikė Ombudsmenui tokio skundo. 2007 m. spalio 19 d. laiške ieškovė neprieštaravo savo paraiškos bylos sunaikinimui, apie kurį buvo pranešta 2007 m. spalio 15 d. Parlamento rašte. Priėmus 2007 m. spalio 22 d. sprendimą ir Ombudsmenui atliekant tyrimą savo iniciatyva ieškovė taip pat nesiskundė Ombudsmenui dėl tokio pažeidimo. Taigi Ombudsmeno negalima kaltinti tuo, kad jis neištyrė šio klausimo.

Dėl atsakymo į 2007 m. gegužės 15 d. laišką

216 Ieškovė kaltina Ombudsmeną, jog jis nepaisė to, kad Parlamentas neatsakė į jos 2007 m. gegužės 15 d. laišką, kuriame ji reikalavo pratęsti nagrinėjamo konkurso kandidatų rezervo sąrašo galiojimą.

217 Šiuo klausimu pakanka pažymėti, jog 2007 m. birželio 6 d. rašte Parlamentas aiškiai nurodė, kad šis laiškas yra atsakymas į ieškovės 2007 m. gegužės 15 d. laišką. Be to, 2011 m. kovo 31 d. sprendimo 81 punkte Ombudsmenas aiškiai išnagrinėjo atsakymo į 2007 m. gegužės 15 d. laišką klausimą. Taigi jo negalima kaltinti nepaisius Parlamento atsakymo į 2007 m. gegužės 15 d. laišką klausimo. Galiausiai reikia pažymėti, jog ieškovė pasiekė, kad nagrinėjamo kandidatų rezervo sąrašo galiojimas būtų pratęstas iki 2007 m. rugpjūčio 31 d.

218 Todėl kaltinimą, jog Ombudsmenas neatsižvelgė į tai, kad Parlamentas neatsakė į ieškovės 2007 m. gegužės 15 d. laišką, reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl Parlamento pasipriešinimo ieškovės paskyrimui neištyrimo

219 Ieškovė kaltina Ombudsmeną tuo, kad jis neištyrė, kodėl Parlamentas priešinimosi jos paskyrimui.

220 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad ieškovė skunde nurodė, jog iš to, kad ji buvo vienintelė konkurso EUR/A/151/98 laimėtoja, įrašyta į šio konkurso kandidatų rezervo sąrašą, kuri nebuvo paskirta, ji sprendžia, kad tapo Parlamento keršto auka. Ieškovė patikslino, kad kitose Sąjungos institucijose dirbantys jos draugai pareigūnai, kurių pavardžių ji negalėjo nurodyti dėl konfidencialumo priežasčių, patvirtino jos įtarimus.

221 Gavęs skundą Ombudsmenas nusprendė ištirti ieškovės bylos tvarkymą po to, kai ji buvo įrašyta į konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašą, ir tai, ar, įdarbinant Sąjungos institucijose, su ieškove buvo elgiamasi teisingai.

222 Šis požiūris nėra neteisėtas. Iš tiesų, kadangi Parlamentui pateiktas kaltinimas kerštaujančiu elgesiu yra grindžiamas išvada ir kaltinimais iš šaltinių, kurių neįmanoma nustatyti, Ombudsmenui reikėjo ištirti šios išvados ir šių kaltinimų pagrindą sudarančias faktines aplinkybes. Ombudsmenas tai padarė apibrėžęs tyrimo dalyką po to, kai gavo skundą.

Išvada

223 Iš antrojo pagrindo analizės matyti, kad, be pažeidimų, nustatytų nagrinėjant pirmąjį pagrindą, Ombudsmenas neįvykdė jam tenkančios rūpestingumo pareigos, kai rėmėsi paprastu Parlamento teiginiu dėl laimėtojų įrašymo į rezervo sąrašą trukmės (žr. šio sprendimo 205 punktą). Dėl tokios rūpestingumo stokos Ombudsmenas kai kuriuos faktus laikė įrodytais ir taip padarė klaidingą išvadą dėl Parlamento netinkamo administravimo atvejo nebuvimo.

3. Dėl neteisėtų veiksmų, kuriuos nulėmė Ombudsmeno nešališkumo, objektyvumo ir nepriklausomumo stoka, taip pat jo nesąžiningumas ir piktnaudžiavimas įgaliojimais

224 Trečiuoju pagrindu ieškovė teigia, kad, atlikdamas šioje byloje nagrinėjamus tyrimus, Ombudsmenas nebuvo nešališkas, objektyvus ir nepriklausomas, elgėsi nesąžiningai ir piktnaudžiavo įgaliojimais.

225 Pirma, ieškovė kelia klausimą dėl 2006 m. kovo 15 d. Parlamento ir Ombudsmeno bendradarbiavimo susitarimo (toliau – bendradarbiavimo susitarimas) teisėtumo ir dėl šio susitarimo poveikio nepriklausomam ir objektyviam skundo išnagrinėjimui.

226 Šiuo klausimu Bendrasis Teismas laikosi nuomonės, kad ieškovė tiksliai neapibrėžia savo kaltinimo. Paprasto klausimo nepakanka paaiškinti priežastis, dėl kurių ji mano, kad Ombudsmenas nėra nepriklausomas nuo Parlamento.

227 Vienintelis pakankamai apibrėžtas ieškovės kaltinimas, susijęs su bendradarbiavimo susitarimu, yra tas, kad Ombudsmenas nebuvo nepriklausomas, kaip to reikalaujama, dėl Parlamento Teisės tarnybos pagalbos, kurią jis gavo pagal minėtą susitarimą įgyvendindamas savo funkcijas.

228 Bendradarbiavimo susitarimo 8 punkte tikrai numatyta Ombudsmeno ir Parlamento bendradarbiavimo teisinėje srityje galimybė. Tačiau ieškovė nepateikia nė menkiausio įrodymo, kad Ombudsmenas šioje byloje pasinaudojo šia galimybe. Visų pirma ji nepateikia jokio įrodymo, kad Ombudsmenas, įgyvendindamas savo tyrimo įgaliojimus, pasinaudojo Parlamento Teisės tarnybos pagalba. Todėl ieškovės kaltinimą, kad Ombudsmenas dėl minėto susitarimo neturėjo reikalingo nepriklausomumo, reikia atmesti kaip nepagrįstą.

229 Antra, ieškovė mano, kad Ombudsmeno nesąžiningumą ir jo norą apsaugoti Parlamentą rodo 2008 m. spalio 1 d. raštas ir 2010 m. kovo 10 d. raštas, kuriuose yra nurodomas 2007 m. spalio 22 d. sprendimo 2.5 punktas, išskyrus klaidingą ištrauką, kuriame teigiama, kad Parlamentas jau nurodė savo nuomonėje, jog rezervo sąrašas, rodantis ieškovės prieinamumą, buvo pateiktas kitoms institucijoms.

230 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Ombudsmenas savo 2007 m. spalio 22 d. sprendime klaidingai nurodė, jog iš Parlamento nuomonės matyti, kad kandidatų rezervo sąrašas, į kurį buvo įrašyta ieškovė, buvo pateiktas kitoms institucijoms (žr. šio sprendimo 102 punktą). Vis dėlto 2008 m. spalio 1 d. ir 2010 m. kovo 10 d. raštuose esančios praleistos dietos, kurias nurodo ieškovė, nėra užtušuotos, nes juos cituojant vietoj praleistų vietų nurodyti daugtaškiai. Galiausiai abiejuose raštuose Ombudsmenas primena 2007 m. spalio 22 d. sprendimo 2.5 punkte pateikto vertinimo turinį, kiek jis susijęs su patikra, bet ne su Parlamento nuomone. Atsižvelgiant į šias aplinkybes praleistos vietos, kurias nurodo ieškovė, neįrodo Ombudsmeno nesąžiningumo ar šališkumo.

231 Trečia, ieškovė mano, jog Ombudsmeno subjektyvumą ir slaptą susitarimą įrodo tai, kad jis niekada nereikalavo iš Parlamento pateikti įrodymus, kad kandidatų sąrašas, į kurį buvo įrašyta ieškovė, buvo pateiktas kitoms Sąjungos institucijoms, ir kad jį tenkino 2007 m. gegužės 14 d. „pooling“ dokumentas. Tačiau tai, kad Ombudsmenas teisingai neatliko savo tyrimo dėl minėto sąrašo perdavimo kitoms Sąjungos institucijoms, įstaigoms ir organams įrodymų (žr. šio sprendimo 103 ir paskesnius punktus), savaime neįrodo Ombudsmeno subjektyvumo ar jo ir Parlamento slapto susitarimo. Iš tiesų ieškovė neįrodo, kad šis pažeidimas buvo tyčinis. Tas pats vertinimas taikytinas Ombudsmeno pažeidimui, padarytam dėl minėto sąrašo pateikimo kitiems Parlamento GD įrodymų nebuvimo.

232 Ketvirta, dėl šio sprendimo 168 ir 179 punktuose nurodytų motyvų Ombudsmenas nepadarė pažeidimo, kai nepaskelbė 2007 m. spalio 22 d. sprendimo klaidų ištaisymo ir rėmėsi tam tikrų Parlamento pateiktų dokumentų konfidencialumu. Todėl šiomis aplinkybėmis negalima remtis siekiant įrodyti kokį nors Ombudsmeno šališkumą ar slaptą jo susitarimą su Parlamentu.

233 Penkta, ieškovė tvirtina, jog Ombudsmeno nesąžiningumą įrodo tai, kad jis nepaisė jos, P. ir W. reikalavimų ir naują tyrimą pradėjo tik po 3 metų. Tačiau negalima teigti, kad Ombudsmenas nepaisė minėtų reikalavimų, nes juos gavęs jis pradėjo tyrimą savo iniciatyva. Be to, nors reikia manyti, kad šis tyrimas nebuvo pradėtas per protingą terminą, šios aplinkybės nepakanka įrodyti, kad Ombudsmenas elgėsi nesąžiningai.

234 Šešta, ieškovė mano, jog Ombudsmenas žinojo, kad sprendimas pradėti naują tyrimą 2010 m. liepos mėn. buvo pasmerktas nesėkmei, nes jam buvo žinoma, kad 2010 m. kovo mėn. Parlamentas sunaikino visus duomenis, susijusius su jos byla. Taigi, ieškovės teigimu, naujas tyrimas tebuvo mėginimas nuslėpti akivaizdų aplaidumą atliekant pirmąjį tyrimą ir įrodė akivaizdų Ombudsmeno šališkumą Parlamento naudai.

235 Šie kaltinimai nepagrįsti. Iš tiesų dėl šio sprendimo 206 ir paskesniuose punktuose nurodytų priežasčių ieškovė neįrodė, kad Ombudsmenas žinojo, jog Parlamentas sunaikins visą jos bylą, ar kad Ombudsmeno tyrimas savo iniciatyva yra pasmerktas nesėkmei. Todėl šios aplinkybės neleidžia pripažinti ketinimo nuslėpti akivaizdų aplaidumą ar įrodyti Ombudsmeno šališkumą Parlamento atžvilgiu.

236 Septinta, ieškovė mano, kad Ombudsmenas elgėsi nesąžiningai ir mėgino nuslėpti savo paties pažeidimą, 2011 m. kovo 31 d. sprendime padaręs išvadą dėl netinkamo administravimo atvejo nebuvimo, nes pasikliovė Parlamento teiginiais ir atsisakė savo iniciatyva užklausti kitų institucijų ir organų. Šiuo klausimu Bendrasis Teismas laikosi nuomonės, jog šioje byloje tai, kad Ombudsmenas klaidingai pasikliovė Parlamento teiginiais, teisiškai neįrodo Ombudsmeno nesąžiningumo ar jo ketinimo nuslėpti savo paties pažeidimą. Be to, Ombudsmeno nesąžiningumo ar jo ketinimo nuslėpti kokį nors pažeidimą neįrodo tai, kad šioje byloje jis atsisakė tęsti tyrimą savo iniciatyva po to, kai ieškovė atsisakė bendradarbiauti atliekant šį tyrimą (žr. šio sprendimo 153 ir paskesnius punktus).

237 Aštunta, ieškovė mano, jog tai, kad likus savaitei iki 2007 m. spalio 22 d. sprendimo priėmimo ji gavo raštą, kuriame jai buvo pranešta apie duomenų, susijusių su jos paraiškos byla, sunaikinimo tvarką, leidžia manyti, kad Parlamentas žinojo apie minėtą sprendimą dar iki ieškovei apie jį sužinant. Bendrasis Teismas mano, kad tokios spėlionės neleidžia įrodyti Parlamento ir Ombudsmeno slapto susitarimo.

238 Devinta, ieškovė tvirtina, kad Ombudsmenas elgėsi prieštaringai, nes, pirma, iš karto sutiko su tuo, kad EPSO savo duomenų bazėje tvarkytų kandidatų rezervo sąrašą, į kurį buvo įrašyta ieškovė, ir, antra, jis atsisakė paskelbti minėtą sąrašą Oficialiajame leidinyje, motyvuodamas tuo, kad paskelbimo taisyklės negalima taikyti atgaline data. Šiuo klausimu Bendrasis Teismas mano, jog ieškovė pakankamai nepaaiškino priežasčių, dėl kurių manė, kad šis požiūris yra prieštaringas. Be to, bet kuriuo atveju, nors toks požiūris ir būtų prieštaringas, jo nepakanka įrodyti, kad Parlamentas ir Ombudsmenas buvo slapta susitarę.

239 Dešimta, ieškovė pakartoja savo kaltinimus, susijusius su konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašo galiojimo trukme, t. y., pirma, jog Ombudsmenas palankiai įvertino tai, kad Parlamentas pratęsė minėto sąrašo galiojimą, neatsižvelgdamas į tai, kad jis neatsakė į ieškovės prašymą pratęsti šio sąrašo galiojimą, ir, antra, kad Ombudsmenas neištyrė tariamos diskriminacijos, susijusios su ieškovės ir kitų konkurso EUR/A/151/98 laimėtojų padėtimi, iš to spręsdama apie Ombudsmeno nesąžiningumą ir šališkumą. Atsižvelgiant į šiuos kaltinimus, reikia priminti, kad dėl šio sprendimo 125 ir paskesniuose punktuose nurodytų priežasčių ieškovė klaidingai teigia, kad Parlamentas jai neatsakė. Be to, kalbant apie diskriminaciją, padaryto pažeidimo (žr. šio sprendimo 197 ir paskesnius punktus) nepakanka Ombudsmeno nesąžiningumui ar šališkumui įrodyti.

240 Vienuolikta, ieškovė mano esant labai įtartina tai, kad Ombudsmenas nepateikia 2007 m. gegužės 24 d. rašto Parlamentui ir 2007 m. gegužės 31 d. Parlamento atsakymo, kurie buvo susiję su konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašo, į kurį buvo įrašyta ieškovė, galiojimo termino pratęsimu. Kadangi Ombudsmenas šiuos dokumentus pateikė triplike, šis kaltinimas nebeturi pagrindo.

241 Be to, ieškovė mano, jog Ombudsmeno nesąžiningumą ir jo su Parlamentu slaptą susitarimą įrodo tai, kad 2011 m. gegužės 31 d. sprendime Ombudsmenas iškreipė 2007 m. birželio 6 d. Parlamento rašto turinį teigdamas, kad juo buvo pranešta apie sprendimą pratęsti konkurso EUR/A/151/98 kandidatų sąrašo galiojimo terminą.

242 Šiuo klausimu reikia pažymėti, jog 2007 m. birželio 6 d. rašte Parlamento atstovas nurodė, kad 2007 m. gegužės 15 d. ieškovės laiškas, kuriame ji prašė pratęsti konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašo galiojimą, buvo perduotas atsakyti ir Parlamentas skyrė jam visą dėmesį. Be to, Parlamento atstovas ieškovei nurodė, kad Ombudsmeno prašymu, kol jis išnagrinės bylą, Parlamento generalinis sekretorius paprašė savo tarnybų „pradėti [minėto rezervo sąrašo] [galiojimo] pratęsimo iki 2007 m. rugpjūčio 31 d. procedūrą“.

243 Be to, 2011 m. kovo 31 d. sprendime Ombudsmenas laikėsi tokios nuomonės:

„Dėl to, ar Parlamentas turėjo pasiūlyti aiškų atsakymą į skundo pateikėjos 2007 m. gegužės 15 d. laišką, reikia priminti, kad tame laiške skundo pateikėja prašė Parlamento pratęsti nagrinėjamo rezervo sąrašo galiojimą. Ombudsmeno nuomone, akivaizdu, kad pagal gero administravimo principą Parlamentas turėjo atsakyti į šį laišką. Vis dėlto išsamiai išnagrinėjus [skunde] pateiktus teiginius matyti, kad toks atsakymas buvo išsiųstas. 2007 m. birželio 6 d. rašte Parlamentas pranešė skundo pateikėjai, kad, gavęs Ombudsmeno prašymą, jis nusprendė pratęsti nagrinėjamo rezervo sąrašo galiojimą iki 2007 m. rugpjūčio 31 d. Skundo pateikėja nusiuntė šio laiško kopiją Ombudsmenui 2007 m. birželio 8 d. Taigi dėl šio bylos aspekto [negalima] pripažinti jokio netinkamo administravimo atvejo.“

244 Atsižvelgiant į tai, kas nurodyta pirmiau, akivaizdu, kad 2007 m. birželio 6 d. Parlamento raštas reiškia atsakymą į 2007 m. gegužės 15 d. laišką. Tuomet reikia pažymėti, kad tame rašte ieškovei buvo pranešta apie konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašo galiojimo pratęsimo iki 2007 m. rugpjūčio 31 d. procedūros pradėjimą. Kadangi tai buvo Parlamento generalinio sekretoriaus iniciatyva, kadangi ji reiškė jo sutikimą dėl tokio pratęsimo ir kadangi apie ją buvo pranešta ieškovei, ji turėjo suvokti, kad minėto sąrašo galiojimas bus pratęstas iki 2007 m. rugpjūčio 31 d. Todėl šis raštas nėra nei Ombudsmeno nesąžiningumo, nei Ombudsmeno ir Parlamento slapto susitarimo įrodymas.

245 Dvylikta, ieškovės nuomone, tai, kad Ombudsmenas atsakymą į jos 2009 m. spalio 19 d. ir 2008 m. sausio 24 d. laiškus pateikė 2008 m. liepos 1 d., t. y. netrukus po to, kai 2008 m. gegužės 6 d. ji kreipėsi į Tarybai pirmininkaujančią Prancūziją dėl savo skundų Ombudsmenui, įrodo slaptą Ombudsmeno ir Parlamento susitarimą, dėl kurio minėta pirmininkaujančioji valstybė siuntė užklausas. Šis kaltinimas yra nepagrįstas. Iš tiesų per posėdį ieškovė patvirtino, kad ši aplinkybė neįrodo tokio slapto susitarimo buvimo. Be to, Ombudsmeno atsakymas į ieškovės laiškus netrukus po užklausos Parlamentui, kurį ieškovė laiko tik tikėtinu, nėra Ombudsmeno ir Parlamento slapto susitarimo įrodymas.

246 Todėl ieškovės nurodytos aplinkybės, vertinamos atskirai ar kartu, neleidžia įrodyti Ombudsmeno nesąžiningumo, šališkumo ar subjektyvaus požiūrio. Be to, įvairūs ieškovės argumentai, vertinami atskirai ar kartu, neleidžia įrodyti Ombudsmeno ir Parlamento slapto susitarimo.

247 Dėl ieškovės kaltinimo piktnaudžiavimu įgaliojimais reikia priminti, kad piktnaudžiavimo įgaliojimais sąvoka Sąjungos teisėje turi tiksliai apibrėžtą reikšmę ir apima situaciją, kai administracinė valdžios institucija naudojasi savo įgaliojimais kitu tikslu nei tas, kuriam tie įgaliojimai jai buvo suteikti. Sprendimu piktnaudžiaujama įgaliojimais, tik jei remiantis objektyviomis, reikšmingomis ir

sutampančiomis aplinkybėmis paaiškėja, kad jis priimtas kitais tikslais, nei nustatyta (1997 m. birželio 25 d. Sprendimo *Italija / Komisija*, C-285/94, Rink., EU:C:1997:313, 52 punktas ir 2013 m. balandžio 12 d. Sprendimo *Du Pont de Nemours (France) ir kt. / Komisija*, T-31/07, EU:T:2013:167, 334 punktas).

248 Nė vienas iš ieškovės pirmiau pateiktų argumentų, remiantis objektyviomis, reikšmingomis ir sutampančiomis aplinkybėmis, neleidžia pripažinti, kad Ombudsmenas priėmė savo sprendimus siekdamas nuslėpti savo pažeidimus ir Parlamento pažeidimus, kuriuos šis padarė tvarkydamas konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašą.

249 Todėl reikia atmesti visą trečiąjį ieškovės pateiktą pagrindą.

4. Dėl neteisėtų veiksmų, padarytų pažeidus rūpestingumo ir „gero administravimo“ principus, protingo termino principą, Gero elgesio kodekso 14 ir 17 straipsnius ir Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnį

a) Įžanga

250 Ketvirtuoju pagrindu ieškovė nurodo, kad atlikdamas nagrinėjamus tyrimus Ombudsmenas pažeidė rūpestingumo ir „gero administravimo“ principus, protingo termino principą, Gero elgesio kodekso 14 ir 17 straipsnius ir Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnį.

251 Ieškovės kaltinimai, pateikti kartu su šiuo pagrindu, susiję su Ombudsmeno aplaidumu atliekant nagrinėjamus tyrimus, jo klaidų nuslėpimu ir tariamo konfidencialumo patikrinimo nebuvimu, sutampa su kaltinimais, kuriuos ji pateikė kartu su pirmaisiais trimis pagrindais. Todėl reikia remtis šių kaltinimų vertinimu nagrinėjant šiuos pagrindus.

b) Dėl protingo termino

252 Kalbant apie tariamą protingo termino pažeidimą reikia priminti, kad pagal Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnį kiekvienas asmuo turi teisę į tai, kad Sąjungos institucijos, įstaigos ir organai jo reikalus tvarkytų nešališkai, teisingai ir per kiek įmanoma trumpesnį laiką. Be to, buvo nuspręsta, kad jeigu procedūros trukmė nėra nustatyta Sąjungos teisės nuostatoje, termino, per kurį institucija priėmė ginčijamą aktą, protingumą reikia vertinti atsižvelgiant į kiekvienos bylos aplinkybių visumą, ypač į bylos svarbą suinteresuotajam asmeniui, jos sudėtingumą ir dalyvaujančių šalių elgesį. Taigi termino protingumas negali būti nustatytas remiantis abstrakčiai apibrėžta, tikslia viršutine riba, bet turi būti vertinamas kiekvienu konkrečiu atveju, atsižvelgiant į bylos aplinkybes (žr. 2013 m. rugsėjo 16 d. Sprendimo *De Nicola / BEI*, T-264/11 P, Rink. VT, EU:T:2013:461, 49 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

253 Šioje byloje ieškovė laikosi nuomonės, kad Ombudsmenas pažeidė jam tenkančią pareigą išnagrinėti bylą per protingą terminą, nes, pirma, užtruko beveik 3 metus po to, kai buvo priimtas 2007 m. spalio 22 d. sprendimas, kad pripažintų, jog dar reikia tam tikrų patikslinimų, ir, antra, jam prireikė daugiau nei 4 metų galutinai užbaigti tyrimą. Be to, ji kaltina Ombudsmeną į įvairius laiškus atsakius per neprotingą terminą.

254 Atsižvelgiant į šiuos kaltinimus, reikia skirti, pirma, laikotarpį nuo 2007 m. spalio 22 d. sprendimo priėmimo iki Ombudsmeno tyrimo savo iniciatyva pradėjimo 2010 m. birželio 29 d., per kurį ieškovė keletą kartų kreipėsi į Ombudsmeną (toliau – pirmasis laikotarpis), ir, antra, laikotarpį nuo tyrimo savo iniciatyva pradžios 2010 m. birželio 29 d. iki 2011 m. kovo 31 d. sprendimo užbaigti šį tyrimą priėmimo (toliau – antrasis laikotarpis). Iš tiesų tai, ar Ombudsmenas paisė protingo termino, reikia vertinti atsižvelgiant ne į šalių įvairiuose dokumentuose pateiktų motyvų pagrįstumą, bet į tai, kaip vyko procedūros, per kurias buvo priimti šie dokumentai.

255 Taigi pirmasis laikotarpis buvo susijęs ne su procedūra tikrąja šio žodžio prasme, bet su ieškovės prašymais Ombudsmenui, į kuriuos jis turėjo atsakyti per protingą terminą. Tačiau antrasis laikotarpis konkrečiai susijęs su tyrimo procedūra, per kurią buvo priimtas sprendimas.

256 Kalbant apie pirmąjį laikotarpį, pasakytina, kad 2008 m. sausio 24 d. ieškovė pareikalavo atnaujinti tyrimą, remdamasi tuo, kad Ombudsmenas neatsakė jai ir 2007 m. spalio 22 d. sprendime atsižvelgė į jos 2007 m. spalio 19 d. laiške nurodytas aplinkybes. 2008 m. liepos 1 d. Ombudsmenas atsakė į šiuos laiškus, atsisakydamas iš naujo pradėti tyrimą. Taigi Ombudsmenas atsakė atitinkamai per 8 ir 5 mėnesius nuo ieškovės laiškų išsiuntimo, nenurodęs jokios konkrečios aplinkybės, kuri pateisintų šiuos atsakymo terminus. Iš tiesų, nesant kitų aplinkybių šioje byloje, pateiktas atsakymas atsisakyti atnaujinti tyrimą nepateisina tokios termino trukmės.

257 2008 m. liepos 14 d. ieškovė paprašė Ombudsmeno pateikti tam tikrus dokumentus, susijusius su jos įrašymui į konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašą suteiktu viešumu. 2008 m. liepos 21 d. Ombudsmenas atsakė į šį laišką. Šio atsakymo terminas yra protingas.

258 2008 m. rugpjūčio 1 d. ieškovė atsakė Ombudsmenui į jo 2008 m. liepos 21 d. raštą. 2008 m. spalio 1 d. Ombudsmenas atsakė į šį laišką. Šis atsakymo terminas yra protingas.

259 2008 m. spalio 8 d. ieškovė sureagavo į 2008 m. spalio 1 d. Ombudsmeno raštą. Ieškovės laiško pabaigoje yra toks sakinys: „draudžiu jums man dar kartą rašyti“. Atsižvelgiant į šio laiško turinį, Ombudsmeno negalima kaltinti tuo, kad jis neatsakė į jį.

260 Kalbant apie atsakymus į P. laiškus, reikia pasakyti, kad ieškovė negali remtis galimai neprotingu šių atsakymų terminu, nes šie atsakymai buvo skirti ne jai.

261 Kalbant apie antrąjį laikotarpį, negalima teigti, kad laikotarpis nuo 2010 m. birželio 29 d., kai Ombudsmenas pradėjo tyrimą savo iniciatyva, iki 2011 m. kovo 31 d., kai buvo priimtas sprendimas užbaigti šį tyrimą, buvo neprotingas, nes šias dvi datas skiria mažiau nei vieni metai.

262 Dėl to, kad ieškovė kaltina Ombudsmeną tuo, kad Parlamento pastabas, kurias pats gavo 2007 m. kovo 20 d., Ombudsmenas pateikė jai 2007 m. gegužės 3 d., Ombudsmenas teisingai pažymi, kad savo 2007 m. gegužės 3 d. rašte ne tik perdavė Parlamento nuomonę. Jis taip pat pranešė ieškovei apie savo sprendimą pradėti tyrimą, o tai suponuoja analizę. Todėl minėtas terminas nėra neprotingas.

c) Dėl Gero elgesio kodekso laikymosi

263 Dėl to, kad ieškovė kaltina Gero elgesio kodekso 14 ir 17 straipsnių pažeidimu, reikia pažymėti, kad šis kodeksas nėra norminis aktas, tai Parlamento rezoliucija, kuria iš dalies pakeičiamas jam Ombudsmeno pateiktas projektas ir Komisija kviečiama parengti šią sritį reglamentuojančio teisėkūros akto projektą (žr. 2010 m. gegužės 11 d. Sprendimo *PC-Ware Information Technologies / Komisija*, T-121/08, Rink., EU:T:2010:183, 90 punktą ir nurodytą teismo praktiką). Be to, minėto kodekso įžangoje Ombudsmenas nurodė, kad tai nėra teisiškai privalomas dokumentas.

264 Taigi priimdamas Gero elgesio kodeksą Ombudsmenas nesiekė priimti teisės normų, kurios suteiktų teises privatiems asmenims. Todėl jų nesilaikymo nepakanka, kad būtų konstatuotas pakankamai akivaizdus teisės normos, kuria siekiama suteikti teises privatiems asmenims, pažeidimas, galintis užtraukti Sąjungos atsakomybę. Šio kodekso nuostatos gali užtraukti Sąjungos atsakomybę tik jeigu jomis išreiškiama Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnyje įtvirtinta pagrindinė teisė į gerą administravimą.

265 Dėl ieškovės kaltinimo, kad Ombudsmenas dažnai neatsakydavo į jos laiškus ar nepatvirtindavo jų gavimo keletą mėnesių ir taip pažeidė Gero elgesio kodekso 14 ir 17 straipsnius, Bendrasis Teismas mano, kad šį kaltinimą reikia atmesti, nes jam trūksta apibrėžtumo. Iš tiesų ieškovė nepatikslina, į kokius laiškus nebuvo atsakyta ar kokių laiškų gavimo patvirtinimo ji negavo. Be to, kalbant apie Gero elgesio kodekso 14 straipsnyje įtvirtintą taisyklę, kad per dvi savaites turi būti siunčiamas kiekvienai institucijai skirto laiško gavimo patvirtinimas, Bendrasis Teismas pažymi, kad tai tėra paprasta formali taisyklė, kuri nėra aiškiai numatyta Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnyje. Taigi šios taisyklės nesilaikymas negali reikšti pakankamai akivaizdaus teisės normos, kuria siekiama suteikti teises privatiems asmenims, pažeidimo, galinčio užtraukti Sąjungos atsakomybę.

266 Kalbant apie tai, kad ieškovė remiasi Gero elgesio kodekso 17 straipsnyje įtvirtinta taisykle, jog pareigūnas užtikrina, kad dėl kiekvieno institucijai pateikto prašymo ar skundo sprendimas būtų priimtas per protingą terminą, nedelsiant ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per du mėnesius nuo prašymo ar skundo gavimo dienos, Bendrasis Teismas laikosi nuomonės, kad dviejų mėnesių terminas nėra privalomasis terminas. Tai, ar nagrinėjant skundą buvo laikytasi Pagrindinių teisių chartijoje numatyto protingo termino, reikia vertinti atsižvelgiant į bylos aplinkybes. Tačiau protingo termino principo laikymosi nagrinėjant skundą klausimas jau buvo analizuojamas šio sprendimo 252 ir paskesniuose punktuose.

267 Dėl pirmiau nurodytų priežasčių reikia atmesti ieškovės argumentus, paremtus Gero elgesio kodekso 14 ir 17 straipsniais.

d) Dėl galimybės susipažinti su byla nebuvimo

268 Dėl ieškovės teiginio, kad „Ombudsmeno požiūris per visą procedūrą taip pat reiškia Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio pažeidimą <...> dėl <...> galimybės susipažinti su byla nebuvimo, skaidrumo stokos“, Bendrasis Teismas laikosi nuomonės, kad ieškovė pakankamai nepatikslina savo kaltinimo. Ji nenurodo, kaip Ombudsmenas šioje byloje pažeidė galimybės susipažinti su byla suteikimo ir skaidrumo pareigas. Todėl šį kaltinimą reikia atmesti.

e) Išvada

269 Atsižvelgiant į tai, kas nurodyta pirmiau, iš kaltinimų, sutampančių su kaltinimais, kurie buvo pateikti kartu su ankstesniais pagrindais, pažeidimą lemia tik atsakymas į šio sprendimo 256 punkte nurodytus laiškus per neprotingą terminą. Kadangi ieškovė turi teisę į tai, kad jos prašymai būtų išnagrinėti per protingą terminą, šio termino nesilaikymas reiškia pakankamai akivaizdų teisės normos, kurios tikslas – suteikti teises privatiems asmenims, pažeidimą, galintį užtraukti Sąjungos atsakomybę.

D – *Dėl žalos ir priežastinio ryšio*

a) Pirminės pastabos

270 Ieškovė teigia, kad dėl Ombudsmeno padarytų pažeidimų patyrė turtinę ir neturtinę žalą.

271 Kalbant apie turtinę žalą, pasakytina, kad ieškovė iš esmės nurodo, kad dėl Ombudsmeno padarytų pažeidimų ji prarado rimtą galimybę įsidarbinti kaip pareigūnė. Todėl ieškovė reikalauja sumokėti jai „darbo užmokestį“ nuo 2005 m. birželio mėn. iki 2026 m. kovo 31 d., t. y. nuo jos įrašymo į konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašą iki įprasto pensinio amžiaus, įskaitant teises į pensiją ar bent dalį šios sumos, siekiant atsižvelgti į prarastą galimybę. Ieškovės nuomone, siekiant įvertinti prarastą galimybę, Bendrasis Teismas galėtų taikyti koeficientą, išreiškiantį prarastą galimybę būti paskirtam, visų pirma atsižvelgiant į tai, kad ji buvo vienintelė rezervo sąraše likusi kandidatė. Ieškovė mano, kad praeityje patyrė 559 382,13 EUR žalą. O siekdama įvertinti būsimą žalą, ji prašo Bendrojo Teismo

įpareigoti Ombudsmeną nuo 2011 m. gegužės mėn. iki 2026 m. kovo mėn. kas mėnesį mokėti jai grynąsias sumas ar bent jų dalį, atitinkančias AD pareigų grupės pareigūnams nustatytą darbo užmokestį, pradedant nuo AD 9 lygio 2 pakopos antrųjų metų, atsižvelgiant į įprastą to paties lygio pareigūno stažą, įgytą mokant atitinkamas senatvės pensijos draudimo įmokas ieškovės naudai, ir įmokas į sveikatos draudimo sistemą.

272 Dėl neturtinės žalos ieškovė laikosi nuomonės, kad patyrė šią žalą dėl Parlamento kerštavimo jai ir akivaizdaus Ombudsmeno aplaidumo apsaugant piliečių teises. Ji mano, kad Ombudsmeno pradėta procedūra tebuvo laiko, energijos ir pinigų švaistymas. Be to, ji nurodo praradusi visą pasitikėjimą šiuo pagal Sutartį įsteigtu organu, kuris turi teikti jai pagalbą, dėl jo požiūrio, sukėlusio ieškovei neturtinę žalą. Paprasti atsiprašymai negali atlyginti dėl šių pažeidimų padarytos psichologinės žalos, o Ombudsmeno tyrimas savo iniciatyva niekaip neleido ištaisyti 2007 m. spalio 22 d. sprendime padarytų klaidų. Taigi pagal pačios ieškovės vertinimą *ex æequo et bono* ji patyrė 50 000 EUR neturtinę žalą. Ombudsmenas ginčija visus šiuos ieškovės argumentus.

273 Siekiant įvertinti visus šiuos argumentus, reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką Sąjungos atsakomybė kyla tik tuomet, jeigu ieškovas iš tikrųjų patyrė realią ir neginčijamą žalą (1982 m. sausio 27 d. Sprendimo *De Franceschi / Taryba ir Komisija*, 51/81, EU:C:1982:20, 9 punktas ir 1996 m. sausio 16 d. Sprendimo *Candiotte / Taryba*, T-108/94, Rink., EU:T:1996:5, 54 punktas).

274 Būtent ieškovė turi pateikti Sąjungos teismui tokios žalos buvimo ir jos dydžio įrodymus (šiuo klausimu žr. 1976 m. gegužės 21 d. Sprendimo *Roquette frères / Komisija*, 26/74, Rink., EU:C:1976:69, p. 677, 22–24 punktus; 1996 m. sausio 9 d. Sprendimo *Koelman / Komisija*, T-575/93, Rink., EU:T:1996:1, 97 punktą ir 1998 m. balandžio 28 d. Sprendimo *Dorsch Consult / Taryba ir Komisija*, T-184/95, Rink., EU:T:1998:74, 60 punktą). Be to, yra nuspręsta, kad ieškinio dėl žalos atlyginimo negalima atmesti, jeigu, nepaisant jos apskaičiavimo netikslumų, žala yra neginčijama ir ekonomiškai įvertinama (šiuo klausimu žr. 68 punkte minėto Sprendimo *Agraz ir kt. / Komisija*, EU:C:2006:708, 42 punktą).

275 Galiausiai yra nuspręsta, kad priežastinis ryšys nagrinėjant ieškinį dėl žalos atlyginimo pripažįstamas tuomet, kai egzistuoja pakankamai tiesioginis priežasties ryšys, kurį įrodyti turi ieškovas, tarp institucijos elgesio, dėl kurio jai priekaištaujama, ir nurodytos žalos. Taigi elgesys, kuriuo kaltinama, turi būti lemiama žalos priežastis (žr. 2009 m. gruodžio 18 d. *Sprendimo Arizmendi ir kt. / Taryba ir Komisija*, T-440/03, T-121/04, T-171/04, T-208/04, T-365/04 ir T-484/04, Rink., EU:T:2009:530, 85 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

b) Dėl turtinės žalos ir šios žalos bei Ombudsmeno padarytų pažeidimų priežastinio ryšio

276 Pirmiausia reikia atmesti ieškovės reikalavimą įpareigoti Sąjungą atlyginti ieškovei žalą už Ombudsmeno padarytus pažeidimus, kiek šiuo reikalavimu siekiama viso darbo užmokesčio, kurį ieškovė būtų gavusi, jeigu būtų buvusi įdarbinta nuo 2005 m. birželio mėn., kai ji buvo įrašyta į konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašą, iki įprasto pensinio amžiaus, įskaitant teises į pensiją.

277 Iš tiesų ieškovės įrašymas į konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašą nesuteikia jai teisės būti įdarbintai. Šiai teisei atsirasti kliudo diskrecija, kurią institucijos turi įdarbindamos konkursų laimėtojus. Todėl žala, patirta dėl pažeidimo, paveikusio asmens įrašymą į konkurso kandidatų rezervo sąrašą, negali atitikti dėl šios teisės praradimo negautų pajamų (šiuo klausimu žr. 2008 m. vasario 21 d. Sprendimo *Komisija / Girardot*, C-348/06 P, Rink., EU:C:2008:107, 65 punktą).

278 Iš to darytina išvada, kad Ombudsmeno padarytų pažeidimų negalima laikyti sukėlusiais žalą, prilygstančią žalai, kurią patyrė asmuo, turėjęs teisę būti įdarbintas.

279 Toliau kalbant apie ieškovės nurodytą galimybės įsidarbinti praradimą, Bendrasis Teismas mano, kad, priešingai nei Ombudsmeno teiginiai, šis reikalavimas nėra nepriimtinas dėl to, kad yra nepakankamai tikslus.

280 Iš tiesų, nors Teisingumo Teismas yra pripažinęs, kad yra labai sunku ar net neįmanoma apibrėžti metodo, kuris leistų tiksliai apskaičiuoti galimybę būti įdarbintam institucijoje, taigi įvertinti žalą, patirtą dėl šios galimybės praradimo (277 punkte minėto Sprendimo *Komisija / Girardot*, EU:C:2008:107, 60 punktas), iš to jis nepadarė išvados, kad reikalavimą atlyginti žalą, patirtą dėl prarastos galimybės, reikia iš karto atmesti kaip nepriimtiną ar nepagrįstą. Šioje byloje ieškovė gana tiksliai nurodė prarastos galimybės apskaičiavimo metodą. Iš tiesų remdamasi teismo praktika, suformuluota Sprendime *Girardot*, ji reikalavo taikyti jai darbo užmokesčio vertės koeficientą, lyg nuo 2005 m. birželio mėn. iki 2026 m. ji būtų buvusi įdarbinta kaip AD 8 lygio 4 pakopos darbuotoja, atsižvelgiant į įprastą pareigūno stažą, įgytą mokant atitinkamas įmokas į pensijų sistemą ir į sveikatos sistemą, ir atsižvelgiant į tai, kad ji buvo vienintelė konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąraše likusi kandidatė.

281 Vis dėlto ieškovės reikalavimą atlyginti žalą už prarastą galimybę būti įdarbintai reikia atmesti, nes tarp šios žalos ir Ombudsmeno padarytų pažeidimų nėra pakankamo tiesioginio ryšio.

282 Iš tiesų tai, kad Ombudsmenas iškreipė 2006 m. spalio 22 d. Parlamento nuomonės turinį (žr. šio sprendimo 102 ir paskesnius punktus), nereiškia, kad ieškovė prarado galimybę būti įdarbinta. Net jeigu Ombudsmenas ir būtų konstatavęs, jog Parlamentas savo nuomonėje nenurodė, kad rezervo sąrašas, į kurį buvo įrašyta ieškovė, buvo pateiktas kitoms Sąjungos institucijoms, įstaigoms ir organams, tai nebūtų lėmę nei Ombudsmeno išvados, kad šis sąrašas buvo pateiktas kitoms Sąjungos institucijoms, įstaigoms ir organams, nei ieškovės galimybės būti įdarbintai praradimo.

283 Kalbant apie Ombudsmeno rūpestingumo pareigos pažeidimą, reikia pripažinti, kad lemiama ieškovės galimai prarastos galimybės įsidarbinti priežastis buvo Parlamento, o ne Ombudsmeno veiksmai. Iš tiesų ieškovė potencialiai prarado galimybę būti įdarbinta, tik jeigu Parlamentas, pirma, neinformavo savo GD ir kitų Sąjungos institucijų, įstaigų ir organų apie ieškovės įrašymą į konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašą ir, antra, neįrašė ieškovės į šį sąrašą tokiam pat laikui, kokiam jis buvo įrašęs į jį kitus šio konkurso laimėtojus.

284 Jeigu Ombudsmenas būtų konstatavęs, kad Parlamentas neįvykdė jam tenkančios gero administravimo pareigos, laiku nepateikęs savo GD ir kitoms Sąjungos institucijoms, įstaigoms ir organams informacijos apie ieškovės įrašymą į konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašą ir nesuteikęs ieškovei tokios pat buvimo rezervo sąraše trukmės kaip kitiems laimėtojams, Ombudsmenas būtų turėjęs bendradarbiauti su Parlamentu ir surasti draugišką sprendimą, siekiant pašalinti netinkamo administravimo atvejį ir patenkinti ieškovės reikalavimus. Jeigu draugiškas sprendimas nėra įmanomas arba jis nebuvo pasiektas, Ombudsmenas gali arba pateikti kritinę pastabą, arba surašyti ataskaitą su rekomendacijų projektais, kuria remiantis gali būti surašyta specialioji ataskaita su rekomendacijomis (žr. Sprendimo 94/262 3 straipsnio 5–7 dalis ir Įgyvendinimo nuostatų 6–8 straipsnius).

285 Kaip pripažino ieškovė, nė viena iš šių priemonių, kurių Ombudsmenas ėmėsi Parlamento atžvilgiu, nėra teisiškai privaloma. Ar bendradarbiaujant bus pasiektas draugiškas sprendimas, priklauso ir nuo Ombudsmeno, ir nuo Parlamento. Tačiau kadangi priemonės, kurių Ombudsmenas gali imtis Parlamento atžvilgiu, neturi privalomosios galios, šių priemonių negalima laikyti lemiama žalos, pasireiškusios ieškovės galimybės būti įdarbintai praradimu, priežastimi (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 275 punkte minėto Sprendimo *Arizmendi ir kt. / Taryba ir Komisija*, EU:T:2009:530, 93 punktą).

286 Pastarojo vertinimo nepaneigia ieškovės argumentas, kad Parlamentas visuomet laikėsi Ombudsmeno rekomendacijų ir kad Parlamento atsisakymas galėjo būti pagrindas pareikšti Parlamentui ieškinį dėl žalos atlyginimo. Iš tiesų ieškovė neįrodo savo teiginio dėl šių rekomendacijų laikymosi. Be to, net jei jis ir būtų įrodytas, dėl to tarp Ombudsmeno padarytų pažeidimų ir ieškovės prarastos galimybės būti

įdarbintai neatsirastų pakankamo priežastinio ryšio. Taip pat tai, kad Parlamento atsisakymas laikytis Ombudsmeno rekomendacijų gali suteikti pagrindą pareikšti ieškinį dėl žalos atlyginimo, nepadaro šių rekomendacijų privalomų.

287 Galiausiai, kalbant apie tai, kad Ombudsmenas nesilaikė protingo termino (žr. šio sprendimo 252 ir paskesnius punktus), reikia pripažinti, kad Ombudsmeno vėlavimas atsakyti į kai kuriuos ieškovės laiškus negali būti lemiama ieškovės prarastos galimybės būti įdarbintai priežastis. Iš tiesų tarp vėlavimo išsiųsti šiuos atsakymus ir ieškovės prarastos galimybės įsidarbinti kaip pareigūnei nėra pakankamo tiesioginio ryšio. Negalima daryti prielaidos, kad per protingą terminą pateikto atsakymo turinys būtų buvęs kitoks ir kad jis būtų palankus ieškovei.

c) Dėl neturtinės žalos ir šios žalos bei Ombudsmeno padarytų pažeidimų priežastinio ryšio

288 Pirmiausia reikia pažymėti, kad tariamas Parlamento kerštavimas ieškovei nereiškia Ombudsmeno neteisėto elgesio, tad dėl šios priežasties šioje byloje, kuri susijusi tik su Sąjungos atsakomybe dėl Ombudsmeno elgesio, negalima atlyginti jokios neturtinės žalos.

289 Be to, ieškovės teiginys, kad dėl Ombudsmeno padarytų pažeidimų „ji prarado pinigus“, reiškia turtinę žalą. Tačiau reikia pripažinti, jog šis teiginys yra pernelyg neapibrėžtas, kad būtų galima nustatyti, ar ši žala yra reali ir neginčijama, todėl jis neturi reikšmės šios bylos ginčo išsprendimui.

290 Dėl ieškovės nuomonės, kad dėl Ombudsmeno padarytų pažeidimų atsirado laiko ir energijos praradimo jausmas ir buvo prarastas pasitikėjimas šiuo organu, reikia pažymėti, kad nepaneigiama, kad Parlamento nuomonės turinio iškreipimas ir rūpestingumo stoka atliekant tyrimo pareigas, susijusias su 2007 m. spalio 22 d. sprendimu, neabejotinai paveikė ieškovės pasitikėjimą institucija, kuri buvo sukurta kovoti su Sąjungos institucijų netinkamo administravimo atvejais. Be to, Ombudsmeno tyrimo savo iniciatyva kontekste jo rūpestingumo stoka atliekant tyrimo pareigas, kiek tai susiję su diskriminacija dėl ieškovės įrašymo į konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašą trukme, palyginti su kitais laimėtojais, neabejotinai pakirto ieškovės pasitikėjimą Ombudsmeno institucija. Šį jausmą papildomai sustiprino neprotingas atsakymo į kai kuriuos ieškovės laiškus, kuriuose ji prašė atnaujinti tyrimą remdamasi tuo, kad 2007 m. spalio 22 d. sprendimas buvo klaidingas, terminas. Šios klaidos neabejotinai sukėlė ieškovei jausmą, kad ji prarado laiką ir energiją, įrodinėdama Ombudsmenui Parlamento netinkamo administravimo atvejį, susijusį su jos įrašymu į minėtą sąrašą.

291 Ombudsmeno padarytų pažeidimų sukeltą žalą mažina kai kurie jo veiksmai. Pavyzdžiui, Ombudsmenas 2010 m. birželio 29 d. ištaisė klaidingą Parlamento nuomonės perteikimą 2007 m. spalio 22 d. sprendime (žr. šio sprendimo 166 punktą). Ombudsmenas atsiprašė už pavėluotus atsakymus ir klaidas. Galiausiai Ombudsmenas pradėjo naują tyrimą savo iniciatyva.

292 Tačiau šioje byloje (291 punkte) nurodytų Ombudsmeno veiksmų, kurių jis ėmėsi, nepakanka, kad būtų visiškai kompensuota neturtinė žala, patirta dėl padarytų pažeidimų. Iš tiesų Ombudsmenas pradėjo tyrimą savo iniciatyva tik po to, kai ieškovė pareiškė, kad 2007 m. spalio 22 d. sprendime yra klaidų, ir tai įvyko tik įsikišus Parlamento narei. Visų pirma kalbant apie tai, kad Ombudsmenas minėtame sprendime iškreipė Parlamento nuomonės turinį, reikia pripažinti, kad ieškovė tai nurodė savo 2008 m. rugpjūčio 1 d. laiške ir kad Ombudsmenas iš pradžių neištaisė šio iškreipimo (žr. 2008 m. spalio 1 d. laišką). Tik 2010 m. birželio 1 d. gavęs P. laišką ir praėjus daugiau nei 1,5 metų nuo tos dienos, kai ieškovė nurodė minėtą iškreipimą, Ombudsmenas savo 2010 m. birželio 29 d. rašte pripažino tą klaidą ir ją ištaisė. Tokiomis aplinkybėmis Ombudsmeno atsiprašymai ir klaidos ištaisymas neleidžia visiškai atlyginti ieškovės neturtinės žalos, patirtos dėl minėto iškreipimo. Be to, Ombudsmeno tyrimas savo iniciatyva neleido visiškai atlyginti neturtinės žalos, patirtos dėl Ombudsmeno rūpestingumo stokos atliekant tyrimus gavus skundą, nes jis tinkamai neištyrė rezervo sąrašo, į kurį buvo įrašyta ieškovė, perdavimo Parlamento GD ir kitoms Sąjungos institucijoms, įstaigoms ir organams klausimo. Tai, kad ieškovė prieštaravo šiam tyrimui savo iniciatyva, neleidžia

suabejoti tuo, kad dėl Ombudsmeno rūpestingumo stokos tiriant skundą ieškovė prarado pasitikėjimą juo. Atvirkščiai, ieškovės prieštaravimą Ombudsmeno tyrimui savo iniciatyva paskatino šis pasitikėjimo praradimas. Galiausiai Ombudsmeno atsiprašymai neleidžia atlyginti visos neturtinės žalos, susijusios su ieškovės pasitikėjimo praradimu dėl Ombudsmeno rūpestingumo stokos atliekant tyrimą pagal skundą, kiek tai susiję su ieškovės ir kitų konkurso laimėtojų įrašymo į konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašą trukmės klausimu.

293 Be to, Ombudsmeno padaryti pažeidimai taip pat buvo priežastis, nulėmusi ieškovės pasitikėjimo Ombudsmeno institucija praradimą ir suvokimą, kad padavus skundą buvo prarastas laikas ir energija. Taigi tarp minėtų pažeidimų ir reikalaujamos neturtinės žalos yra priežastinis ryšys, kaip tai suprantama pagal 275 punkte minėtą teismo praktiką.

294 Galiausiai ieškovės dėl Ombudsmeno padarytų pažeidimų patirtos neturtinės žalos dydį, atsižvelgiant į bylos aplinkybes, *ex æquo et bono* reikia įvertinti 7 000 EUR.

III – *Dėl reikalavimų taikyti proceso organizavimo ir tyrimo priemones ir dėl naujų kaltinimų pateikimo*

A – *Dėl dublike pakartotų reikalavimų*

295 Kaip nurodyta šio sprendimo 46 ir paskesniuose punktuose, ieškovė prašo Bendrojo Teismo įpareigoti taikyti tam tikras proceso organizavimo ir tyrimo priemones.

296 Pirma, kalbant apie prašymą pateikti tyrimo byloje esančius dokumentus, reikia pažymėti, kad ieškovė pateikė šiuos dokumentus Bendrajam Teismui po to, kai ji susipažino su šiais dokumentais nagrinėjant bylą F-9/12 (žr. ieškovės 2012 m. balandžio 25 d. ir birželio 6 d. raštus). Pirmosios kolegijos pirmininkas pripažino, kad šie dokumentai pridedami prie bylos su sąlyga, kad bus įvertintas jų priimtinumas ir reikšmingumas (žr. 2012 m. gegužės 23 d. ir 2012 m. birželio 19 d. sprendimus).

297 Bendrasis Teismas mano, kad šių dokumentų pateikimas yra priimtinas ir kad jis yra reikšmingas šio ginčo išsprendimui (žr. šio sprendimo 94 ir paskesnius punktus). Todėl, kaip ieškovė pripažįsta savo 2012 m. balandžio 25 d. laiške, dublike suformuluotas prašymas taikyti proceso organizavimo priemones nebeturi pagrindo. Dabar prašymas taikyti proceso organizavimo priemones taikomas tik 2007 m. gegužės 14 d. „pooling“ dokumento daliai, kurios konfidencialumas nebuvo panaikintas. Nepaisydamas to, ar kai kurios šio dokumento ištraukos buvo pagrįstai išlaikytos konfidencialios, Bendrasis Teismas mano, kad, norint priimti sprendimą šioje byloje, nebūtina susipažinti su visu šiuo dokumentu.

298 Antra, nebeturi pagrindo ir prašymas pateikti 2007 m. gegužės 24 ir 31 d. raštus, susijusius su konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašo galiojimo trukmės pratęsimu, nes šie raštai buvo pridėti prie tripliko.

299 Trečia, kiek tai susiję su prašymu asmeniškai iškviesti buvusį ombudsmeną N. Diamandouros, taip pat Ombudsmeno ir Parlamento pareigūnus, atsakingus už ieškovės bylą (žr. šio sprendimo 46 punktą), Bendrasis Teismas mano, kad turi pakankamai informacijos iš šioje byloje pateiktų dokumentų ir gali atsakyti į įvairius ieškovės kaltinimus. Todėl minėtų asmenų nebūtina išklausyti.

B – *Dėl reikalavimų, suformuluotų po to, kai buvo pateiktas triplikas*

1. Įžanga

300 Pateikus tripliką, ieškovė 2012 m. balandžio 25 d., birželio 6 d., spalio 23 d. ir gruodžio 19 d., taip pat 2013 m. lapkričio 6 d. reikalavo galimybės pateikti naujus įrodymus ir naujus argumentus, reikalingus ieškiniui pagrįsti. Kai kuriuose laiškuose ji taip pat prašė Bendrojo Teismo taikyti naujas proceso organizavimo ir tyrimo priemones.

301 Konkrečiai 2012 m. balandžio 25 d. ir birželio 6 d. raštuose ieškovė pateikė tris naujus kaltinimus.

302 Pirma, ieškovė manė, jog tai, kad Parlamento Teisės tarnybos nariui buvo pateikta 2006 m. vasario 21 d. Parlamento rašto, išsiųsto Tarybai, kopija, patvirtino, kad Parlamentas norėjo pakenkti ieškovei, kaip ji tai nurodė savo skunde. Jos teigimu, kadangi nebuvo ištirtos priežastys, dėl kurių minėtos Teisės tarnybos nariui buvo pateikta minėto rašto kopija, tai neleido išaiškėti tiesai. Be to, ji nurodė, kad Ombudsmenas neprašė panaikinti to rašto konfidencialumo.

303 Antra, ieškovės nuomone, iš Parlamento atsiliepimo į ieškinį byloje F-9/12 buvo aišku, kad jos byla buvo sunaikinta ne 2010 m. kovo mėn., bet 2010 m. liepos mėn., t. y. po to, kai Ombudsmenas 2010 m. birželio 29 d. pradėjo tyrimą savo iniciatyva. Iš to ji daro išvadą, kad Parlamentas tyčia sunaikino jos bylą.

304 Trečia, ieškovės nuomone, tai, kad Ombudsmenas ir Parlamentas 2007 m. gegužės 14 d. „pooling“ dokumente užtušavo specializuotų ir nespecializuotų administratorių konkursų kandidatų rezervo sąrašus, kėlė nuostabą. Jos teigimu, Parlamentas konfidencialumo sąvoką aiškino labai šališkai, nes administratorių, kurių kalba yra prancūzų, konkursų kandidatų rezervo sąrašai nebuvo užtušuoti. Taigi ji buvo įsitikinusi, kad administratorių poreikis buvo.

305 2012 m. spalio 23 d. laiške ieškovė prašė Bendrojo Teismo taikant proceso organizavimo ir tyrimo priemones paraginti Parlamentą pateikti savo 2011 m. birželio 30 d. prašymą Ombudsmenui, o Ombudsmeną prašė pateikti savo 2011 m. liepos 1 d. atsakymą Parlamentui, kurie buvo įtraukti į registrus, susijusius su Ombudsmeno turimų dokumentų perdavimu jam 2007 m. gegužės mėn. atlikus tyrimą dėl Parlamento.

306 2012 m. gruodžio 19 d. ieškovė pateikė naujus įrodymus savo ieškiniui pagrįsti, gautus po to, kai Parlamentas ir Taryba atsakė į proceso organizavimo priemones, kurių Tarnautojų teismas ėmėsi byloje F-9/12. Remdamasi šiais įrodymais, ieškovė suformulavo tris kaltinimus.

307 Pirma, ieškovė pakartojo savo kaltinimą, kad jos byla buvo sunaikinta Ombudsmenui pradėjus tyrimą savo iniciatyva. Jos teigimu, Ombudsmeno nereagavimas į Parlamento melą dėl konkurso bylos sunaikinimo reiškė tiesos iškreipimą. Be to, ji teigė, kad Ombudsmenas neištyrė, ar Parlamentas neteisėtai ištrynė jos bylą.

308 Antra, ieškovė kaltina Ombudsmeną neatsižvelgus į tai, kad Parlamentas atliko netinkamo administravimo veiksmą, nors jis nepateikė nei nagrinėjamo rezervo sąrašo, koks jis buvo 2005 m. birželio mėn., nei šio sąrašo išnašų kopijos.

309 Trečia, ieškovė mano, kad jai nebuvo pranešta nei apie nuo 2005 birželio mėn. iki 2007 m. rudens buvusių A7 lygio bendrosios kompetencijos administratorių laisvų darbo vietų skaičių, nei apie tai, kiek jos profilio laikinųjų darbuotojų per šį laikotarpį buvo paskirta dirbti į Sąjungos institucijas, įstaigas ir organus. Tačiau, jos teigimu, tokia informacija būtų leidusi įrodyti, kad ji turėjo visas galimybes būti įdarbinta, ir tai galėjo įrodyti sąžiningas Ombudsmeno tyrimas. Todėl ji prašė Bendrojo Teismo taikyti naują proceso organizavimo priemonę siekiant sužinoti, kiek Parlamente ir Taryboje

nuo 2005 m. iki 2007 m. rugpjūčio mėn. buvo laisvų bendrosios kompetencijos administratorių pareigybių, taip pat kiek per šį laikotarpį buvo įdarbinta panašaus profilio laikinųjų darbuotojų ir kokia buvo įdarbintų asmenų pilietybė.

310 2012 m. gruodžio 19 d. laiške ieškovė taip pat prašė taikyti naujas proceso organizavimo priemones, t. y., pirma, paprašyti Tarybos pateikti laiškus, kuriuos ieškovė jai siuntė 2006 m. vasario 9 d. ir 2007 m. sausio 23 d., ir, antra, paprašyti Tarybos ir Parlamento pateikti raštą, kurį Taryba 2006 m. vasario mėn. per E. siuntė Parlamentui prašydama ieškovės gyvenimo aprašymo ir paraiškos bylos, taip pat visus prašymus dėl galimo Tarybos ir Parlamento susirašinėjimo dėl ieškovės kandidatūros.

311 2013 m. lapkričio 6 d. ieškovė paprašė asmeniškai iškviesti naująją ombudsmenę E. O'Reilly, siekiant išklausyti jos poziciją dėl pirmtako padarytų pažeidimų ir sužinoti, kiek ji juos pripažįsta ar atmeta.

2. Vertinimas

a) Dėl Parlamento Teisės tarnybos nario įtraukimo

312 Dėl ieškovės teiginio, kad 2006 m. vasario 21 d. raštas yra pirmasis Parlamento pasipriešinimo jos įdarbinimui įrodymas, Bendrasis Teismas mano, kad, atsižvelgiant į skundą, 2007 m. spalio 22 d. sprendimą ir į tai, kad ieškovė susipažino su 2006 m. vasario 21 d. raštu pateikus tripliką, šis naujas kaltinimas yra priimtinas.

313 Tačiau tai, kad Parlamento Teisės tarnybos nariui buvo pateikta Parlamento pareigūno 2006 m. vasario 21 d. išsiųsto rašto, kuriuo ieškovės gyvenimo aprašymas ir paraiškos byla buvo perduota atsakingam Tarybos asmeniui, kopija, nėra pirmasis įrodymas, kad Parlamentas kliudė bet kokiam ieškovės įdarbinimui. Iš tiesų ši aplinkybė neįrodo, kad Parlamentas galėjo ką nors iš anksto žinoti apie ieškovės kandidatūrą. Kopijos Teisės tarnybos nariui pateikimą galima paaiškinti administracijos noru įsitikinti procedūrų teisėtumu, glaudžiai įtraukiant nagrinėjamos institucijos Teisės tarnybą. Ši taikomų procedūrų teisėtumo patikra yra teisėta Teisės tarnybos užduočių dalis.

314 Kalbant apie ieškovės nurodytą nuomonę dėl pranešimo apie išankstinę patikrą, kurią 2008 m. kovo 13 d. gavo už duomenų apsaugą atsakingas Parlamento darbuotojas, pasakytina, kad šiuo atžvilgiu ji neturi reikšmės, nes ši nuomonė vėlesnė už nagrinėjamą laišką, o ieškovės gyvenimo aprašymo ir paraiškos bylos pateikimą Parlamento Teisės tarnybai galima pateisinti teisėtomis šios tarnybos užduotimis.

315 Galiausiai dėl ieškovės pastabos, kad Ombudsmenas niekada neprašė panaikinti minėto dokumento konfidencialumo, Bendrasis Teismas laikosi nuomonės, kad, nenurodžius priežasties, dėl kurios Ombudsmenas turėjo prašyti panaikinti šio dokumento konfidencialumą, ši pastaba šioje byloje neturi reikšmės.

b) Dėl Parlamento bylos sunaikinimo

316 Ieškovė teigia, kad Parlamentas sąmoningai sunaikino jos bylą po 2010 m. birželio 29 d., kai buvo pradėtas Ombudsmeno tyrimas savo iniciatyva. Šį kaltinimą ji grindžia 2011 m. birželio 30 d. ir liepos 1 d. Parlamento ir Ombudsmeno tarpusavio raštais, priedu, pridėtu prie atsiliepimo į ieškinį šioje byloje, kuriame pateikiamas Ombudsmeno bylos, susijusios su skundu, dokumentų sąrašas, ir tuo, kad atsiliepime į ieškinį byloje F-9/12 Parlamentas nurodė, kad ieškovės byla buvo sunaikinta 2010 m. liepos mėn.

317 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad Ombudsmenas pateikė 2011 m. birželio 30 d. ir liepos 1 d. raštus, todėl prašymas dėl proceso organizavimo priemonių taikymo šiuo tikslu nebeturi prasmės.

318 Be to, Ombudsmenas šioje byloje nurodė, kad Parlamentas sunaikino ieškovės bylą 2010 m. kovo mėn., t. y. dar prieš Ombudsmenui pradedant tyrimą savo iniciatyva.

319 Savo pastabose dėl proceso organizavimo priemonių byloje F-9/12 Parlamentas teigė padaręs klaidą nurodydamas ieškovės bylos sunaikinimo datą. Jis ištaisė šią datą ir patvirtino, kad ieškovės byla buvo sunaikinta 2010 m. kovo mėn.

320 Be to, priešingai, nei teigia ieškovė, iš 2011 m. birželio 30 d. ir liepos 1 d. raštų neaišku, kad visomis tomis dienomis Parlamentas turėjo ieškovės bylą. Atvirkščiai, 2011 m. birželio 30 d. rašte nurodęs, kad ieškovės byla sunaikinta, Parlamento atstovas paprašė pateikti Ombudsmeno bylos dokumentų, atitinkančių Parlamento bylos dokumentus, kurių kopijas Ombudsmenas gavo atlikdamas patikrą, kopijas.

321 Galiausiai, nors dokumentų, įeinančių į Ombudsmeno bylą dėl skundo, sąraše esantis įrašas „Konfidencialūs dokumentai, gauti tiriant bylos medžiagą“ chronologiškai patenka į 2010 m. birželio 1–10 d. laikotarpį, ši aplinkybė neįrodo, kad Parlamentas nesunaikino šių dokumentų 2010 m. kovo mėn. Iš tiesų, iš 2010 m. birželio 10 d. prie bylos medžiagos pridėto rašto matyti, kad nuo to laiko, kai Ombudsmenas gavo šiuos dokumentus, iki to laiko, kol jis patikrino Parlamento dokumentus ir įtraukė juos į savo bylą, praėjo tam tikras laikas.

322 Atsižvelgiant į tai, kas nurodyta pirmiau, matyti, kad ieškovė neįrodė, kad Parlamentas sunaikino jos bylą jau prasidėjus Ombudsmeno tyrimui savo iniciatyva. Be to, dėl šio sprendimo 209 ir paskesniuose punktuose nurodytų priežasčių Ombudsmenas nepadarė pažeidimo, neištyręs Parlamento atlikto ieškovės bylos sunaikinimo.

c) Dėl 2005–2007 m. buvusių laisvų pareigybių

323 Siekdama įrodyti, kad turėjo visas galimybes būti įdarbinta nuo 2005 m. birželio mėn. iki 2007 m. rugpjūčio mėn., jeigu Parlamentas nebūtų kliudęs jos paskyrimui, ieškovė prašo pateikti nuo 2005 birželio mėn. iki 2007 m. rugpjūčio mėn. buvusių A7 lygio bendrosios kompetencijos administratorių laisvų darbo vietų sąrašą ir nurodyti, kiek ieškovės profilio laikinųjų darbuotojų buvo paskirta per šį laikotarpį, taip pat nurodyti įdarbintų asmenų pilietybę.

324 Bendrasis Teismas mano, kad šio prašymo nereikia tenkinti, nes Ombudsmenas nemanė, kad ieškovė neturėjo jokių galimybių būti įdarbinta. Iš tiesų jeigu Ombudsmenas būtų manęs, kad ieškovė neturėjo jokių galimybių būti įdarbinta, jis nebūtų pradėjęs tyrimo, susijusio su informavimu apie ieškovės įrašymą į konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašą.

d) Dėl praleistų vietų vadinamajame 2007 m. gegužės 14 d. „pooling“ dokumente

325 2007 m. gegužės 14 d. „pooling“ dokumente pateikiama Parlamento ir kitų Sąjungos institucijų informacija. Informacija, kurios konfidencialumas buvo išlaikytas Ombudsmeno Bendrajam Teismui pateiktoje versijoje, priklausė Parlamentui ir buvo susijusi su kitomis Sąjungos institucijomis. Priešingai, negu teigia ieškovė, duomenų praleidimas nekelia nuostabos ir nereiškia, kad Parlamentas šališkai aiškino konfidencialumo sąvoką. Iš tiesų Parlamentas neturi atskleisti kitų institucijų duomenų be jų pritarimo.

326 Be to, bet kuriuo atveju į klausimą, ar administratoriams, kurių kalba yra prancūzų, buvo prieinamos kitos laisvos vietos, neįmanoma atsakyti remiantis 2007 m. gegužės 14 d. „pooling“ dokumentu, nors, atrodo, ieškovė daro tokią prielaidą. Iš tiesų šiame sąraše nurodyti asmenys, kurie įrašyti į kandidatų rezervo sąrašus, tačiau jame nenurodyta, ar institucijose yra laisvų darbo vietų.

327 Atsižvelgiant į šias aplinkybes reikia atmesti 2012 m. balandžio 25 d. ir birželio 6 d. raštuose pateiktus ieškovės kaltinimus, susijusius su kai kurių 2007 m. gegužės 14 d. „pooling“ dokumento dalių konfidencialumu.

e) Dėl to, kad Parlamentas nepateikė nagrinėjamo kandidatų rezervo sąrašo, koks jis buvo 2005 m. birželio mėn., ir jo išnašų

328 Dėl kaltinimo, kad kandidatų rezervo sąrašas, į kurį buvo įrašyta ieškovė, niekada nebuvo sudarytas, reikia pažymėti, kad 2005 m. gegužės 19 d. rašte Parlamento generalinis sekretorius pranešė ieškovei, kad ji tebėra įtraukta į konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąrašą. Be to, ieškovė šioje byloje pati pateikė 2005 m. gegužės 17 d. Parlamento generalinio sekretoriaus sprendimo, kuriuo pripažįstama, kad ieškovė yra minėtame sąraše, kopiją. Iš to darytina išvada, kad yra pakankamai teisiškai įrodyta, kad Parlamentas tikrai įrodė šio sąrašo buvimą.

329 Dėl kaltinimo, kad Ombudsmenas nekonstatavo Parlamento netinkamo administravimo atvejo dėl jo negebėjimo pateikti kandidatų rezervo sąrašo, į kurį buvo įrašyta ieškovė, pranešimų apie paskelbimo pabaigą kopijos, pasakytina, kad tai yra naujas kaltinimas, kuriuo neplėtojamas esamas kaltinimas ir kuris nėra grindžiamas nauja faktine aplinkybe. Taigi šis kaltinimas yra nepriimtinas. Kiek ieškovės kaltinimą reikia suprasti kaip susijusį su tuo, kad nebuvo patikrintas pranešimų apie paskelbimo pabaigą egzistavimas, reikia nurodyti šio sprendimo 97 ir paskesniuose punktuose pateiktą teismo vertinimą.

f) Dėl prašymo pateikti E. laišką

330 Ieškovė prašo pateikti E. laišką, į kurį Parlamentas atsakė 2006 m. birželio 21 d., remdamasi tuo, kad jame yra informacija, patvirtinanti tai, kad Parlamentas neperdavė nagrinėjamo kandidatų rezervo sąrašo. Ji iš esmės mano, kad šis laiškas galbūt leidžia įrodyti, kad ji pati pranešė Tarybai apie savo kandidatūrą, o ne Parlamentas, perdavęs šį sąrašą.

331 Šiuo klausimu reikia priminti, jog iš 2006 m. vasario 21 d. rašto matyti, kad Parlamento darbuotojas persiunčia ieškovės gyvenimo aprašymą ir paraiškos bylą Tarybos darbuotojai E. po to, kai ji to paprašo. 2006 m. vasario 21 d. raštas yra tarp dokumentų, įtrauktų į „bylas“, kurios buvo parengtos Ombudsmeno patikrai (žr. šio sprendimo 93 punktą ir 2012 m. birželio 6 d. ieškovės raštą). 2007 m. spalio 22 d. sprendime Ombudsmenas nurodė, jog patikra patvirtino, kad ieškovės gyvenimo aprašymas buvo nusiųstas „tarnybai“, prašiusiai apie ją informacijos, t. y. Tarybai.

332 Tačiau šioje byloje buvo pakankamai įrodyta, kad Ombudsmenas negalėjo įrodyti 2007 m. spalio 22 d. sprendime esančių teiginių dėl tinkamo kitų Sąjungos institucijų, įstaigų ir organų informavimo apie ieškovės buvimą konkurso EUR/A/151/98 kandidatų rezervo sąraše nuo jos įrašymo į šį sąrašą momento. 2006 m. vasario 21 d. raštas nepaneigia šios išvados. Taigi šioje byloje nebūtina pateikti prašomo dokumento.

333 Be to, prašymas pateikti 2006 m. vasario 9 d. ir 2007 m. sausio 23 d. raštus yra susijęs su tuo pačiu klausimu. Taigi dėl šio sprendimo 332 punkte nurodytų priežasčių ieškovės prašymo nereikia tenkinti.

g) Dėl prašymo iškviesti E. O’Reilly

334 Prašymą taikyti tyrimo priemonę ir nurodyti iškviesti E. O’Reilly reikia atmesti. Iš tiesų Bendrasis Teismas laikosi nuomonės, kad šioje byloje pateiktų dokumentų pakanka ieškovės ieškinio pagrįstumui įvertinti.

Išvada

335 Atsižvelgiant į visus pateiktus svarstymus šis ieškinys tenkintinas iš dalies.

336 Iš tiesų atlikdamas tyrimą pagal ieškovės skundą, pagal kurį priėmė 2007 m. spalio 22 d. sprendimą, ir atlikdamas tyrimą savo iniciatyva, po kurio priėmė 2011 m. kovo 31 d. sprendimą, Ombudsmenas atliko neteisėtus veiksmus. Šie neteisėti veiksmai – fakto iškreipimas, rūpestingumo stoka atliekant kai kurias tyrimo pareigas ir protingo termino pažeidimas – yra pakankamai akivaizdūs, kad galėtų užtraukti Sąjungos atsakomybę. Ieškovė dėl jų nepatyrė nurodytos turtinės žalos, tačiau patyrė neturtinę žalą, kuri *ex æquo et bono* įvertinta 7 000 EUR.

337 Likusi ieškovės ieškinio dalis atmetama.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

338 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 3 dalį, jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama, Pirmosios instancijos teismas gali paskirstyti išlaidas šalims.

339 Šioje byloje buvo atmesti vienas ar keli ir Ombudsmeno, ir ieškovės pagrindai. Todėl ieškovei reikia nurodyti padengti pusę savo ir pusę Ombudsmeno bylinėjimosi išlaidų, o Ombudsmenui nurodyti padengti pusę savo ir pusę ieškovės bylinėjimosi išlaidų.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

nusprendžia:

1. Priteisti iš Europos ombudsmeno 7 000 EUR žalos atlyginimą Claire Staelen.

2. Atmesti likusią ieškinio dalį.

3. Ombudsmenas padengia pusę savo ir pusę C. Staelen bylinėjimosi išlaidų.

4. C. Staelen padengia pusę savo ir pusę Ombudsmeno bylinėjimosi išlaidų.

Prek Labucka Kreuschitz

Paskelbta 2015 m. balandžio 29 d. Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Ginčo aplinkybės 2

I – Dėl faktinių aplinkybių, susiklosčiusių iki skundo pateikimo Ombudsmenui 2

II – Dėl skundo Ombudsmenui 3

III – Dėl tyrimo Ombudsmeno iniciatyva 4

Procesas ir šalių reikalavimai 6

Dėl teisės 8

I – Dėl priimtinumo 8

II – Dėl esmės 9

A – Įvadas 9

B – Dėl teismų praktikos, susijusios su Sąjungos deliktinės atsakomybės atsiradimu 9

C – Dėl tariamų neteisėtų veiksmų 10

1. Dėl neteisėtų veiksmų, reiškiančių Sprendimo 94/262 3 straipsnio 1 dalies, Įgyvendinimo nuostatų 5 ir 9.2 straipsnių ir rūpestingumo bei gero administravimo principų pažeidimus 10

a) Pirminės pastabos 10

b) Dėl neteisėtų veiksmų, reiškiančių Sprendimo 94/262 3 straipsnio 1 dalies, Įgyvendinimo nuostatų 5 ir 9.2 straipsnių ir rūpestingumo ir gero administravimo principų pažeidimus atliekant tyrimus dėl 2007 m. spalio 22 d. sprendimo 13

– Įvadas 13

– Dėl neteisėtų veiksmų buvimo 13

– Dėl pakankamai akivaizdaus pažeidimo buvimo 20

– Išvada 20

c) Dėl neteisėtų veiksmų, reiškiančių Sprendimo 94/262 3 straipsnio 1 dalies, Įgyvendinimo taisyklių 5 ir 9.2 straipsnių ir rūpestingumo ir gero administravimo principų, siejamų su 2011 m. kovo 31 d. sprendimu, pažeidimą 21

d) Išvada 22

2. Dėl neteisėtų veiksmų, reiškiančių akivaizdžias vertinimo klaidas 22

Įžanga 22

Dėl Parlamento nuomonės citavimo 2007 m. spalio 22 d. sprendime 23

Dėl 2007 m. spalio 22 d. sprendimo klaidų ištaisymo 23

Dėl rezervo sąrašo pateikimo kitoms institucijoms 23

Dėl 2007 m. spalio 22 d. sprendimo 2.2 punkto 26

Dėl rezervo sąrašo galiojimo trukmės 26

Dėl ieškovės bylos sunaikinimo 28

Dėl atsakymo į 2007 m. gegužės 15 d. laišką 30

Dėl Parlamento pasipriešinimo ieškovės paskyrimui neištyrimo 30

Išvada 30

3. Dėl neteisėtų veiksmų, kuriuos nulėmė Ombudsmeno nešališkumo, objektyvumo ir nepriklausomumo stoka, taip pat jo nesąžiningumas ir piktnaudžiavimas įgaliojimais ... 31

4. Dėl neteisėtų veiksmų, padarytų pažeidus rūpestingumo ir „gero administravimo“ principus, protingo termino principą, Gero elgesio kodekso 14 ir 17 straipsnius ir Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnį 34

a) Įžanga 34

b) Dėl protingo termino 34

c) Dėl Gero elgesio kodekso laikymosi 35

d) Dėl galimybės susipažinti su byla nebuvimo 36

e) Išvada 36

D – Dėl žalos ir priežastinio ryšio 36

a) Pirminės pastabos 36

b) Dėl turtinės žalos ir šios žalos bei Ombudsmeno padarytų pažeidimų priežastinio ryšio. 37

c) Dėl neturtinės žalos ir šios žalos bei Ombudsmeno padarytų pažeidimų priežastinio ryšio 39

III – Dėl reikalavimų taikyti proceso organizavimo ir tyrimo priemones ir dėl naujų kaltinimų pateikimo 40

A – Dėl dublike pakartotų reikalavimų 40

B – Dėl reikalavimų, suformuluotų po to, kai buvo pateiktas triplikas 41

1. Įžanga 41

2. Vertinimas 42

a) Dėl Parlamento Teisės tarnybos nario įtraukimo 42

b) Dėl Parlamento bylos sunaikinimo 42

c) Dėl 2005–2007 m. buvusių laisvų pareigybių 43

d) Dėl praleistų vietų vadinamajame 2007 m. gegužės 14 d. „pooling“ dokumente 43

e) Dėl to, kad Parlamentas nepateikė nagrinėjamo kandidatų rezervo sąrašo, koks jis buvo 2005 m. birželio mėn., ir jo išnašų 44

f) Dėl prašymo pateikti E. laišką 44

g) Dėl prašymo iškviesti E. O’Reilly 44

Išvada 45

Dėl bylinėjimosi išlaidų 45